

32013R0231

22.3.2013.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 83/1

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) br. 231/2013**od 19. prosinca 2012.****o dopuni Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na izuzeća, opće uvjete poslovanja, depozitare, financijsku polugu, transparentnost i nadzor****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredba (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 3. stavak 6., članak 4. stavaka 3., članak 9. stavak 9., članak 12. stavak 3., članak 14. stavak 4., članak 15. stavak 5., članak 16. stavak 3., članak 17., članak 18. stavak 2., članak 19. stavak 11., članak 20. stavak 7., članak 21. stavak 17., članak 22. stavak 4., članak 23. stavak 6., članak 24. stavak 6., članak 25. stavak 9., članak 34. stavak 2., članak 35. stavak 11., članak 36. stavak 3., članak 37. stavak 15., članak 40. stavak 11., članak 42. stavak 3. i članak 53. stavak 3.,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke,

budući da:

- (1) Direktivom 2011/61/EU daju se ovlasti Komisiji za donošenje delegiranih akata koji posebno određuju pravila u vezi s izračunom praga, financijske poluge, uvjeta poslovanja za upravitelje alternativnim investicijskim fondovima (dalje u tekstu: UAIF), uključujući upravljanje rizicima i likvidnošću, vrednovanje i delegiranje, zahtjeve koji detaljno navode funkcije i dužnosti depozitara alternativnih investicijskih fondova (dalje u tekstu: AIF), pravila o transparentnosti i posebne zahtjeve koji se odnose na treće zemlje. Važno je da se sva ova dopunska pravila počnu primjenjivati istodobno s Direktivom 2011/61/EU, tako da se novi zahtjevi uvedeni za upravitelje alternativnim investicijskim fondovima, mogu učinkovito staviti u funkciju. Odredbe ove Uredbe tijesno

su međusobno povezane, budući da se odnose na izdavanje odobrenja za rad, tekuća poslovanjem i transparentnost upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju i, ovisno o slučaju, trguju alternativnim investicijskim fondovima u Uniji koji su neraskidivo povezani aspekti svojstveni osnivanju i obavljanju poslovanja upravljanja imovinom. Kako bi se osigurala povezanost između ovih odredaba koje bi trebale stupiti na snagu istodobno te kako bi se omogućilo cjelovito stajalište i kompaktan pristup njima za osobe koje podliježu ovim obvezama, uključujući ulagatelje koji nisu rezidenti Unije, poželjno je uključiti sve delegirane akte koji se zahtijevaju Direktivom 2011/61/EU u jedinstvenu uredbu.

- (2) Donošenjem uredbe, važno je osigurati da se ciljevi Direktive 2011/61/EU postižu na jedinstven način u svim državama članicama kako bi se povećala cjelovitost unutarnjeg tržišta i pružila pravna sigurnost njegovim sudionicima, uključujući institucionalne ulagatelje, nadležna tijela i druge zainteresirane strane. Oblik uredbe osigurava usklađen okvir za sve gospodarske subjekte na tržištu i najbolje je moguće jamstvo jednakih pravila za sve, jednakih uvjeta tržišnog natjecanja i zajedničke odgovarajuće razine zaštite ulagatelja. Nadalje, ona osigurava izravnu primjenjivost detaljnih jedinstvenih pravila koja se odnose na poslovanje upravitelja alternativnim investicijskim fondovima, koji su po svojoj prirodi izravno primjenjivi i stoga ne zahtijevaju daljnje prenošenje na nacionalnoj razini. Korištenje uredbe, nadalje, omogućuje izbjegavanje zakašnjele primjena Direktive 2011/61/EU u državama članicama.

- (3) Budući da delegirana uredba određuje zadaće i odgovornosti „upravljačkog tijela” i „višeg rukovodstva”, važno je pojasniti značenje tih izraza, posebno činjenicu da upravljačko tijelo može sastojati od višeg rukovodstva. Nadalje, budući da ova Uredba također uvodi izraz „nadzorna funkcija”, definicija upravljačkog tijela trebala bi pojasniti da se radi o tijelu koje obuhvaća upravljačku funkciju u slučaju ako su nadzorna i upravljačka funkcija odvojene

⁽¹⁾ SL L 174, 1.7.2011., str. 1.

- u skladu s nacionalnim pravom trgovačkih društava. Direktiva 2011/61/EU zahtijeva da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nadležnim tijelima dostavljaju određene informacije, uključujući postotak imovine alternativnih investicijskih fondova koja podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode. Ova Uredba pojašnjava značenje posebnih mjera tako da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima točno znaju koje bi informacije trebali dostaviti nadležnim tijelima.
- (4) Direktiva 2011/61/EU predviđa primjenu lakšeg režima za one upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju portfeljem alternativnih investicijskih fondova čija ukupna imovina pod upravljanjem ne prelazi odgovarajuće pragove. Potrebno je jasno navesti kako bi se trebala izračunati ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem. U ovom kontekstu bitno je utvrditi korake potrebne za izračun ukupne vrijednosti imovine, kako bi se jasno odredilo koja imovina nije uključena u izračun, pojasnio način na koji bi trebalo vrednovati imovinu stečenu korištenjem financijske poluge te da se osiguraju pravila za postupanje u slučajevima međusobnih udjela između alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF.
- (5) Potrebno je izračunati ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem najmanje jednom godišnje korištenjem ažurnih informacija. Vrijednost imovine stoga bi trebalo utvrditi tijekom 12 mjeseci koji prethode datumu izračuna ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem, što je moguće bliže tom datumu.
- (6) Kako bi se osiguralo da UAIF i dalje bude prihvatljiv za korištenje lakšeg režima koji je predviđen u Direktivi 2011/61/EU, trebalo bi uvesti postupak koji bi omogućio kontinuirano praćenje ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem. UAIF može uzeti u obzir sve vrste alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja i različite vrste imovine u koju je uložio kako bi ocijenio vjerojatnost kršenja praga i potrebu za dodatnim izračunima.
- (7) U slučaju kada UAIF više ne ispunjava uvjete u vezi pragova, o tome bi trebao obavijestiti nadležno tijelo i zatražiti odobrenje za rad u roku od 30 kalendarskih dana. Međutim, u slučaju kada se prekoračenje praga ili padanje ispod praga događa samo povremeno u određenoj kalendarskoj godini i takve se situacije smatraju privremenima, UAIF ne bi trebao imati obvezu zatražiti odobrenje za rad. U tim slučajevima, UAIF bi trebao obavijestiti nadležno tijelo o kršenju praga i objasniti zbog čega smatra da je takvo kršenje privremene naravi. Stanje koje traje duže od tri mjeseca ne može se smatrati privremenim. Prilikom ocjene vjerojatnosti da se radi o privremenom stanju, UAIF bi trebao uzeti u obzir predviđene aktivnosti upisa i isplata ili, prema potrebi, smanjenja i raspodjele kapitala. UAIF, kao dio te ocjene, ne bi smio koristiti očekivana tržišna kretanja.
- (8) Podaci koje koriste upravitelji alternativnim investicijskim fondovima prilikom izračuna ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem ne trebaju biti dostupni javnosti ili ulagateljima. Međutim, nadležna tijela trebaju moći provjeriti da li UAIF pravilno izračunava i prati ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem, uključujući ocjenu slučajeva kad ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem privremeno prelazi odgovarajući prag i stoga bi, na zahtjev, trebala imati pristup tim podacima.
- (9) Važno je da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji koriste odredbe lakšeg režima iz Direktive 2011/61/EU u trenutku registracije nadležnim tijelima dostave ažurne informacije. Sve vrste upravitelja alternativnim investicijskim fondovima nemaju nužno ažurirane dokumente ponude koji odražavaju posljednja kretanja koja se odnose na alternativne investicijske fondove kojima upravljaju i takvim upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima može biti jednostavnije navesti tražene informacije u posebnom dokumentu koji opisuje investicijsku strategiju fondova. To bi mogao biti slučaj kod fondova rizičnog kapitala ili fondova poduzetničkog kapitala koji često prikupljaju novac putem pregovora s potencijalnim ulagateljima.
- (10) Za AIF koji drži samo vlasničke udjele u društvima koja kotiraju na burzi ne bi se smjelo smatrati da koristi financijsku polugu ako vlasnički udjeli nisu stečeni putem pozajmljivanja. U slučaju kada isti AIF kupuje opcije na dionički indeks, smatra se da koristi financijsku polugu, budući da se povećala izloženost AIF-a prema određenom ulaganju.
- (11) Radi osiguranja jedinstvene primjene obveza UAIF-a da pruža objektivni pregled korištene financijske poluge, potrebno je osigurati dvije metode izračuna financijske poluge. Na temelju tržišnih studija, najbolji rezultati mogu se postići kombiniranjem takozvane „bruto” metode i takozvane metode „preuzetih obveza”.
- (12) Radi dobivanja odgovarajućih informacija za praćenje sistemskih rizika i cjelovite slike korištenja financijske poluge od strane UAIF-a, trebalo bi dostaviti informacije o izloženosti AIF-a nadležnim tijelima i ulagateljima, dobivene i na temelju bruto metode kao i na temelju metode preuzetih obveza, te bi stoga svi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali izračunati izloženost na temelju bruto metode i metode preuzetih obveza. Bruto metoda daje ukupnu izloženost AIF-a, dok metoda preuzetih obveza daje uvid u tehnike zaštite od rizika i netiranja koje koristi upravitelj; stoga bi obje metode trebalo promatrati zajedno. Posebno, korisne informacije mogu se dobiti iz stupnja u kojem se ukupna izloženost razlikuje između bruto metode i metode preuzetih obveza. Ako je potrebno osigurati da se svako povećanje izloženosti alternativnih investicijskih fondova na odgovarajući način odražava, Komisija može donijeti dodatne delegirane akte o dodatnim i neobveznim metodama za izračun financijske poluge.

- (13) Prilikom izračuna izloženosti, početno bi trebalo uključiti sve pozicije AIF-a, uključujući kratke i duge pozicije imovine i obveza, pozajmice, izvedene financijske instrumente i sve ostale metode koje povećavaju izloženost, kad rizike i prinos od imovine ili obveza snosi AIF, te sve ostale pozicije koje čine neto vrijednost imovine.
- (14) Sporazume o pozajmljivanju koje je zaključio AIF trebalo bi isključiti ako su privremene prirode i ako se odnose na obveze uplate kapitala ulagatelja te su u potpunosti pokriveni njima. Revolving kreditne linije ne bi se trebale smatrati privremenima po svojoj prirodi.
- (15) Pored izračunavanja izloženosti pomoću bruto metode svi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali bi izloženost izračunavati pomoću metode preuzetih obveza. U skladu s metodom preuzetih obveza, izvedeni financijski instrumenti trebali bi se pretvoriti u istovjetne pozicije u temeljnoj imovini. Međutim, ako AIF ulaže u određene izvedene financijske instrumente kako bi se prebio tržišni rizik druge imovine u koju je AIF uložio, pod određenim uvjetima, navedeni izvedeni financijski instrumenti ne bi se smjeli pretvoriti u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini, budući da se izloženosti ovih dvaju ulaganja međusobno izjednačuju. To bi trebao biti slučaj kad, na primjer, portfelj AIF-a ulaže u određeni indeks i drži izvedeni financijski instrument koji razmjenjuje prinos tog indeksa s prinosom drugog indeksa koji bi trebao biti jednak izloženosti prema drugom indeksu u portfelju i stoga neto vrijednost imovine AIF-a ne bi ovisila o prinosu prvog indeksa.
- (16) Prilikom izračunavanja izloženosti u skladu s metodom preuzetih obveza, izvedeni financijski instrumenti koji ispunjavaju kriterije određene u ovoj Uredbi, ne dovode ni do kakve dodatne izloženosti. Stoga, u slučaju da AIF ulaže u indeksne budućnosnice i ima novčanu poziciju koja je jednaka ukupnoj temeljnoj tržišnoj vrijednosti budućnosnica, to bi odgovaralo izravnom ulaganju u indeksirane dionice te se stoga indeksna budućnosnica ne bi smjela uzeti u obzir za potrebe izračunavanja izloženosti AIF-a.
- (17) Prilikom izračunavanja izloženosti u skladu s metodom preuzetih obveza, upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima bi trebalo omogućiti da uzmu u obzir postupke zaštite od rizika i netiranja, pod uvjetom da ispunjavaju kriterije koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (18) Zahtjev da se postupci netiranja odnose na istu temeljnu imovinu trebalo bi tumačiti isključivo tako da se imovina koju UAIF smatra istovjetnom ili visoko korelirajućom, kao što su različiti rodovi dionica ili obveznica koje je izdao isti izdavatelj, ne bi smjela smatrati identičnom u svrhe postupaka netiranja. Definicija postupaka netiranja ima za cilj osigurati da se uzmu u obzir samo one transakcije koje prebijaju rizike povezane s drugim transakcijama i ne ostavljaju nikakav značajan rezidualni rizik. Kombinacije transakcija čiji je cilj ostvarivanje prinosa, neovisno koliko malen, smanjivanjem nekih rizika dok se zadržavaju drugi, ne bi se smjele smatrati postupcima netiranja, kao kod arbitražnih investicijskih strategija čiji je cilj ostvarivanje prinosa iskorištavanjem cjenovnih neusklađenosti između izvedenih financijskih instrumenta koji imaju istu temeljnu imovinu, ali s različitim dospjećima.
- (19) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj smanjiti rizik trajanja kombiniranjem ulaganja u dugoročne obveznice s kamatnom razmjenom ili smanjiti trajanje obvezničkog portfelja AIF-a zaključivanjem kratke pozicije u obvezničkim budućnosnicama koja predstavlja kamatni rizik portfelja (zaštita od rizika trajanja) trebalo bi smatrati postupkom zaštite od rizika, pod uvjetom da ona ispunjava kriterije zaštite od rizika.
- (20) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj prijeboj značajnih rizika povezanih s ulaganjem u dobro diversificiran portfelj dionica zauzimanjem kratke pozicije u budućnosnici na dionički indeks, u slučaju kada je sastav dioničkog portfelja vrlo blizak sastavu dioničkog indeksa i njegov prinos visoko korelira s prinosom dioničkog indeksa i kad kratka pozicija u budućnosnici na dionički indeks omogućuje neupitno smanjenje općeg tržišnog rizika koji je povezan s dioničkim portfeljem i kad je specifičan rizik neznatan, kao što je beta zaštita od rizika dobro diversificiranog dioničkog portfelja kod kojeg se specifičan rizik smatra neznatnim, trebalo bi smatrati da ispunjava kriterije zaštite od rizika.
- (21) Praksu upravljanja portfeljem čiji je za cilj prijeboj rizika povezanih s ulaganjem u obveznicu s fiksnom kamatnom stopom kombiniranjem duge pozicije u ugovoru o razmjeni na osnovu nastanka statusa neispunjavanja obveza i kamatnog ugovora o razmjeni kojim se razmjenjuje ta fiksna kamatna stopa s kamatnom stopom koja je jednaka odgovarajućoj referentnoj stopi na tržištu novca uvećanoj za maržu trebalo bi smatrati postupkom zaštite od rizika ako su u načelu ispunjeni svi kriteriji zaštite od rizika predviđeni metodom preuzetih obveza.
- (22) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj prijeboj rizika određene dionice zauzimanjem kratke pozicije preko ugovora o izvedenicama na dionicu koja je drugačija, ali znatno korelira s tom prvom dionicom, ne bi trebalo smatrati ispunjavanjem kriterija zaštite od rizika. Iako se takva strategija oslanja na zauzimanje suprotnih pozicija u istoj vrsti imovine, ona ne pruža zaštitu od specifičnih rizika koji su povezani s ulaganjem u određenu dionicu. Stoga se ne bi smjela smatrati postupkom zaštite od rizika kako je utvrđeno u kriterijima koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (23) Praksu upravljanja portfeljem čiji je cilj održavanje alfe košarice dionica (koja obuhvaća ograničeni broj dionica) kombiniranjem ulaganja u navedenu košaricu dionica s kratkom pozicijom u budućnosnici na dionički indeks, s prilagođenom betom, ne bi trebalo smatrati ispunjavanjem kriterija za zaštitu od rizika. Takva strategija nema za cilj prijeboj značajnih rizika povezanih s ulaganjem u navedenu košaricu dionica, već prijeboj bete

- (tržišni rizik) navedenog ulaganja i održavanje alfe. Komponenta alfa košarice dionica može prevladavati nad beta komponentom i tako prouzročiti gubitke na razini AIF-a. Stoga se ne bi smjela smatrati postupkom zaštite od rizika.
- (24) Arbitražna strategija kod spajanja je strategija koja kombinira kratku poziciju u dionicama s dugom pozicijom u drugim dionicama. Cilj takve strategije je zaštititi od rizika betu (tržišni rizik) pozicija i ostvarivanje prinosa koji je povezan s relativnim prinosom obiju dionica. Slično tome, alfa komponenta košarice dionica može prevladavati nad beta komponentom i kao takva prouzročiti gubitke na razini AIF-a. Ona se ne bi trebala smatrati postupkom zaštite od rizika kako je utvrđeno u kriterijima koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (25) Strategija čiji je cilj zaštititi od rizika dugu poziciju u dionicama ili obveznicama s korištenom kreditnom zaštitom po istom izdavatelju, odnosi se na dvije različite vrste imovine te se, stoga, ne bi smjela smatrati postupkom zaštite od rizika.
- (26) Prilikom korištenja metoda koje povećavaju izloženost AIF-a, UAIF bi trebao poštovati opća načela poput razmatranja sadržaja transakcije, pored njenog pravnog oblika. Posebno, u odnosu na repo transakcije, UAIF bi trebao razmotriti je li AIF prevladao ili zadržao rizike i prinos od uključene imovine. UAIF bi također trebao imati uvid (*look through*) u izvedene financijske instrumente ili druge ugovore u vezi temeljne imovine kako bi se odredile moguće buduće obveze AIF-a koje proizlaze iz tih transakcija.
- (27) Budući da metoda preuzetih obveza dovodi do kamatnih stopa s različitim dospijecima koje se smatraju različitim temeljnom imovinom, alternativni investicijski fondovi koji u skladu sa svojom osnovnom investicijskom politikom primarno ulazu u kamatne izvedenice mogu koristiti posebna pravila o netiranju trajanja kako bi se uzela u obzir korelacija između segmenata dospijeca krivulje kamatnih stopa. Prilikom utvrđivanja svoje investicijske politike i profila rizičnosti, AIF bi trebao moći odrediti stupanj kamatnog rizika te posljedično odrediti svije ciljano trajanje. Prilikom odabira ulaganja, AIF bi trebao uzeti u obzir unaprijed utvrđeno ciljano trajanje. Kad se trajanje portfelja razlikuje od ciljnog trajanja, strategija se ne bi smjela smatrati postupkom netiranja trajanja, kako je utvrđeno u kriterijima koji se odnose na metodu preuzetih obveza.
- (28) Pravila o netiranju trajanja omogućuju da se duge pozicije netiraju kratkim pozicijama čiju temeljnu imovinu predstavljaju različite kamatnih stope. Dospijeca koja služe kao pragovi raspona dospijeca iznose dvije godine, sedam godina i 15 godina. U okviru svakog raspona dospijeca trebalo bi biti dozvoljeno netiranje pozicija.
- (29) Netiranje pozicija između dva različita raspona dospijeca trebalo bi biti djelomično dopušteno. Trebalo bi primijeniti sankcije na netirane pozicije kako bi se dopustilo samo djelomično netiranje. One bi trebale biti izražene kao postotak i temeljiti se na prosječnim korelacijama između raspona dospijeca za dvije godine, pet godina, 10 godina i 30 godina krivulje kamatnih stopa. Što je duža razlika između dospijeca pozicija to će više biti sankcije za netiranje te se stoga moraju povećavati postoci.
- (30) Pozicije čije je modificirano trajanje mnogo duže od modificiranog trajanja ukupnog portfelja, nisu u skladu s investicijskom strategijom AIF-a te se ne bi smjelo dozvoliti njihovo potpuno usklađivanje. Stoga ne bi smjelo biti prihvatljivo usklađivanje kratke pozicije s dospijecom od 18 mjeseci (unesena u raspon dospijeca 1) s dugom pozicijom s dospijecom 10 godina (unesena u raspon dospijeca 3) ako je ciljano trajanje AIF-a oko 2 godine.
- (31) Prilikom izračuna izloženosti, alternativni investicijski fondovi mogu najprije odrediti postupke zaštite od rizika. Izvedenice koje su uključene u ove postupke se zatim isključuju iz izračuna ukupne izloženosti. U postupcima zaštite od rizika alternativni investicijski fondovi bi trebali koristiti točan izračun. Prilikom izračuna zaštite od rizika alternativni investicijski fondovi ne bi smjeli koristiti pravila o netiranju trajanja. Pravila o netiranju trajanja mogu se koristiti za pretvaranje preostalih kamatnih izvedenica u njihove istovjetne pozicije u temeljnoj imovini.
- (32) U skladu s Direktivom 2011/61/EU, UAIF treba osigurati da su potencijalni rizici od profesionalne odgovornosti koji proizlaze iz njegove djelatnosti na odgovarajući način pokriveni bilo dodatnim regulatornim kapitalom ili osiguranjem od profesionalne odgovornosti. Jedinstvena primjena ovih odredaba zahtijeva zajedničko razumijevanje potencijalnih rizika od profesionalne odgovornosti koje je potrebno pokriti. Općom specifikacijom rizika koji proizlaze iz profesionalnog nemara upravitelja alternativnim investicijskim fondovima trebalo bi odrediti značajke relevantnih rizičnih događaja i utvrditi opseg potencijalne profesionalne odgovornosti, uključujući štetu ili gubitak koji su uzrokovale osobe koje izravno obavljaju aktivnosti za koje je UAIF zakonski odgovoran, kao što su rukovoditelji, službene osobe ili osoblje upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji obavljaju aktivnosti u okviru postupaka delegiranja s UAIF-om. U skladu s odredbama Direktive 2011/61/EU, na odgovornost UAIF-a ne bi smjelo utjecati delegiranje ili daljnje delegiranje te bi UAIF trebao osigurati odgovarajuće pokriće profesionalnih rizika koji su povezani s takvim trećim osobama za koje je zakonski odgovoran.

- (33) Radi osiguranja zajedničkog razumijevanja opće specifikacije, popis primjera trebao bi poslužiti kao pokazatelj za prepoznavanje slučajeva potencijalnih rizika od profesionalne odgovornosti. Ovaj popis trebao bi uključivati široki niz događaja koji proizlaze iz nemarnih postupaka, pogrešaka ili propusta, kao što su gubitak dokumenata koji dokazuju pravo vlasništva na ulaganja, lažna predstavljanja, ili kršenje različitih obveza ili dužnosti koje obvezuju UAIF. Također bi trebalo uključiti propuste u sprječavanju nepoštenog postupanja unutar organizacije UAIF-a odgovarajućim sustavima unutarnje kontrole. Šteta koja nastane zbog neprovođenja odgovarajuće dužne pažnje kod ulaganja koje se pokazalo nepoštenim pokrenula bi odgovornost UAIF-a za profesionalnu odgovornost te bi trebala biti pokrivena na odgovarajući način. Međutim, nije potrebno pokrivati gubitke koji nastanu zato što je ulaganje izgubilo vrijednost zbog nepovoljnih tržišnih uvjeta. Popis bi trebao uključivati i vrednovanja koja su izvršena na nepropisan način, koje bi trebalo tumačiti kao propust vrednovanja kojim se krši članak 19. Direktive 2011/61/EU i odgovarajući delegirani akti.
- (34) U skladu sa svojim obvezama upravljanja rizicima, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali raspolagati odgovarajućim kvalitativnim mehanizmima unutarnje kontrole kako bi se izbjegli ili ublažili poslovni propusti, uključujući rizike od profesionalne odgovornosti. Stoga bi UAIF, kao dio svoje politike upravljanja rizicima, trebao imati odgovarajuće politike i postupke za upravljanje operativnim rizikom, primjerene s obzirom na vrstu, opseg i složenost poslovanja. Takvi postupci i politike trebali bi u svakom slučaju omogućiti stvaranje baze podataka o unutarnjim gubicima koja bi služila za potrebe procjene operativnog profila rizičnosti.
- (35) Kako bi se osigurao dodatni regulatorni kapital i kako bi osiguranje od profesionalne odgovornosti na odgovarajući način pokrivalo potencijalne rizike od profesionalne odgovornosti, trebalo bi odrediti kvantitativne minimalne pokazatelje za određivanje primjerenog stupnja pokrića. UAIF bi trebao odrediti takve kvantitativne pokazatelje kao poseban postotak vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja, a koji su izračunati kao suma apsolutne vrijednosti sve imovine svih alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja, bez obzira da li su stečeni korištenjem financijske poluge ili novcem ulagatelja. U tom kontekstu, izvedene financijske instrumente trebale bi vrednovati po tržišnoj cijeni, budući da bi se po toj cijeni mogli zamijeniti. Budući da je pokriće preko osiguranja od profesionalne odgovornosti po prirodi neizvjesnije od pokrića osiguranog preko dodatnog regulatornog kapitala, trebalo bi primijeniti različite postotke za dva različita instrumenta koji se koriste za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti.
- (36) Kako bi se osiguralo da je osiguranje od profesionalne odgovornosti učinkovito u pokrivanju gubitaka koji proizlaze iz osiguranih događaja, trebalo bi ga zaključiti s društvom za osiguranje koje ima odobrenje za rad za obavljanje poslova osiguranja od profesionalne odgovornosti. Ovo uključuje društva za osiguranje iz EU i izvan EU, u mjeri u kojoj im je pravom Unije i nacionalnim pravom dozvoljeno pružati takve usluge osiguranja.
- (37) Kako bi se omogućila ista fleksibilnost prilikom određivanja odgovarajućeg osiguranja od profesionalne odgovornosti, UAIF i društvo za osiguranje trebali bi moći dogovoriti se oko klauzule koja predviđa da neki određeni iznos snosi UAIF kao prvi dio bilo kojega gubitka (ugovoreni samopridržaj). U slučaju kada je tako ugovoreni samopridržaj usuglašen, UAIF bi trebao osigurati regulatorni kapital koji odgovara ugovorenom iznosu gubitka koji snosi UAIF. Takav regulatorni kapital trebalo bi biti dodatak temeljnom kapitalu UAIF-a i regulatornom kapitalu koji treba osigurati UAIF u skladu s člankom 9. stavkom 3. Direktive 2011/61/EU.
- (38) U načelu bi adekvatnost pokrića putem dodatnog regulatornog kapitala ili osiguranja od profesionalne odgovornosti trebalo preispitati najmanje jednom godišnje. Međutim, UAIF bi trebao imati uspostavljene postupke koji osiguravaju kontinuirano praćenje ukupne vrijednosti portfelja AIF-a kojima upravlja i kontinuirana usklađivanja iznosa pokrića rizika od profesionalne odgovornosti ako bi se utvrdile znatne neusklađenosti. Nadalje, nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može smanjiti ili povećati minimalan zahtjev za dodatnim regulatornim kapitalom nakon što uzme u obzir profil rizičnosti UAIF-a, njegove ostvarene gubitke i adekvatnost njegovog dodatnog regulatornog kapitala ili osiguranja od profesionalne odgovornosti.
- (39) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova, ulagatelja u alternativne investicijske fondove i integriteta tržišta. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi stoga trebali primjenjivati odgovarajuće politike i postupke koji im omogućuju sprječavanje malverzacija kao što su tržišna preprodaja kojom bi se zloupotrijebila razlika u cijeni i trgovanje na burzi u vrijeme oko

- zatvaranja burze. Osobe koje se bave tržišnom preprodajom kojom bi se zloupotrijebila razlika u cijeni iskorištavaju cijene na neaktivnom tržištu ili zastarjele cijene vrijednosnih papira iz portfelja koje utječu na izračun neto vrijednosti imovine AIF-a ili kupuju i prodaju udjele AIF-a u roku od nekoliko dana čime iskorištavaju način na koji AIF izračunava svoju neto vrijednost imovine. Trgovanje na burzi u vrijeme oko zatvaranja burze uključuje davanje naloga za kupnju ili prodaju udjela AIF-a nakon određenog trenutka završetka trgovanja, ali s postizanjem cijene koja je određena u trenutku završetka trgovanja. Obje malverzacije štete interesima dugoročnih ulagatelja, budući da oslabljuju njihov prinos i imaju štetne učinke na prinose alternativnih investicijskih fondova, budući da povećavaju transakcijske troškove i narušavaju upravljanje portfeljem. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi također trebali uspostaviti odgovarajuće postupke kako bi osigurali da se AIF-om učinkovito upravlja i trebali bi postupati tako da sprječavaju nepotrebne troškove koji se naplaćuju AIF-u i njegovim ulagateljima.
- (40) U skladu s pristupom koji se primjenjuje na upravitelje UCITS-ima, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali osigurati visoki standard dužne pažnje pri odabiru i praćenju ulaganja. Trebali bi imati odgovarajuću stručnost i znanje o imovini u koju ulažu alternativni investicijski fondovi. Kako bi se osiguralo da se odluke o ulaganjima provode u skladu s investicijskom strategijom i, prema potrebi, ograničenjima rizika alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali uspostaviti i provoditi pisane politike i postupke o dužnoj pažnji. Ove politike i postupke trebalo bi redovito preispitivati i ažurirati. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ulažu u posebnu vrstu imovine s dugim trajanjem, manje likvidnu imovinu, kao što su nekretnine ili udjeli u ortakluku, zahtjevi u vezi dužne pažnje trebali bi se također primjenjivati i u fazi pregovora. Aktivnosti koje izvrši UAIF prije zaključivanja sporazuma trebale bi biti dobro dokumentirane kako bi se moglo dokazati da su u skladu s ekonomskim i financijskim planom te stoga i s trajanjem AIF-a. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali voditi zapisnike o bitnim sastancima, pripremljenu dokumentaciju i ekonomsku i financijsku analizu provedenu radi ocjene izvedivosti projekta i ugovornih obveza.
- (41) Zahtjev da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pažnjom dobrog stručnjaka također bi se trebao primjenjivati u slučaju kad UAIF imenuje glavnog brokera ili drugu ugovornu stranu. UAIF bi trebao odabrati i imenovati samo one glavne brokere i druge ugovorne strane koji podliježu kontinuiranom nadzoru, koji su financijski stabilni i imaju potrebnu organizacijsku strukturu koja je primjerena uslugama koje će pružati UAIF-u ili AIF-u. Kako bi se osiguralo da su interesi ulagatelja primjereno zaštićeni, važno je pojasniti da jedan od kriterija prema kojem se ocjenjuje zdrava financijska stabilnost je primjenjuju li se na glavne brokere ili druge ugovorne strane odgovarajući bonitetni propisi, uključujući zahtjeve o adekvatnosti kapitala i učinkovitom nadzoru.
- (42) U skladu s Direktivom 2011/61/EU koja zahtijeva da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pošteno, pravedno i s primjerenom stručnošću, osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a, koje su članovi upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva u slučaju subjekata koji nemaju upravljačko tijelo, trebale bi posjedovati dovoljno znanja, vještina i iskustva za izvršavanje svojih zadaća, posebno razumjeti rizike povezane s aktivnošću UAIF-a. U skladu sa zelenom knjigom Komisije o korporativnom upravljanju u financijskom sektoru⁽¹⁾, osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a također bi trebale posvetiti dovoljno vremena izvršavanju svojih funkcija u UAIF-u i postupati pošteno, čestito i neovisnog mišljenja kako bi, između ostalog, mogle učinkovito ocijeniti i pobijati odluke višeg rukovodstva.
- (43) Kako bi se osiguralo da se relevantne aktivnosti pravilno izvršavaju, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali zaposliti osoblje koje ima potrebne vještine, znanje i stručnost za obavljanje zadaća koje su im dodijeljene.
- (44) Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji pružaju usluge upravljanja pojedinačnim portfeljem trebaju ispunjavati pravila o poticajima utvrđena u Direktivi Komisije 2006/73/EZ od 10. kolovoza 2006. o provedbi Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na organizacijske zahtjeve i uvjete poslovanja investicijskih društava i izraze definirane za potrebe te Direktive⁽²⁾. Zbog dosljednosti ova bi načela trebalo proširiti na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji pružaju usluge upravljanja zajedničkim portfeljem i trgovanjem. U godišnjem izvješću UAIF-a trebalo bi objaviti postojanje, karakteristike i iznos naknade, provizije ili koristi ili, kad iznos nije moguće utvrditi, metodu izračuna iznosa.
- (45) Ulagatelji u alternativne investicijske fondove trebali bi imati koristi od zaštite slično kao što su zaštićeni klijenti UAIF-a kojima upravitelji alternativnim investicijskim fondovima pružaju usluge upravljanja pojedinačnim portfeljem, budući da u takvim slučajevima trebaju ispunjavati pravila o najpovoljnijem izvršenju utvrđena u Direktivi 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni Direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ⁽³⁾ i u Direktivi 2006/73/EZ. Međutim, trebalo bi uzeti u obzir razlike između različitih vrsta imovine u koje alternativni investicijski fondovi ulažu, budući da najpovoljnije izvršenje nije relevantno, na primjer, kad UAIF ulaže u nekretnine ili udjele u ortakluku i kad se ulaganje izvršava nakon opsežnih pregovora o uvjetima sporazuma. U slučaju kada nije moguć izbor različitih mjesta izvršenja, UAIF bi trebao moći dokazati nadležnim tijelima i revizorima da ne postoji izbor različitih mjesta izvršenja.

(1) COM(2010) 284.

(2) SL L 241, 2.9.2006., str. 26.

(3) SL L 145, 30.4.2004., str. 1.

- (46) Zbog sukladnosti sa zahtjevima koji se primjenjuju na upravitelje UCITS-ima, pravila o postupanju s nalogima i o pridruživanju i alokaciji naloga za trgovanje trebali bi se primjenjivati i na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima prilikom obavljanja aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem. Međutim, takva se pravila ne bi smjela primjenjivati u slučaju kada je ulaganje u imovinu izvršeno nakon opsežnih pregovora o uvjetima sporazuma, kao što su ulaganja u nekretnine ili u udjele u ortakluku ili u neuvrštenim društvima, budući da u takvim slučajevima nije izvršen niti jedan nalog.
- (47) Važno je navesti situacije u kojima bi moglo doći do sukoba interesa, posebno kad postoji mogućnost financijskog dobitka ili izbjegavanja financijskoga gubitka ili kad postoje financijski ili drugi motivi kako bi se upravljalo ponašanjem UAIF-a tako da on pogoduje posebnim interesima na trošak interesa drugih strana kao što je drugi AIF, njegovi klijenti, subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ili drugi klijenti UAIF-a.
- (48) Politikom upravljanja sukobima interesa koju uspostavlja UAIF trebalo bi utvrditi situacije u kojima bi aktivnosti koje obavlja UAIF mogle predstavljati sukob interesa koji dovodi ili ne dovodi do potencijalnih rizika od nastanka štete za interese AIF-a ili njegovih ulagatelja. Kako bi se oni utvrdili, UAIF bi trebao uzeti u obzir ne samo aktivnost upravljanja zajedničkim portfeljem već i druge aktivnosti za čije obavljanje ima odobrenje za rad, uključujući aktivnosti osoba kojima su delegirani poslovi, osoba kojima su dalje delegirani poslovi, vanjskih procjenitelja ili drugih ugovornih stranaka.
- (49) U skladu s pristupom koji je razmatran u Direktivi 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ⁽¹⁾ za društva za upravljanje UCITS-om i u Direktivi 2004/39/EZ za investicijska društva, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi također trebali donijeti postupke i mjere kako bi osigurali da relevantne osobe koje su uključene u različite poslovne aktivnosti koje bi mogle uključivati sukobe interesa obavljaju ove aktivnosti na neovisnoj razini, primjerenoj veličini i aktivnostima UAIF-a.
- (50) Bitno je osigurati opći okvir, u skladu s kojim bi trebalo upravljati sukobima interesa i otkivati ih, ako se pojave. Detaljne mjere i postupke kojih se treba pridržavati u takvim situacijama, trebalo bi pojasniti u politici upravljanja sukobima interesa koju treba uspostaviti UAIF.
- (51) Jedna od središnjih komponenti sustava za upravljanje rizicima je trajna funkcija upravljanja rizicima. Radi dosljednosti, njezine zadaće i odgovornosti trebale bi po prirodi biti slične onima koje su dodijeljene Direktivom Komisije 2010/43/EU od 1. srpnja 2010. o provedbi Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu organizacijskih zahtjeva, sukoba interesa, poslovanja, upravljanju rizicima i sadržaja sporazuma između depozitara i društva za upravljanje ⁽²⁾ trajnoj funkciji upravljanja rizicima u društvima za upravljanje UCITS-ima. Ova funkcija trebala bi imati glavnu ulogu prilikom oblikovanja politike upravljanja rizicima AIF-a te praćenja i mjerenju rizika kako bi se osiguralo da je razina rizika kontinuirano u skladu s profilom rizičnosti AIF-a. Trajna funkcija upravljanja rizicima trebala bi imati potrebne ovlasti, pristup svim relevantnim informacijama i redovite kontakte s višim rukovodstvom i upravljačkim tijelom UAIF-a kako bi im dostavila ažurne informacije tako da, prema potrebi, mogu poduzimati brze korektivne mjere.
- (52) Politika upravljanja rizicima čini sljedeći stup sustava upravljanja rizicima. Navedena politika trebala bi biti na odgovarajući način dokumentirana i trebala bi objasniti posebno mjere i postupke koji se koriste za mjerenje i upravljanje rizicima, zaštitne mjere za neovisno obavljanje funkcije upravljanja rizicima, tehnike koje su korištene za upravljanje rizicima i detaljne podatke o raspodjeli odgovornosti unutar UAIF-a za upravljanje rizicima i operativne postupke. Kako bi se osigurala učinkovitost, više rukovodstvo trebalo bi preispitati politiku upravljanja rizicima najmanje jednom godišnje.
- (53) Kako je propisano Direktivom 2011/61/EU, funkcija upravljanja rizicima trebala bi biti funkcionalno i hijerarhijski odvojena od poslovnih jedinica. Stoga bi trebalo pojasniti da bi takvo odvajanje trebalo osigurati sve do razine upravljačkog tijela UAIF-a i da osobe koje obavljaju funkciju upravljanja rizicima ne bi smjele obavljati poslove koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, ili biti nadzirane od strane osobe koja je odgovorna za funkcije koje bi mogle prouzročiti sukobe interesa.
- (54) Bitno je odrediti zaštitne mjere koje treba koristiti UAIF u svakom slučaju kako bi se osiguralo neovisno obavljanje funkcije upravljanja rizicima, a posebno, da se osobama koje obavljaju funkciju upravljanja rizicima ne bi smjele povjeriti dužnosti koje bi mogle prouzročiti sukobe interesa, da bi te osobe trebale donositi odluke na temelju podataka koje one mogu na odgovarajući način ocijeniti i da se postupak donošenja odluka može preispitati.

⁽¹⁾ SL L 302, 17.11.2009., str. 32.

⁽²⁾ SL L 176, 10.7.2010., str. 42.

- (55) Iako se Direktivom 2011/61/EU ne uvode ograničenja ulaganja za alternativne investicijske fondove, nije moguće učinkovito upravljati rizicima koje snosi svaki AIF ako upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ne odrede unaprijed ograničenja rizika. Ograničenja rizika trebala bi biti skladu s profilom rizičnosti AIF-a i trebalo bi ih objaviti ulagateljima u skladu s Direktivom 2011/61/EU.
- (56) Zbog dosljednosti, zahtjevi koji se odnose na utvrđivanje, mjerenje i praćenje rizika oslanjaju se na slične odredbe iz Direktive 2010/34/EU. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali bi na odgovarajući način rješavati moguću osjetljivost svojih tehnika i modela za mjerenje rizika, provođenjem testiranja otpornosti na stres, retroaktivnog testiranja i analiza scenarija. U slučaju kada testiranja otpornosti na stres i analize scenarija pokažu posebnu osjetljivost na određeni niz okolnosti, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali poduzeti brze i korektivne mjere.
- (57) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se od Komisije da odredi sustave i postupke upravljanja likvidnošću koji omogućuju UAIF-u da prati rizik likvidnosti AIF-a, osim kad je AIF zatvorenog tipa koji ne koristi financijsku polugu, i da osigura da profil likvidnosti ulaganja AIF-a ispunjava njegove temeljne obveze. Zato je važno odrediti osnovne opće zahtjeve koji bi se odnosili na sve upravitelje alternativnim investicijskim fondovima i čiju bi primjenu trebalo prilagoditi veličini, strukturi i vrsti alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja dotični UAIF.
- (58) Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali biti u stanju dokazati svojim nadležnim tijelima da imaju uspostavljene odgovarajuće i učinkovite politike i postupke upravljanja likvidnošću. To zahtijeva da se na odgovarajući način razmotri vrsta AIF-a, uključujući vrstu temeljne imovine i iznos rizika likvidnosti kojemu je AIF izložen, opseg i složenost AIF-a ili složenost postupka likvidacije ili prodaje imovine.
- (59) Sustavi i postupci upravljanja likvidnošću mogu omogućiti upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima da primjenjuju alate i mjere koji su potrebni za upravljanje nelikvidnom imovinom i povezanih problema vrednovanja kako bi se odgovorilo na zahtjeve za isplatom. Takvi alati i mjere mogu uključivati, u slučaju kada je to dozvoljeno na temelju nacionalnog prava, privremeno ograničenje isplata (*gates*), djelomične isplate, privremene pozajmice, rokove za prethodno obavješćivanje i skupove likvidne imovine. Posebni računi za odvajanje nelikvidne imovine (*side pockets*) i ostali mehanizmi u kojima određena imovina AIF-a podliježe sličnim mjerama između AIF-a i njegovih ulagatelja trebali bi se smatrati „posebnim mjerama”, budući da one utječu na posebna prava isplate ulagatelja u AIF. Obustava AIF-a ne bi se trebala smatrati posebnom mjerom budući da se primjenjuje na svu imovinu AIF-a i na sve ulagatelje AIF-a. Korištenje alata i posebnih mjera za upravljanje likvidnošću trebalo bi ovisiti o određenim okolnostima i varirati sukladno vrsti, opsegu i investicijskoj strategiji AIF-a.
- (60) Zahtjev za praćenjem upravljanja likvidnošću temeljnih subjekata za zajedničko ulaganje u koje alternativni investicijski fondovi ulažu, zajedno sa zahtjevima za uspostavom alata i mjera za upravljanje rizikom likvidnosti i utvrđivanjem, upravljanjem i praćenjem sukoba interesa između ulagatelja, ne bi se smjeli primjenjivati na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju alternativnim investicijskim fondovima zatvorenog tipa, bez obzira na to smatra li se da koriste financijsku polugu. Izuzeće od navedenih zahtjeva za upravljanje likvidnošću koji se odnose na isplate trebalo bi odražavati razlike u općim uvjetima isplata ulagateljima koji ulažu u AIF zatvorenog tipa u odnosu na one koji ulažu u AIF otvorenog tipa.
- (61) Korištenje minimalnih ograničenja u pogledu likvidnosti ili nelikvidnosti AIF-a moglo bi osigurati učinkoviti instrument za praćenje određenih vrsta upravitelja alternativnim investicijskim fondovima. Prekoračenje ograničenja ne mora samo po sebi zahtijevati postupanje UAIF-a, budući da to ovisi o činjenicama i okolnostima i dopuštenim odstupanjima koje odrede UAIF-i. Ograničenja bi se tako mogla koristiti u praksi u vezi s praćenjem prosječnih dnevnih isplata u odnosu na dnevnu likvidnost fonda u istom razdoblju. To bi se također moglo koristiti za praćenje koncentracije ulagatelja kako bi se poduprli scenariji testiranja otpornosti na stres. Ova ograničenja mogla bi osigurati, ovisno o okolnostima, pokretanje kontinuiranog praćenja ili korektivne mjere.
- (62) Testiranja otpornosti na stres, prema potrebi, trebali bi simulirati manjak likvidnosti imovine kao i netipične zahtjeve za isplatom. Također bi trebalo uzeti u obzir nedavne i očekivane buduće upise i isplate zajedno s učinkom predviđenog prinosa AIF-a u odnosu na slične AIF-e po istoj aktivnosti. UAIF bi trebao analizirati vremensko razdoblje koje je potrebno za ispunjavanje zahtjeva za isplatom a simuliranom scenariju stresa. UAIF bi također trebao provesti testiranja otpornosti na stres po tržišnim čimbenicima kao što su kretanja deviznog tečaja koja bi mogla znatno utjecati na kreditni profil UAIF-a ili AIF-a, a kao rezultat zahtjeva u vezi kolaterala. U svom pristupu testiranju otpornosti na stres ili analizi scenarija, UAIF bi trebao odražavati osjetljivosti vrednovanja u uvjetima stresa.

- (63) Učestalost kojom bi trebalo provoditi testiranja otpornosti na stres trebala bi ovisiti o vrsti AIF-a, investicijskoj strategiji, profilu likvidnosti, vrsti ulagatelja i politici isplate AIF-a. Međutim, očekuje se da će se ova testiranja provoditi najmanje na godišnjoj osnovi. U slučaju kada testiranja otpornosti na stres ukazuju na znatno veći rizik likvidnosti od očekivanog, UAIF bi trebao postupiti u najboljem interesu svih ulagatelja u AIF, uzimajući u obzir profil likvidnosti imovine AIF-a, razinu zahtjeva za isplatama i, prema potrebi, primjerenost politika i postupaka za upravljanje likvidnošću.
- (64) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se od Komisije da navede način na koji će se uskladiti strategija, profil likvidnosti i politika isplate. Usklađenost između ova tri elementa je osigurana ako ulagatelji imaju mogućnosti zahtijevati isplatu svojih ulaganja u skladu s politikom isplate AIF-a, koja bi trebala obuhvatiti uvjete isplate u uobičajenim i u iznimnim okolnostima, a na način koji je u skladu s poštenim postupanjem prema ulagateljima.
- (65) Direktivom 2011/61/EU zahtijeva se međusektorska usklađenost i uklanjanje neusklađenosti između interesa inicijatora koji pretvaraju zajmove u utržive vrijednosne papire i upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji ulažu u te vrijednosne papire ili druge financijske instrumente u ime alternativnih investicijskih fondova. Kako bi se postigao taj cilj, uzele su se u obzir odgovarajuće odredbe Direktive 2006/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o osnivanju i obavljanju djelatnosti kreditnih institucija⁽¹⁾ kojima se utvrđuju kvantitativni i kvalitativni zahtjevi koji bi trebali ispuniti ulagatelji koji su izloženi kreditnom riziku sekuritizacije te inicijatori i sponzori. Budući da se isti cilj usklađivanja interesa inicijatora ili sponzora i interesa ulagatelja provodi ovom Uredbom i odgovarajućim odredbama Direktive 2006/48/EZ, bitno je da se terminologija u oba pravna akta koristi usklađeno, stoga se kao referenca koriste definicije iz Direktive 2006/48/EZ. S obzirom da je Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo, prednik Europskog nadzornog tijela za bankarstvo, osigurao detaljne smjernice za tumačenje odgovarajućih odredaba Direktive 2006/48/EZ⁽²⁾, postizanje međusektorske usklađenosti zahtijeva da se sadašnje odredbe kojima se nastoje uskladiti interesi između inicijatora, sponzora i upravitelja alternativnim investicijskim fondovima trebaju tumačiti u okviru navedenih smjernica.
- (66) Važno je da transakcije kojima se zajmovi pretvaraju u utržive vrijednosne papire nisu strukturirane na način kojim bi se izbjegla primjena zahtjeva koji se odnose na ulaganja u sekuritizacijske pozicije. Zato se pozivanje na ulaganje u utržive vrijednosne papire ili druge financijske instrumente koji se temelje na pretvorenim zajmovima ne bi smjelo tumačiti isključivo kao zakonski važeći i obvezujući prijenos prava vlasništva u vezi s takvim instrumentima, već ulaganjem u značajnom gospodarskom smislu, tako da bi svi ostali oblici sintetičkih ulaganja trebali biti obuhvaćeni i podliježati posebnim zahtjevima. Kako bi se izbjegli nesporazumi i uskladio jezik s jezikom koji se koristi u bankovnom zakonodavstvu, umjesto izraza „ulaganje u utržive vrijednosne papire ili druge financijske instrumente koji se temelje na pretvorenim zajmovima” trebao bi se koristiti izraz „preuzimanje izloženosti kreditnom riziku sekuritizacije”.
- (67) Zahtjevi koje trebaju ispunjavati institucije koje postupaju kao inicijatori, sponzori ili izvorni zajmodavci u sekuritizaciji, izravno su uvedeni Direktivom 2006/48/EZ. Stoga je važno propisati odgovarajuće dužnosti UAIF-a za preuzimanje izloženosti sekuritizaciji. Sukladno tomu, UAIF bi morao preuzimati izloženost sekuritizaciji samo ako su inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac izričito objavili UAIF-u zadržavanje značajnog ekonomskog udjela u temeljnoj imovini, što je poznato kao zahtjev za zadržavanjem. Nadalje, UAIF bi trebao osigurati da su ispunjeni različiti kvalitativni zahtjevi koji se za sponzora i inicijatora uvode Direktivom 2006/48/EZ. Osim toga, UAIF bi i sam morao ispunjavati kvalitativne zahtjeve koji traže sveobuhvatno i temeljito razumijevanje ulaganja u sekuritizacijske pozicije i njihovih temeljnih izloženosti. Kako bi se to postiglo, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali donijeti odluku o ulaganju tek nakon što provedu temeljitu dubinsku analizu iz koje bi trebali imati odgovarajuće informacije i znanje o dotičnoj sekuritizaciji.
- (68) Postoje okolnosti u kojima subjekti ispunjavaju definiciju inicijatora ili sponzora ili ispunjavaju ulogu izvornog zajmodavca; međutim neki drugi subjekt koji ne ispunjava definiciju sponzora ili inicijatora niti ispunjava ulogu izvornog zajmodavca, ali čiji su interesi na optimalan način usklađeni s interesima ulagatelja, mogu tražiti ispunjavanje zahtjeva za zadržavanjem. Radi pravne sigurnosti, od takvog drugog subjekta ne bi se trebalo tražiti da ispunjava zahtjev za zadržavanjem, ako su zahtjev za zadržavanjem ispuniti inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac.

⁽¹⁾ SL L 177, 30.6.2006., str. 1.

⁽²⁾ Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo, Smjernice za članak 122.a Direktive o kapitalnim zahtjevima <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

- (69) U slučaju kršenja zahtjeva za zadržavanjem ili kvalitativnih zahtjeva UAIF bi trebao uzeti u obzir poduzimanje korektivnih mjera, kao što su zaštita od rizika, prodaja ili smanjivanje izloženosti ili kontaktiranje strane koja krši zahtjev za zadržavanjem radi ponovne uspostave sukladnosti. Takve korektivne mjere trebale bi uvijek biti u interesu ulagatelja i ne bi smjele uključivati nikakve izravne obveze prodaje imovine odmah nakon što je kršenje postalo očito, izbjegavajući time „prodaju po vrlo niskoj cijeni”. UAIF bi trebao uzeti u obzir kršenje prilikom razmatranja mogućnosti drugog ulaganja u sljedeću transakciju u koju je uključena strana koja krši zahtjev.
- (70) Radi ispunjavanja zahtjeva Direktive 2011/61/EU o utvrđivanju unutarnjih postupaka i organizacijskih mjera koje bi svaki UAIF trebao primjenjivati, od upravitelja alternativnim investicijskim fondovima bi se trebalo zahtijevati da uspostave dobro dokumentiranu organizacijsku strukturu koja jasno dodjeljuje odgovornosti, određuje kontrolne mehanizme i osigurava dobar protok informacija između svih uključenih strana. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi također trebali uspostaviti sustave za zaštitu informacija i osigurati kontinuitet poslovanja. Prilikom uvođenja ovih postupaka i struktura, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali voditi računa o načelu razmjernosti koje omogućuje usklađivanje postupaka, mehanizama i organizacijske strukture s vrstom, opsegom i složenosti poslovanja UAIF-a te vrstom i rasponom aktivnosti koje se obavljaju u okviru njegovog poslovanja.
- (71) Objavljivanje ulagateljima od iznimne su važnosti radi njihove zaštite, zato bi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebali primjenjivati odgovarajuće politike i postupke kako bi osigurali da su uvjeti isplate koji se primjenjuju na neki posebni AIF objavljeni ulagateljima na dovoljno detaljan način i uz dovoljno naglašavanja ulagateljima prije ulaganja kao i u slučaju značajnih izmjena. To bi moglo uključivati objavu rokova za prethodno obavješćivanje u vezi s isplatom, pojedinosti o razdobljima zabrane raspolaganja instrumentima (*lock-up period*), naznaku okolnosti u kojima se ne bi primjenjivali uobičajeni mehanizmi isplate ili bi bili obustavljeni, kao i pojedinosti o mjerama koje bi upravljačko tijelo moglo razmatrati, kao što su privremena ograničenja isplata, odvajanje nelikvidne imovine na posebne račune, budući da imaju utjecaj na posebna prava isplate ulagatelja u određenom AIF-u.
- (72) Radi osiguranja ispravne provedbe odgovarajućih aktivnosti, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali posebno koristiti odgovarajuće elektroničke sustave kako bi ispunili zahtjeve za evidentiranjem transakcija u portfelju ili zahtjeva za upis ili isplatu te uspostavili, provodili i održavali računovodstvene politike i postupke kako bi osigurali da se izračun neto vrijednosti imovine izvršava u skladu s Direktivom 2011/61/EU i ovom Uredbom.
- (73) Kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima koji su za upravitelje UCITS-ima uvedeni Direktivom 2009/65/EZ, upravljačkom tijelu, višem rukovodstvu ili, prema potrebi, nadzornoj funkciji UAIF-a trebalo bi povjeriti slične vrste zadaća za koje bi trebalo dodijeliti odgovarajuće odgovornosti. Međutim, takva dodjela odgovornosti trebala bi biti u skladu s ulogom i odgovornostima upravljačkog tijela, višeg rukovodstva i nadzorne funkcije na temelju mjerodavnog nacionalnog prava. Više rukovodstvo može uključivati neke ili sve članove upravljačkog tijela.
- (74) Bez obzira na veličinu i složenost poslovanja, UAIF bi uvijek trebao ispunjavati zahtjev za uspostavljanjem trajne i učinkovite funkcije praćenja usklađenosti. Međutim trebalo bi uskladiti pojedinosti o tehničkoj organizaciji i organizaciji osoblja funkcije praćenja usklađenosti s vrstom, opsegom i složenosti poslovanja UAIF-a te vrstom i rasponom njegovih usluga i aktivnosti. UAIF ne bi trebao imati uspostavljenu neovisnu jedinicu za praćenje usklađenosti ako bi takav zahtjev bio nerazmjernan s obzirom na veličinu UAIF-a ili vrstu, opseg i složenost njegovog poslovanja.
- (75) Standardi vrednovanja razlikuju se između nadležnosti i vrsta imovine. Ova Uredba trebala bi dopuniti zajednička opća pravila i uspostaviti referentne vrijednosti za upravitelje alternativnim investicijskim fondovima prilikom razrade i provedbe odgovarajućih i dosljednih politika i postupaka za pravilno i neovisno vrednovanje imovine alternativnih investicijskih fondova. Politike i postupci trebali bi opisivati obveze, uloge i odgovornosti koje se odnose na sve strane koje sudjeluju u vrednovanju, uključujući vanjske procjenitelje.
- (76) Vrijednost imovine može se odrediti na različite načine, kao što je pozivanje na cijene koje se mogu promatrati na aktivnom tržištu ili procjenom na temelju korištenja drugih metodologija vrednovanja u skladu s nacionalnim pravom, pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a. Budući da se vrijednost pojedinačne imovine i obveza može odrediti različitim metodologijama i da se do nje može doći na temelju različitih izvora, UAIF bi trebao odrediti i opisati metodologiju vrednovanja koju koristi.
- (77) U slučaju kada se za vrednovanje imovine koristi model, postupci i politike vrednovanja trebali bi navoditi glavne značajke modela. Prije korištenja, na taj bi se model trebao primijeniti postupak validacije koji bi provela unutarnja ili vanjska osoba koja nije sudjelovala u postupku oblikovanja modela. Osoba se smatra kvalificiranom za provođenje postupka validacije modela koji se koristi za vrednovanje imovine ako ima odgovarajuću stručnu sposobnost i iskustvo u vrednovanju imovine korištenjem takvih modela; takva osoba može biti revizor.

- (78) Budući da alternativni investicijski fondovi posluju u dinamičnom okruženju gdje se investicijske strategije vremenom mogu promijeniti, politike i postupke vrednovanja trebalo bi preispitati najmanje jednom godišnje i u svakom slučaju prije nego što alternativni investicijski fondovi počnu koristiti novu investicijsku strategiju ili novu vrstu imovine. Svaka promjena politika i postupaka vrednovanja, uključujući metodologije vrednovanja, trebala bi poštovati unaprijed određen postupak.
- (79) UAIF treba osigurati da pojedinačna imovina AIF-a bude na odgovarajući način vrednovana u skladu s politikama i postupcima vrednovanja. Za neku imovinu, posebno složene i nelikvidne financijske instrumente, postoji veći rizik od neodgovarajućeg vrednovanja. Za rješavanje ove vrste situacije, UAIF bi trebao uspostaviti dostatne kontrole kako bi se osiguralo da se vrijednosti imovine AIF-a može povezati s odgovarajućim stupnjem objektivnosti.
- (80) Izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici podliježe nacionalnom pravu i, ovisno o slučaju, pravilima ili osnivačkim aktima fonda. Ova Uredba obuhvaća samo postupak izračuna, a ne metodologiju izračuna. UAIF bi mogao sam izvršiti izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici kao dio administrativnih poslova koje obavlja za AIF. Druga mogućnost je da se imenuje treća osoba koja će obavljati administrativne poslove, uključujući izračun neto vrijednosti imovine. Treća osoba koja obavlja izračun neto vrijednosti imovine za AIF ne bi se smjela smatrati vanjskim procjeniteljem u smislu Direktive 2011/61/EU sve dok ne dostavlja vrednovanja pojedinačne imovine, uključujući ona koja zahtijevaju subjektivno mišljenje, već u postupak vrednovanja uključuje vrijednosti koje dobije od UAIF-a, izvora cijena ili vanjskog procjenitelja.
- (81) Neki postupci vrednovanja, kao što je vrednovanje financijskih instrumenata, mogu se provodi svakodnevno, dok se drugi, kao što je vrednovanje nekretnina, ne mogu provoditi istom učestalošću kao izdavanja, upisi, isplate i poništavanja. Za procjenu imovine koju drži fond otvorenog tipa, učestalost se određuje uzimajući u obzir razlike u postupku vrednovanja s obzirom na vrste imovine koju drži AIF.
- (82) U Direktivi 2011/61/EU određeni su strogi zahtjevi i ograničenja koje treba poštovati kad UAIF namjerava delegirati poslove. UAIF ostaje u svakom trenutku u potpunosti odgovoran za pravilno izvršavanje delegiranih poslova i njihovu usklađenost s Direktivom 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama. Stoga bi UAIF trebao osigurati da osobe kojoj su delegirani poslovi provode i primjenjuju standarde kvalitete koje bi primjenjivao sam UAIF. Također, ako je potrebno osigurati da se delegirani poslovi provode prema dosljedno visokom standardu, UAIF mora moći raskinuti delegiranje te bi stoga postupci delegiranja trebali UAIF-u dati fleksibilna prava u pogledu raskida. Ograničenja i zahtjevi delegiranja trebali bi se primjenjivati na poslove upravljanja određene u Prilogu I. Direktivi 201/61/EU, dok se popratni poslovi poput administrativnih ili tehničkih poslova, koji pomažu poslovima upravljanja kao logistička potpora u obliku čišćenja, opskrbe hranom te pružanja osnovnih usluga ili proizvoda, ne bi smjeli smatrati delegiranjem poslova UAIF-a. Ostali primjeri tehničkih ili administrativnih poslova su kupovina standardnog serijskog softvera i oslanjanje na ponuđače softvera za *ad hoc* operativnu pomoć u vezi sa serijskim sustavima ili pružanje potpore u području ljudskih resursa, kao što je pronalaženje privremenih zaposlenika ili obrada plaća.
- (83) Kako bi se osigurala visoka razina zaštite ulagatelja, pored povećanja učinkovitosti poslovanja UAIF-a, cjelokupno delegiranje trebalo bi se temeljiti na objektivnim razlozima. Prilikom procjene ovih razloga, nadležna tijela trebala bi uzeti u obzir strukturu delegiranja i njezin učinak na strukturu UAIF-a te uzajamno djelovanje delegiranih aktivnosti s aktivnostima koje ostaju kod UAIF-a.
- (84) Kako bi se procijenilo da li osoba koja stvarno upravlja poslovanjem osobe kojoj su delegirani poslovi ima dovoljno dobar ugled, trebalo bi provjeriti upravljanje poslovanjem te osobe kao i to je li počinila prekršaje vezane uz financijske aktivnosti. Prilikom ocjene zahtjeva u vezi dovoljno dobrog ugleda trebale bi se uzeti u obzir sve ostale bitne informacije koje se odnose na osobne karakteristike koje bi mogle negativno utjecati na upravljanje poslovanjem te osobe, kao što su sumnje u pogledu poštenja i čestitosti.
- (85) Društva za investicije koja su dobila odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2009/65/EZ ne smatraju se društvima koja imaju odobrenje za rad ili koja su registrirana u svrhe upravljanja imovinom i koja podliježu nadzoru jer im u skladu s navedenom direktivom nije dozvoljeno da se bave drugim aktivnostima osim upravljanja zajedničkim portfeljem. Slično tome, AIF s unutarnjim upravljanjem ne bi se smio smatrati klasificiranim kao takvo društvo, jer se on ne bi smio baviti aktivnostima koje nisu unutarnje upravljanje AIF-om.

- (86) U slučaju kada se delegiranje odnosi na upravljanje portfeljem ili upravljanje rizicima, koje je osnovna djelatnost UAIF-a i stoga od velike važnosti za zaštitu ulagatelja i sistemske rizike, pored zahtjeva iz članka 20. stavka 1. točka (c) Direktive 2011/61/EU, nadležna tijela matične države članice UAIF-a i nadzorno tijelo društva treće zemlje trebala su dogovoriti postupke suradnje koji se temelje na pisanom sporazumu. Postupak bi trebao biti dogovoren prije delegiranja. Detalji ovog sporazuma trebali bi uzeti u obzir međunarodne standarde.
- (87) Pisanim sporazumima trebalo bi se nadležnim tijelima dodijeliti pravo obavljanja izravnog nadzora, uključujući kad ona traže od nadzornog tijela društva iz treće zemlje na koje su poslovi delegirani da obavi izravan nadzor i kad od nadzornog tijela treće zemlje traže dopuštenje da sami obave nadzor ili da poprate osoblje nadzornog tijela treće zemlje, kako bi im pomagali prilikom obavljanja izravnog nadzora.
- (88) Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi na temelju obveza utvrđenih u Direktivu 2011/61/EU trebali uvijek postupati u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova ili ulagatelja u alternativne investicijske fondove kojima upravljaju. Stoga bi delegiranje trebalo biti prihvatljivo samo ako ne sprječava UAIF da postupi ili upravlja AIF-om u najboljem interesu ulagatelja.
- (89) Za održavanje visokog standarda zaštite ulagatelja kod svakog delegiranja treba uzeti u obzir moguće sukobe interesa. Na temelju nekoliko kriterija trebalo bi odrediti referentne vrijednosti za utvrđivanje situacija koje bi mogle dovesti do značajnog sukoba interesa. Ove kriterije trebalo bi tumačiti kao da nisu konačni, što znači da su i neznajni sukobi interesa isto tako relevantni za potrebe Direktive 2011/61/EU. Tako bi obavljanje funkcija praćenja usklađenosti ili revizije trebalo smatrati da je u sukobu interesa s poslovima upravljanja portfeljem, dok bi poslove održavanja tržišta ili pokroviteljstva trebalo smatrati da su u sukobu interesa s poslovima upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima. Navedena obveza ne dovodi u pitanje obvezu osobe kojoj su delegirani poslovi da funkcionalno i hijerarhijski odvoji poslove upravljanja portfeljem i upravljanja rizicima u skladu s odredbama članka 15. Direktive 2011/61/EU.
- (90) Zahtjevi koji se primjenjuju na delegiranje poslova na treće osobe koje te poslove obavljaju u ime UAIF-a trebali bi se primjenjivati *mutatis mutandis* u slučaju kada osoba kojoj su delegirani poslovi dalje delegira bilo koji od delegiranih joj poslova te također u slučaju bilo kojeg daljnjeg delegiranja.
- (91) Kako bi se osiguralo da UAIF u svakom slučaju obavlja poslove upravljanja ulaganjima, UAIF ne bi smio delegirati svoje poslove u mjeri u kojoj se on, u suštini, više ne može smatrati upraviteljem AIF-a i u mjeri u kojoj postaje fiktivni subjekt. UAIF bi u svakom trenutku trebao imati dovoljne resurse kako bi učinkovito nadzirao delegirane poslove. UAIF mora sam obavljati poslove upravljanja ulaganjima, imati potrebno stručno znanje i resurse te imati ovlasti za donošenje odluka koje potpadaju pod odgovornost višeg rukovodstva i izvršavanje funkcija višeg rukovodstva koje mogu uključivati provedbu opće investicijske politike i investicijskih strategija.
- (92) Ocjena strukture delegiranja je složena zadaća koja se mora temeljiti na nizu kriterija kako bi nadležna tijela uobličila svoje mišljenje. Kombinacija kriterija je potrebna kako bi se uzela u obzir raznolikost struktura fondova i investicijskih strategija u cijeloj Uniji. ESMA može razraditi smjernice kako bi osigurala dosljednu ocjenu struktura delegiranja u cijeloj Uniji.
- (93) Komisija nadzire način primjene kriterija i njihov učinak na tržišta. Komisija preispituje situaciju nakon dvije godine i, ako se pokaže potrebnim, poduzima odgovarajuće mjere za daljnje utvrđivanje uvjeta na temelju kojih se smatra da je UAIF delegirao svoje poslove u mjeri da je postao fiktivni subjekt i da se više ne može smatrati upraviteljem AIF-a.
- (94) Direktivom 2011/61/EU utvrđen je široki niz zahtjeva koji se odnose na depozitara AIF-a, kako bi se osiguralo visoki standard zaštite ulagatelja. Stoga bi trebalo jasno odrediti odgovarajuća konkretna prava i obveze depozitara, UAIF-a i, ovisno o slučaju, AIF-a i trećih osoba. U pisanom ugovoru trebale bi biti obuhvaćene sve pojedinosti potrebne za odgovarajuću pohranu sve imovine AIF-a od strane depozitara ili treće osobe na koje su poslovi pohrane delegirani u skladu s Direktivom 2011/61/EU te kako bi depozitar ispravno ispunjavao svoje poslove nadziranja i kontrole. Kako bi se depozitaru omogućilo da procijeni i prati rizik skrbništva, ugovor bi trebao osigurati dovoljno pojedinosti o kategorijama imovine u koje AIF može ulagati i obuhvatiti zemljopisna područja na kojima AIF namjerava ulagati. Ugovor bi također trebao sadržavati podatke o postupku za proširivanje razine djelovanja. Tako bi depozitar trebao upozoriti UAIF na svaki značajni rizik koji je utvrđen u nekom posebnom sustavu za namiru na tržištu. U vezi s raskidom ugovora, on bi trebao odražavati činjenicu da je raskid ugovora krajnje sredstvo depozitara ako nije uvjeren da je imovina dostatno zaštićena. Trebao bi spriječiti i moralni rizik po kojem bi UAIF donosio odluke o ulaganjima bez obzira na rizike skrbništva s obzirom da bi u većini slučajeva odgovornost bila na depozitaru. Radi održavanja visokog standarda zaštite, trebalo bi primjenjivati zahtjev kojim se utvrđuju pojedinosti u vezi s praćenjem trećih osoba u pogledu cijelog lanca skrbništva.

- (95) Na depozitara s poslovnim nastanom u trećoj zemlji trebali bi se primjenjivati javni bonitetni propisi i bonitetni nadzor koji provodi nadzorno tijelo nadležno za kontinuirani nadzor, poduzimanje istražnih radnji i izricanje sankcija. U slučaju kada navedeni nadzor depozitara uključuje više nadzornih tijela, jedno nadzorno tijelo trebalo bi djelovati kao kontaktna točka za potrebe Direktive 2011/61/EU i svih delegiranih i provedbenih mjera donesenih u skladu s njom.
- (96) Ocjenu prava treće zemlje u skladu s člankom 21. točkom 6. posljednjeg podstavka Direktive 2011/61/EU trebala bi izvršiti Europska komisija usporedbom kriterija za izdavanje odobrenja za rad i tekućih uvjeta poslovanja koji se primjenjuju na depozitara iz treće zemlje s odgovarajućim zahtjevima koji se primjenjuju na temelju prava Unije na kreditne institucije i, ovisno o slučaju, investicijska društva za pristup djelatnosti depozitara i izvršavanju poslova depozitara, radi provjere imaju li lokalni kriteriji isti učinak kao i oni utvrđeni na temelju prava Unije. Europska komisija može procijeniti depozitara koji podliježe bonitetnom nadzoru i koji je dobio dozvolu u trećoj zemlji u okviru lokalne kategorije koja ne odgovara ni kreditnoj instituciji ni investicijskom društvu kako bi provjerila imaju li odgovarajuće odredbe prava treće zemlje isti učinak kao i odredbe utvrđene pravom Unije na kreditne institucije i, ovisno o slučaju, na investicijska društva.
- (97) Kako bi depozitar imao jasan pregled svih priljeva i odljeva novca AIF-a na svim stupnjevima, UAIF bi trebao osigurati da depozitar primi, bez nepotrebnog odlaganja, točne informacije o svim novčanim tokovima, uključujući one o tokovima bilo koje treće osobe kod koje AIF ima otvoren novčani račun.
- (98) Radi odgovarajućeg praćenja novčanih tokova AIF-a, obveza depozitara sastoji se od provjere da su uspostavljeni postupci koji se učinkovito primjenjuju i kojima se na odgovarajući način prate novčani tokovi AIF-a te da se ti postupci periodično preispituju. Posebno, depozitar bi trebao preispitivati postupak izravnjanja kako bi se uvjerio da je postupak odgovarajući za AIF i da se provodi u odgovarajućim razmacima, vodeći računa o vrsti, opsegu i složenosti AIF-a. Takav postupak trebao bi, na primjer, uspoređivati svaki pojedini novčani tok kako je iskazan u bankovnom izvodu iz računa s novčanim tokovima evidentiranim na računima AIF-a. U slučaju kada se izravnjanje provodi svakodnevno, kao za većinu alternativnih investicijskih fondova otvorenog tipa, depozitar bi trebao također provoditi svoje izravnjanje svakodnevno. Depozitar bi posebno trebao pratiti nepodudarnosti istaknute postupcima izravnjanja i poduzete korektivne mjere kako bi obavijestio UAIF o bilo kojoj anomaliji koja nije ispravljena i proveo cjelokupno preispitivanje postupaka izravnjanja. Takvo preispitivanje trebao bi se provoditi najmanje jednom godišnje. Depozitar bi također trebao pravovremeno utvrditi značajne novčane tokove, a posebno one koji bi mogli biti neusklađeni s aktivnostima AIF-a, kao što su promjene u pozicijama imovine AIF-a ili upisima i isplata te bi periodično trebao dobivati izvješća o novčanom računu i provjeriti usklađenost svojih evidencija novčanih pozicija s evidencijom UAIF-a. Depozitar bi trebao svoje evidencije ažurirati u skladu s člankom 21. stavkom 8. točkom (b) Direktive 2011/61/EU.
- (99) Depozitar mora osigurati da su sva plaćanja koja izvrše ulagatelji ili plaćanja koja se izvrše u njihovo ime s osnove upisa dionica ili udjela AIF-a zaprimljena i proknjižena na jednom ili više novčanih računa u skladu s Direktivom 2011/61/EU. UAIF bi stoga trebao osigurati da su depozitaru dostavljene odgovarajuće informacije koje su potrebne za odgovarajuće praćenje zaprimanja plaćanja ulagatelja. UAIF treba osigurati da depozitar dobije ove informacije bez nepotrebnog odlaganja kad treća osoba zaprimi zahtjev za isplatu ili izdavanje dionica ili udjela AIF-a. Zato bi informacije depozitaru trebao poslati subjekt koji je odgovoran za upis i isplatu dionica ili udjela AIF-a prilikom zaključenja radnog dana kako bi se izbjegla bilo koja zlouporaba plaćanja ulagatelja.
- (100) Ovisno o vrsti imovine koju je potrebno držati u pohrani, imovina se ili pohranjuje na skrbništvo, kao što se to radi s financijskim instrumentima koji se mogu registrirati na računu financijskih instrumenata ili se mogu fizički isporučiti depozitaru u skladu s Direktivom 2011/61/EU ili podliježu provjeri vlasništva i vođenju evidencije. Depozitar bi trebao pohraniti na skrbništvo sve financijske instrumente AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a koji se mogu registrirati ili držati na računu, izravno ili neizravno, na ime depozitara ili treće osobe kojoj su poslovi skrbništva delegirani, posebno na razini središnjeg depozitara vrijednosnih papira. Osim ovih situacija, treba pohraniti na skrbništvo financijske instrumente koji se samo izravno registriraju kod samog izdavatelja ili njegovog zastupnika na ime depozitara ili treće osobe kojoj su poslovi skrbništva delegirani. Navedeni financijski instrumenti koji su u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom samo registriraju na ime AIF-a kod izdavatelja ili njegovog zastupnika, kao što su ulaganja fondova rizičnog kapitala i fondova poduzetničkog kapitala u neuvrštena društva, ne bi se trebali pohranjivati na skrbništvo. Svi financijski instrumenti koji se mogu fizički isporučiti depozitaru trebali bi se pohraniti na skrbništvo. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti po kojima se financijski instrumenti trebaju pohraniti na skrbništvo, financijski instrumenti koji se trećoj osobi daju kao kolateral ili koje treća osoba daje u korist AIF-a također treba pohraniti na skrbništvo sam depozitar ili treća osoba kojoj su delegirani poslovi skrbništva,

sve dok su u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a. Također, financijski instrumenti koji su u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, za koje je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a, dao svoju suglasnost kako bi ih depozitar mogao ponovno koristiti ostaju na skrbništvu sve dok se ne iskoristi pravo ponovnog korištenja.

(101) Financijski instrumenti koji se pohranjuju na skrbništvo trebali bi u svakom trenutku podlijegati dužnoj pažnji i zaštiti. Kako bi se osiguralo da je prilikom primjene dužne pažnje rizik skrbništva na odgovarajući način procijenjen, depozitar bi posebno trebao znati koje treće osobe čine lanac skrbništva, osigurati da se u cijelom lancu skrbništva provodi obveza dužne pažnje i obveza odvajanja, osigurati odgovarajući pristup knjigama i evidencijama trećih osoba kojima su poslovi skrbništva delegirani, osigurati usklađenost s tim zahtjevima, dokumentirati sve ove dužnosti i UAIF-u omogućiti pristup tim dokumentima i izvještavati UAIF.

(102) Kako bi se spriječilo izbjegavanje zahtjeva iz Direktive 2011/61/EU, depozitar bi trebao primjenjivati dužnosti pohrane na temeljnu imovinu financijskih struktura i, ovisno o slučaju, pravnih struktura koje izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a. Ova odredba u vezi uvida ne bi se smjela primjenjivati na strukture fonda fondova ili strukture glavnih i napajajućih fondova, pod uvjetom da oni imaju depozitara koji na odgovarajući način pohranjuje imovinu fondova.

(103) Depozitar bi u svakom trenutku trebao imati sveobuhvatan pregled sve imovine koja ne predstavlja financijske instrumente koji se pohranjuju na skrbništvo. Ova imovina trebala bi podlijegati obvezi provjere vlasništva i vođenju evidencije u skladu s Direktivom 2011/61/EU. Primjeri takve imovine su fizička imovina koja se na temelju Direktive 2011/61/EU ne smatra financijskim instrumentima ili koju nije moguće fizički isporučiti depozitaru, financijski ugovori kao što su izvedenice, novčani depoziti ili ulaganja u društva u privatnom vlasništvu i udjele u ortakluku.

(104) Kako bi se postigao dostatan stupanj izvjesnosti da je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a uistinu vlasnik imovine, depozitar bi trebao osigurati da dobije sve informacije za koje smatra da su potrebne kako bi se uvjerio da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a ima pravo vlasništva nad

imovinom. Ova informacija mogla bi biti kopija službenog dokumenta koji potvrđuje da je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a vlasnik imovine ili bilo koji formalni ili pouzdan dokaz koji depozitar smatra primjerenim. Ako je potrebno, depozitar bi od AIF-a ili UAIF-a ili, ovisno o slučaju, od treće osobe trebao zahtijevati dodatne dokaze.

(105) Depozitar bi trebao voditi evidenciju o svojoj imovini za koju se uvjerio da je u vlasništvu AIF-a. Može odrediti postupak zaprimanja informacija od trećih osoba, pri čemu postupci koji osiguravaju da se imovina ne može prenijeti bez prethodnog obavješćivanja o takvim transakcijama depozitara ili treće osobe kojoj su poslovi pohrane delegirani mogu biti ostvareni u slučaju AIF-a s rijetkim transakcijama i, ovisno o slučaju, transakcijama koje su predmetom pregovora prije nagodbe. Zahtjev o pristupu dokumentiranom dokazu o svakoj transakciji od treće osobe mogao bi biti prikladan za AIF-e koji češće trguju u portfelju, kao što su ulaganja u uvrštene izvedenice.

(106) Kako bi se osiguralo da depozitar može obavljati svoje dužnosti, potrebno je pojasniti poslove iz članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU, a posebno drugi stupanj kontrole koji treba poduzeti depozitar. Takvi poslovi ne bi smjeli sprječavati depozitara da, u slučaju gdje to smatra prikladnim i u dogovoru s UAIF-om, provede *ex ante* provjere. Kako bi osigurao da može obavljati svoje dužnosti, depozitar bi trebao uspostaviti svoj vlastiti postupak za proširivanje razine djelovanja za rješavanje situacija u kojima su otkrivene nepravilnosti. Navedeni postupak trebao bi osigurati da se nadležna tijela obavješćuju o svim značajnim kršenjima. Odgovornosti depozitara u vezi nadziranja trećih osoba iz ove Uredbe ne dovode u pitanje odgovornosti UAIF-a u skladu s Direktivom 2011/61/EU.

(107) Depozitar bi trebao provjeriti usklađenost između broja izdanih udjela ili dionica i sredstava zaprimljenih za upis. Nadalje, kako bi se osiguralo da su plaćanja koja izvrše ulagatelji s osnove upisa zaprimljena, depozitar bi nadalje trebao osigurati da se provede još jedno izravnjanje između zahtjeva za upis i sredstava za upis. Isto izravnjanje trebalo bi provesti prilikom zahtjeva za isplatom. Depozitar bi također trebao provjeriti odgovara li broj udjela ili dionica na računima AIF-a odgovara broju preostalih udjela ili dionica u registru AIF-a. U skladu s tim, depozitar bi trebao prilagoditi svoje postupke vodeći računa o učestalosti upisa i isplata.

- (108) Depozitar bi trebao poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurao da se primjerene politike i postupci vrednovanja imovine AIF-a učinkovito primjenjuju izvođenjem provjera uzoraka ili uspoređivanjem sukladnosti promjene izračuna neto vrijednosti imovine tijekom vremena s onom referentne vrijednosti. Prilikom uspostave svojih postupaka depozitar bi trebao jasno razumjeti metodologije vrednovanja koje UAIF ili vanjski procjenitelj koristi kod vrednovanja imovine AIF-a. Učestalost ovih provjera trebala bi biti sukladna učestalosti vrednovanja imovine AIF-a.
- (109) Depozitar bi na temelju obveze nadziranja na temelju Direktive 2011/61/EU trebao uspostaviti postupak za *ex-post* provjeru sukladnosti AIF-a s mjerodavnim pravom i propisima te vlastitim pravilima i osnivačkim aktima. To obuhvaća područja kao što su provjeravanje jesu li ulaganja AIF-a u skladu s njegovim investicijskim strategijama, kako je opisano u pravilima i dokumentima ponude AIF-a, te osiguravanje da AIF ne krši svoja ograničenja ulaganja, ako postoje. Depozitar bi trebao pratiti transakcije AIF-a i istražiti sve neuobičajene transakcije. Ako se krše limiti ili ograničenja određena u primjenjivom nacionalnom pravu ili propisima ili pravilima AIF-a i osnivačkim aktima, depozitar bi trebao, na primjer, dobiti od UAIF-a uputu da stornira transakciju koja je dovela do kršenja, na vlastiti trošak UAIF-a. Ova Uredba ne sprječava depozitara da prihvati *ex ante* pristup kad to smatra primjerenim i u dogovoru s UAIF-om.
- (110) Depozitar bi trebao osigurati da se dobit točno obračunava u skladu s Direktivom 2011/61/EU. Kako bi se to postiglo, depozitar bi trebao osigurati da je raspodjela dobiti primjerena, a u slučaju kada utvrdi pogrešku, da UAIF poduzima odgovarajuće korektivne mjere. Nakon što je depozitar osigurao navedeno, trebao bi provjeriti cjelovitost i točnost raspodjele dobiti, a posebno isplatu dividende.
- (111) Prilikom delegiranja poslova pohrane koja se odnosi na drugu imovinu u skladu s Direktivom 2011/61/EU, delegiranje će se vjerojatno, u većini slučajeva, odnositi na administrativne poslove. U slučaju kada depozitar delegira poslove vođenja evidencije, to bi stoga zahtijevalo provedbu i primjenu odgovarajućeg i dokumentiranog postupka kojim bi se osiguralo da osoba kojoj su delegirani poslovi ispunjava zahtjeve iz članka 21. stavka 11. točke (d) Direktive 2011/61/EU. Kako bi se osigurala dostatna razina zaštite imovine, potrebno je odrediti određena načela koja bi trebala primjenjivati u vezi s delegiranjem pohrane. Za delegiranje poslova skrbništva važno je odrediti nekoliko ključnih načela koja u cijelom postupku delegiranja treba učinkovito primjenjivati. Navedena načela ne bi trebala smatrati da sveobuhvatnima, ni u pogledu određivanja svih pojedinosti postupanja depozitara pažnjom dobrog stručnjaka niti u pogledu određivanja svih mjera koje bi depozitar trebao sam poduzeti u vezi s navedenim načelima. Obveza kontinuiranog praćenja treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane trebala bi se sastojati od provjeravanja da ova treća osoba pravilno izvršava sve delegirane poslove i da ispunjava uvjete iz ugovora o delegiranju. Treća osoba trebala bi postupati pošteno, u dobroj vjeri i u najboljem interesu AIF-a i njegovih ulagatelja, u skladu s regulatornim i nadzornim zahtjevima, te postupati pažnjom dobrog stručnjaka koja se obično očekuju od vrlo razborite osobe navedene financijske profesije u usporedivim okolnostima. Depozitar bi trebao, između ostalog, preispitati elemente koji su ocijenjeni za vrijeme postupka odabira i imenovanja te ove elemente staviti u odgovarajući odnos uspoređujući ih s kretanjima na tržištu. Oblik redovitog preispitivanja trebao bi odražavati okolnosti tako da je depozitar u mogućnosti na odgovarajući način ocijeniti rizike povezane s odlukom o povjeravanju imovine trećoj osobi. Učestalost preispitivanja trebalo bi prilagoditi tako da je uvijek usklađena s tržišnim uvjetima i povezanim rizicima. Da bi depozitar učinkovito odgovarao na moguću insolventnost treće osobe, trebao bi poduzeti planiranje za nepredvidive okolnosti, uključujući nacrt alternativnih strategija i moguću odabir alternativnih pružatelja, gdje to može biti bitno. Dok se takvim mjerama može smanjiti rizik skrbništva s kojim se suočava depozitar, one ne mijenjaju obvezu vraćanja financijskih instrumenata ili plaćanja odgovarajućeg iznosa u slučaju njihovoga gubitka, što ovisi o tome jesu li su ispunjeni zahtjevi iz članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU ili nisu.
- (112) Prilikom delegiranja poslova pohrane, depozitar bi trebao osigurati da su ispunjeni zahtjevi iz članka 21. stavka 11. točke (d) podtočke iii. Direktive 2011/61/EU i da je imovina klijenata depozitara koji su AIF-i na odgovarajući način odvojena. Ova obveza morala bi posebno osigurati da se imovina AIF-a ne izgubi zbog insolventnosti treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane. Kako bi se minimizirao navedeni rizik u zemljama u kojima učinci odvajanja nisu priznati u stečajnom pravu, depozitar bi trebao poduzeti daljnje mjere. Depozitar bi mogao objaviti podatke AIF-u i UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a tako da se takvi aspekti rizika skrbništva na odgovarajući način uzmu u obzir kod odluke o ulaganju ili poduzmu takve mjere koje omogućuju da imovina pod lokalnim nadležnostima postane imovina koja je neosjetljiva na insolventnost u skladu s lokalnim pravom. Nadalje, depozitar bi mogao zabraniti privremene deficite u imovini klijenta, koristiti pričuve ili uvesti mehanizme kojima se zabranjuje korištenje dugovnog salda jednog klijenta kako bi se prebio s potražnim saldonom drugog klijenta. Dok se takvim mjerama može smanjiti rizik skrbništva s kojim se suočava depozitar prilikom delegiranja svojih poslova skrbništva, one ne mijenjaju obvezu vraćanja financijskih

instrumenata ili plaćanja odgovarajućeg iznosa u slučaju njihovoga gubitka, što ovisi o tome jesu li ispunjeni zahtjevi Direktive 2011/61/EU ili nisu.

razlika između pravnog vlasništva i prava raspolaganja imovinom, definicija gubitka trebala bi se odnositi na gubitak prava raspolaganja.

- (113) Odgovornost depozitara iz članka 21. stavka 12. drugog podstavka Direktive 2011/61/EU aktivira se u slučaju gubitka financijskog instrumenta, koji je sam depozitar pohranio na skrbništvo ili treća osoba kojoj je skrbništvo delegirano, pod uvjetom da depozitar ne dokaže da je gubitak nastao kao posljedica vanjskog događaja koji je izvan razumne kontrole i čije bi posljedice bile neizbježne, unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu. Ovaj gubitak bi trebalo razlikovati od gubitka od ulaganja ulagatelja koji proizlazi iz smanjenja vrijednosti imovine kao posljedica investicijske odluke.
- (114) Kako bi se utvrdio kao takav, važno je da je gubitak konačan i da ne postoji mogućnost povrata financijske imovine. Stoga se situacije u kojima je financijski instrument samo privremeno nedostupan ili zamrznut ne bi smjele računati kao gubici u smislu članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU. Suprotno tome, mogu se utvrditi tri vrste situacija u kojima bi se trebalo smatrati da je gubitak konačan: u slučaju kada financijski instrument više ne postoji ili nikad nije postojao; u slučaju kada financijski instrument postoji, ali je AIF definitivno izgubio pravo vlasništva nad njim; i kad u slučaju kad ima pravo vlasništva, ali više ne može na trajnoj osnovi prenositi pravo vlasništva niti ograničavati prava vlasništva nad financijskim instrumentom.
- (115) Smatra se da financijski instrument više ne postoji kad je nestao nakon računovodstvene pogreške koja se ne može ispraviti ili ako nije nikad postojao, u slučaju kada je vlasništvo AIF-a registrirano na temelju krivotvorenih dokumenata. Situacije u kojima je gubitak financijskih instrumenata uzrokovan nepoštenim ponašanjem trebalo bi smatrati gubitkom.
- (116) Gubitak se ne može utvrditi ako je financijski instrument zamijenjen ili pretvoren u drugi financijski instrument, na primjer, u situacijama kad su dionice poništene i zamijenjene izdanjem novih dionica prilikom reorganizacije društva. Ne bi se smjelo smatrati da je AIF trajno lišen prava vlasništva nad financijskim instrumentom ako je AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a zakonito prenio vlasništvo na treću osobu. U slučaju kada postoji
- (117) Depozitar može izbjeći odgovornost u skladu s člankom 21. stavkom 12. Direktive 2011/61/EU samo u slučaju vanjskog događaja koji je izvan razumne kontrole i čije posljedice su neizbježne unatoč svim razumnim nastojanjima da se one izbjegnu. Depozitar bi trebao dokazati kumulativno ispunjavanje ovih uvjeta kako bi bio oslobođen od odgovornosti.
- (118) Najprije bi trebalo utvrditi je li događaj koji je doveo do gubitka vanjski. Delegiranje ne bi smjelo utjecati na odgovornost depozitara i zato bi se događaj trebao smatrati vanjskim ako ne nastane kao posljedica bilo koje radnje ili propusta depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo. Zatim bi trebalo ocijeniti je li događaj izvan razumne kontrole provjeravanjem da nije postojalo ništa što je razboriti depozitar mogao razumno učiniti da spriječi nastanak događaja. U ovom okviru i prirodni događaji i djelovanje javnih tijela mogu se smatrati vanjskim događajima izvan razumne kontrole. Stoga se u kontekstu insolventnosti treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo pravo zemlje u kojoj su instrumenti pohranjeni na skrbništvo, a koje ne priznaje učinke odgovarajućeg provedenog odvajanja, smatra vanjskim događajem izvan razumne kontrole. Suprotno tome, gubitak koji prouzroči neispunjavanje zahtjeva u vezi odvajanja utvrđenih u članku 21. stavku 11. točki (d) podtočki iii. Direktive 2011/61/EU, ili gubitak imovine koji nastane zbog poremećaja djelatnosti treće osobe u vezi s njenom insolventnošću ne može se smatrati vanjskim događajem izvan razumne kontrole.
- (119) Konačno, depozitar bi trebao dokazati da se gubitak nije mogao izbjeći unatoč svim razumnim nastojanjima da se izbjegne. U tom kontekstu, depozitar bi trebao obavijestiti UAIF i poduzeti odgovarajuće mjere ovisno o okolnostima. Na primjer, u situaciji kad depozitar smatra da je jedina odgovarajuća mjera prodaja financijskih instrumenata, o tome bi depozitar trebao pravovremeno obavijestiti UAIF, koji zatim mora dati pisane upute depozitaru da li da financijske instrumente i dalje drži ili da ih proda. Ulagateljima AIF-a trebalo bi prijaviti bez nepotrebnog odlaganja svaku uputu depozitaru o tome da nastavi držati imovinu. UAIF ili AIF bi trebali pomno razmotriti preporuku depozitara. Ovisno o okolnostima, ako je depozitar i dalje zabrinut da standardna zaštita financijskog instrumenta nije dostatna unatoč ponovljenim upozorenjima, trebao bi razmotriti daljnje moguće mjere, kao što je raskid ugovora, pod uvjetom da je AIF-u, u skladu s nacionalnim pravom, dan rok u kojem treba pronaći drugog depozitara.

- (120) Kako bi se osigurao isti standard zaštite ulagatelja, ista razmatranja trebala bi se također primjenjivati na osobu kojoj su delegirani poslovi na koju je depozitar ugovorno prenio svoju odgovornost. Osoba kojoj su delegirani poslovi bi stoga za oslobođenje od odgovornosti u skladu s člankom 21. stavkom 12. Direktive 2011/61/EU trebala dokazati da u cijelosti ispunjava kumulativno jednake uvjete.
- (121) Depozitaru je dopušteno da u određenim okolnostima bude oslobođen od odgovornosti za gubitak financijskih instrumenata koji su pohranjeni na skrbništvo kod treće osobe kojoj je skrbništvo delegirano. Kako bi se dopustilo takvo oslobođenje od odgovornosti, mora postojati objektivan razlog za ugovaranje takvog oslobođenja koji je prihvatljiv i depozitaru i AIF-u ili UAIF-u, koji djeluje u ime AIF-a. Za svako oslobođenje od odgovornosti trebalo bi utvrditi objektivan razlog, uzimajući u obzir konkretne okolnosti u kojima je skrbništvo delegirano.
- (122) Prilikom razmatranja objektivnog razloga, trebalo bi utvrditi pravilnu ravnotežu kako bi se osiguralo da se na ugovorno oslobođenje može stvarno osloniti, ako je to potrebno, i da su uspostavljene dostatne zaštitne mjere za sprječavanje zlouporabe ugovornog oslobođenja od odgovornosti od strane depozitara. Ugovorno oslobođenje od odgovornosti se ni u kakvim okolnostima ne može koristiti kako bi depozitar izbjegao ispunjavanje zahtjeva o odgovornosti iz Direktive 2011/61/EU. Depozitar bi trebao dokazati da je zbog posebnih okolnosti bio primoran delegirati skrbništvo na treću osobu. Ugovaranje oslobođenja trebalo bi uvijek biti u najboljem interesu AIF-a ili njegovih ulagatelja, a AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a, trebali bi izričito navesti da djeluju u skladu s takvim najboljim interesom. Primjeri scenarija trebali bi ukazivati na situacije u kojima se može smatrati da depozitar nema drugu mogućnost već da delegira skrbništvo na treće osobe.
- (123) Važno je da nadležna tijela dobiju odgovarajuće i dostatne informacije kako bi na odgovarajući način i dosljedno nadzirali djelatnost upravitelja alternativnim investicijskim fondovima i rizike koji su s njom povezane. Također, budući da bi djelatnost upravitelja alternativnim investicijskim fondovima mogla imati prekogranični utjecaj i utjecaj na financijska tržišta, nadležna tijela trebala bi pažljivo nadzirati upravitelje alternativnim investicijskim fondovima i alternativne investicijske fondove radi poduzimanja odgovarajućih mjera kako bi se spriječilo povećanje sistemskih rizika. Veća transparentnost i usklađenost putem odredaba o izvještavanju i objavljivanju relevantnih informacija, kako je to opisano u provedbenim mjerama, trebali bi omogućiti nadležnim tijelima da otkriju rizike na financijskim tržištima i da na njih odgovore.
- (124) Bitno je da ulagatelji dobiju potrebne minimalne informacije o posebnim upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima i alternativnim investicijskim fondovima te o njihovoj strukturi kako bi mogli donijeti pravu investicijsku odluku prilagođenu njihovim potrebama i sklonošću prema riziku. Navedene informacije trebale bi biti jasne, pouzdane, lako razumljive i jasno prezentirane, budući da je upotrebljivost informacija veća kad se one uspoređuju između različitih upravitelja alternativnim investicijskim fondovima i različitih alternativnih investicijskih fondova te između dva uzastopna razdoblja. Prije objavljivanja informacija UAIF se ne bi smio baviti aktivnostima koje bi mogle štetno utjecati na objektivno razumijevanje i praktičnu uporabu takvih informacija za ulagatelje, kao što je uljepšavanje financijskih izvještaja.
- (125) Potrebno je odrediti okvir koji predviđa minimalne standarde vezane uz zahtjeve za godišnjim izvještavanjem, uključujući ključne elemente i popis stavki koji nije konačan. Značajne promjene informacija, kako je navedeno u članku 22. stavku 2. točki (d) Direktive 2011/61/EU, trebalo bi objaviti u godišnjem izvješću u okviru financijskih izvještaja. Osim popisa osnovnih stavki koji nije konačan, mogu se uključiti dodatne stavke, skupine i zbrojeve podskupina ako je prezentiranje ovih stavki bitno za razumijevanje cjelokupnog financijskog položaja ili uspješnosti AIF-a. Stavke različite prirode ili funkcije mogle bi se zbrojiti, pod uvjetom da takve stavke pojedinačno nisu materijalno značajne. Takve stavke mogle bi se zbrojiti u kategoriju „ostalo”, kao što je „ostala imovina” ili „ostale obveze”. U slučaju kada se stavke uopće ne primjenjuju ne neki posebni AIF, nije ih potrebno prezentirati. Bez obzira na računovodstvene standarde koji se primjenjuju u skladu s Direktivom 2011/61/EU, svu imovinu trebalo bi vrednovati najmanje jednom godišnje. Bilanca ili izvješće o imovini i obvezama u skladu s Direktivom 2011/61/EU trebali bi, između ostalog, uključivati novac i novčane ekvivalente. Stoga bi novčane ekvivalente trebalo smatrati vrlo likvidnim ulaganjem u smislu izračuna izloženosti AIF-a.
- (126) U vezi sa sadržajem i oblikom izvješća o djelatnostima u poslovnoj godinu koji, u skladu s Direktivom 2011/61/EU, mora biti dio godišnjeg izvješća, izvješće mora sadržavati fer i uravnotežen prikaz poslovanja AIF-a s opisom glavnih rizika i ulaganja ili ekonomskih neizvjesnosti s kojima se suočava. Ova objava ne bi trebala dovesti do objave nejavnih informacija AIF-a, što bi bilo na štetu AIF-a i njegovih ulagatelja. Stoga, ako bi objavljivanje posebnih nejavnih informacija imalo takav učinak, trebalo bi ih objediniti do razine na kojoj bi se izbjegao štetan učinak i ne bi trebalo obuhvatiti, na primjer, uspješnost ili statističke podatke o pojedinom društvu iz portfelja ili ulaganju što bi moglo dovesti do objave nejavnih informacija AIF-a. Ove informacije trebale bi činiti dio izvješća posloводства, budući da se prezentiraju uz financijske izvještaje.

- (127) U vezi sa sadržajem i oblikom objavljivanja nagrađivanja, kad se informacije prezentiraju na razini UAIF-a, daljnje informacije trebale bi se pružiti objavljivanjem raspodjele ili raščlambe ukupnog nagrađivanja koje se odnosi na odgovarajući AIF. To bi se moglo postići objavljivanjem ukupnih podataka o nagrađivanju UAIF-a podijeljenih na fiksne i varijabilne dijelove, izjave da se ovi podaci odnose na cjelokupan UAIF, a ne na AIF, broja fondova koji su alternativni investicijski fondovi i fondova UCITS kojima upravlja UAIF i ukupne imovinu pod upravljanjem takvih alternativnih investicijskih fondova i UCITS-a, s pregledom politike nagrađivanja i s upućivanjem gdje je ulagateljima na zahtjev dostupna cjelovita politika nagrađivanja. Daljnje podaci mogu se pružiti objavljivanjem ukupnih varijabilnih nagrađivanja koje financira AIF plaćanjem naknada za uspješnost i naknada koje ovise o prinosu, ovisno o slučaju. Osim objave nagrađivanja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima bi trebali pružiti i informacije koje se odnose na financijske i nefinancijske kriterije politika i praksi nagrađivanja za odgovarajuće kategorije osoblja kako bi se ulagateljima omogućilo da ocijene postojeće uspostavljene poticaje.
- (128) U slučaju kada AIF izdaje udjele, prijenose bilo koje imovine na posebne račune za odvajanje nelikvidne imovine trebalo bi obračunati u trenutku prijenosa, na temelju broja udjela, dodijeljenih prilikom prijenosa imovine, pomnoženih s cijenom po udjelu. Osnova vrednovanja trebala bi biti jasno objavljena u svim okolnostima i uključivati datum kad je vrednovanje izvršeno.
- (129) Radi upravljanja likvidnošću, upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima bi trebalo biti dozvoljeno da zaključuje dogovore o pozajmljivanju u ime alternativnih investicijskih fondova kojim upravljaju. Ovi dogovori mogu biti kratkoročni ili trajniji. U potonjem slučaju vjerojatnije je da će takvi dogovori biti posebne mjere za potrebe upravljanja nelikvidnom imovinom.
- (130) U skladu s načelom razlikovanja i priznavanja različitih vrsta alternativnih investicijskih fondova, informacije za koje se od UAIF-a zahtijeva da ih objavi ulagateljima trebale bi varirati ovisno o vrsti AIF-a i trebale bi ovisiti o drugim čimbenicima kao što je investicijska strategija i sastav portfelja.
- (131) Direktiva 2011/61/EU zahtijeva od UAIF-a da nadležnim tijelima matične države članice redovito dostavljaju određene informacije za svaki AIF u EU kojim upravljaju i svaki AIF kojim trguju u Uniji. Stoga je važno dodatno utvrditi informacije koje treba dostaviti i učestalosti izvještavanja koja ovisi o vrijednosti imovine pod upravljanjem u portfeljima alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja određeni UAIF. Trebalo bi osigurati formalne obrasce koje bi trebao popuniti UAIF za alternativne investicijske fondove kojima upravlja. U slučaju kada subjekt koji ima odobrenje za rad kao UAIF trguje alternativnim investicijskim fondovima kojima upravljaju drugi upravitelji alternativnim investicijskim fondovima, on ne djeluje kao upravitelj navedenih alternativnih investicijskih fondova već kao posrednik, kao bilo koje investicijsko društvo obuhvaćeno Direktivom 2004/39/EZ. Stoga ne bi trebao izvještavati o tim alternativnim investicijskim fondovima jer bi to dovelo do dvostrukog ili višestrukog izvještavanja. Ovaj zahtjev za izvještavanjem trebao bi se međutim odnositi na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima izvan EU koji upravljaju upravitelje alternativnim investicijskim fondovima kojima se trguje u Uniji.
- (132) Prag predviđen u ovoj Uredbi pokreće samo zahtjeve za izvještavanjem koji su utvrđeni u članku 24. stavku 4. Direktive 2011/61/EU. Za AIF čiji je omjer financijske poluge izračunan u skladu s metodom preuzetih obveza manji od trostruke neto vrijednosti njegove imovine ne smatra da u znatnoj mjeri koristi financijsku polugu. Međutim, nadležna tijela mogu zatražiti dodatne informacije, prema potrebi, za učinkovito praćenje sistemskih rizika. Određivanja praga za izvještavanje također osigurava da se informacije koje se odnose na povećanje sistemskog rizika prikupljaju u cijeloj Uniji na usklađen način te se upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima osigurava sigurnost.
- (133) Nadzorne ovlasti nadležnog tijela u skladu s člankom 25. stavkom 3. Direktive 2011/61/EU izvršavaju se u okviru novog nadzornog sustava koji je dio kontinuiranih nadzornih postupaka i ocjena sistemskog rizika upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji provode nadležna tijela i Europska nadzorna tijela, u pogledu stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava. Nadležna tijela trebala bi na odgovarajući način koristiti informacije koje dobiju i trebala bi uvesti ograničenja financijske poluge koju koriste UAIF ili druga ograničenja za upravljanje AIF-om u vezi s alternativnim investicijskim fondovima kojima upravlja u slučaju kada smatraju da je to potrebno radi osiguranja stabilnosti i cjelovitosti financijskog sustava. Ocjena sistemskog rizika vjerojatno će varirati ovisno o gospodarskom okruženju, pri čemu svaki UAIF u vezi s alternativnim investicijskim fondovima kojima upravlja ima potencijal da postane sistemski značajan. Stoga je osnovni zahtjev da nadležna tijela dobiju sve informacije koje su potrebne kako bi se na odgovarajući način ocijenile ove situacije radi sprječavanja povećanja sistemskog rizika. Nadležna tijela trebala bi zatim ocijeniti informacije i poduzeti odgovarajuće mjere.

- (134) Kako bi se upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima u EU omogućilo da upravljaju i trguju alternativnim investicijskim fondovima izvan EU, a upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima izvan EU da upravljaju i trguju alternativnim investicijskim fondovima u Uniji, u Direktivi 2011/61/EU zahtjeva se uspostava odgovarajućih postupaka suradnje s odgovarajućim nadzornim tijelima treće zemlje u kojoj AIF izvan EU i, ovisno o slučaju, UAIF izvan EU, ima poslovni nastan. Takvi postupci suradnje trebali bi osigurati barem učinkovitu razmjenu informacija koja omogućuje nadležnim tijelima Unije da obavljaju svoje zadaće u skladu s Direktivom 2011/61/EU.
- (135) Postupci suradnje trebali bi omogućiti nadležnim tijelima da vezano uz subjekte iz trećih zemalja obavljaju svoje nadzorne i izvršne dužnosti. Postupci suradnje stoga bi trebali odrediti jasan, konkretan okvir za pristup informacijama za obavljanje izravnog nadzora i za pomoć koju trebaju osigurati tijela treće zemlje. Postupci suradnje trebali bi osigurati da se primljene informacije mogu podijeliti s drugim dotičnim nadležnim tijelima i s ESMA-om i Europskim odborom za sistemske rizike.
- (136) Kako bi se nadležnim tijelima, upraviteljima alternativnim investicijskim fondovima i depozitarima omogućilo da se na uspješan i učinkovit način prilagode novim zahtjevima sadržanim u ovoj Uredbi, trebalo bi uskladiti datum početka primjene ove Uredbe s datumom prijenosa Direktive 2011/61/EZ,
- (b) zaposlenik UAIF-a ili bilo koja druga fizička osoba čije su usluge stavljene na raspolaganje ili su pod kontrolom UAIF-a i koja je uključena u pružanje usluga upravljanja zajedničkim portfeljem od strane UAIF-a;
- (c) fizička ili pravna osoba koja je izravno uključena u pružanje usluga UAIF-u na temelju postupaka delegiranja poslova na treće osobe radi pružanja usluge upravljanja zajedničkim portfeljem od strane UAIF-a;
3. „više rukovodstvo” znači osoba ili osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem UAIF-a u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (c) Direktive 2011/61/EU i, ovisno o slučaju, izvršni član ili članovi upravljačkog tijela;
4. „upravljačko tijelo” znači tijelo UAIF-a s ovlaštenjem za donošenje konačnih odluka, što obuhvaća nadzorne i upravljačke funkcije ili samo upravljačku funkciju, ako su ove dvije funkcije odvojene;
5. „posebna mjera” znači mjera koja se pojavljuje kao izravna posljedica nelikvidne prirode imovine AIF-a, koja utječe na posebna prava isplate ulagatelja u vezi određene vrste udjela ili dionica AIF-a i koja je individualno izrađena mjera ili odvojena od općih prava isplate ulagatelja.

DONIJELA JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

DEFINICIJE

Članak 1.

Definicije

Pored definicija utvrđenih u članku 2. Direktive 2011/61/EU, za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „obveza uplate kapitala” znači ugovorna obveza ulagatelja da alternativnom investicijskom fondu (AIF) na zahtjev UAIF-a osigura dogovoreni iznos ulaganja;
2. „relevantna osoba” u vezi s UAIF-om znači jedno od sljedećeg:
 - (a) rukovoditelj, partner ili istovjetna osoba, ili upravitelj UAIF-a;

POGLAVLJE II.

OPĆE ODREDBE

ODJELJAK 1.

Izračun imovine pod upravljanjem

(članak 3. stavak 2. Direktive 2011/61/EU)

Članak 2.

Izračun ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem

1. Radi ispunjavanja uvjeta u vezi izuzeća predviđenih u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU, UAIF:
 - (a) utvrđuje sve alternativne investicijske fondove za koje je imenovan kao vanjski UAIF ili AIF za koji je on UAIF, u slučaju kad pravni oblik AIF-a dozvoljava unutarnje upravljanje, u skladu s člankom 5. Direktive 2011/61/EU;
 - (b) utvrđuje za svaki AIF kojim upravlja portfelj imovine i određuje, u skladu s pravilima vrednovanja utvrđenima u pravu države u kojoj AIF ima poslovni nastan i, ovisno o slučaju, pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a, odgovarajuću vrijednost imovine pod upravljanjem, uključujući svu imovinu stečenu korištenjem financijske poluge;

(c) zbraja utvrđene vrijednosti imovine pod upravljanjem za sve alternativne investicijske fondove kojima upravlja i uspoređuje dobivenu ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem s odgovarajućim pragom utvrđenim u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU.

2. Za potrebe stavka 1. subjekti za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) za koje UAIF, u skladu s Direktivom 2009/65/EZ, djeluje kao imenovano društvo za upravljanje ne uključuju se u izračun.

Za potrebe stavka 1. alternativni investicijski fondovi kojima upravlja UAIF i za koje je UAIF delegirao poslove u skladu s člankom 20. Direktive 2011/61/EU uključuju se u izračun. Međutim, portfelji alternativnih investicijskih fondova kojim upravlja UAIF na temelju delegiranja isključuju se iz izračuna.

3. Radi izračuna ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem, svaka pozicija izvedenog financijskog instrumenta, uključujući bilo koji izvedeni financijski instrument ugrađen u prenosive vrijednosne papire, pretvara se u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini tog izvedenog financijskog instrumenta korištenjem metodologija pretvorbe određenih u članku 10. Apolutna vrijednost te istovjetne pozicije zatim se koristi za izračun ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem.

4. U slučaju kada AIF ulaže u druge alternativne investicijske fondove kojima upravlja isti vanjski UAIF, navedeno ulaganje može se isključiti iz izračuna imovine pod upravljanjem UAIF-a.

5. U slučaju kada jedan investicijski dio AIF-a koji ima vanjskog ili unutarnjeg upravitelja ulaže u drugi investicijski dio navedenog AIF-a, to ulaganje može se isključiti iz izračuna imovine pod upravljanjem upravitelja alternativnim investicijskim fondovima.

6. Ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem izračunava se u skladu sa stavcima 1. do 4., najmanje jednom godišnje korištenjem posljednjih dostupnih vrijednosti imovine. Posljednja dostupna vrijednost imovine za svaki AIF dobiva se tijekom dvanaest mjeseci prije datuma izračuna praga u skladu s prvom rečenicom ovog stavka. UAIF određuje datum izračuna praga i primjenjuje ga na dosljedan način. Svaku naknadnu promjenu odabranog datuma treba opravdati nadležnom tijelu. Prilikom odabira datuma za izračun praga, UAIF uzima u obzir vrijeme i učestalost vrednovanja imovine pod upravljanjem.

Članak 3.

Kontinuirano praćenje imovine pod upravljanjem

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju postupke za kontinuirano praćenje

ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem. Praćenje odražava ažuran pregled imovine pod upravljanjem i uključuje praćenje aktivnosti upisa i isplate ili, prema potrebi, smanjenja kapitala i raspodjele kapitala te vrijednosti uložene imovine za svaki AIF.

Kako bi se procijenila potreba za učestalijim izračunima ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem, uzima se u obzir blizina ukupne vrijednosti imovine pod upravljanjem pragu određenom u članku 3. stavku 2. Direktive 2011/61/EU i predviđena aktivnost upisa i isplate.

Članak 4.

Povremeno kršenje praga

1. UAIF ocjenjuje situacije u kojima ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prelazi odgovarajući prag kako bi odredio jesu li one privremene naravi ili ne.

2. U slučaju kada ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prelazi odgovarajući prag i UAIF smatra da situacija nije privremene naravi, UAIF o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo navodeći da se smatra da situacija nije privremene naravi i traži odobrenje za rad u roku od 30 kalendarskih dana u skladu s člankom 7. Direktive 2011/61/EU.

3. U slučaju kada ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prelazi odgovarajući prag i UAIF smatra da je situacija privremene naravi, UAIF o tome odmah obavješćuje nadležno tijelo navodeći da se smatra da je situacija privremene naravi. Obavijest sadrži popratne informacije koje opravdavaju ocjenu UAIF-a o privremenoj naravi situacije, uključujući opis situacije i objašnjenje razloga zbog kojih se smatra privremenom.

4. Situacija se ne smatra privremenom ako postoji vjerojatnost da će se nastaviti tijekom razdoblja dužeg od tri mjeseca.

5. Tri mjeseca nakon datuma kada je ukupna vrijednost imovine pod upravljanjem prešla odgovarajući prag, UAIF ponovno izračunava ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem kako bi nadležnom tijelu dokazao da je situacija koja je dovela do toga da je imovina pod upravljanjem prešla prag riješena te da nije potreban zahtjev UAIF-a za odobrenjem za rad.

Članak 5.

Informacije koje je potrebno dostaviti u okviru registracije

1. U okviru zahtjeva iz članka 3. stavka 3. točke (b) Direktive 2011/61/EU, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nadležnim tijelima dostavljaju ukupnu vrijednost imovine pod upravljanjem izračunatu u skladu s postupkom određenim u članku 2.

2. U okviru zahtjeva iz članka 3. stavka 3. točke (c) Direktive 2011/61/EU, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima za svaki AIF dostavljaju dokument ponude ili odgovarajući izvadak iz dokumenta ponude ili opći opis investicijske strategije. Odgovarajući izvadak iz dokumenta ponude i opis investicijske strategije uključuju najmanje sljedeće informacije:

- (a) glavne kategorije imovine u koje AIF može ulagati;
- (b) sve industrijske, zemljopisne ili druge tržišne sektore ili posebne vrste imovine koji su u središtu investicijske strategije;
- (c) opis politike pozajmljivanja ili korištenja financijske poluge AIF-a.

3. Informacije koje UAIF dostavlja u skladu s člankom 3. stavkom 3. točkom (d) Direktive 2011/61/EU navedene su u članku 110. stavku 1. ove Uredbe. Dostavljaju se u skladu s formalnim obrascem za izvještavanje u skladu s Prilogom IV.

4. Informacije prikupljene u skladu s člankom 3. stavkom 3. točkom (d) Direktive 2011/61/EU razmjenjuju se između nadležnih tijela u Uniji, Europskog regulatora za vrijednosne papire i tržište kapitala (ESMA) i Europskog odbora za sistemske rizike (ESRB), ako je to potrebno za ispunjavanje njihovih dužnosti.

5. Informacije koje su potrebne za potrebe registracije ažuriraju se i dostavljaju jednom godišnje. Zbog razloga koji se odnose na izvršavanje njihovih ovlasti u skladu s člankom 46. Direktive 2011/61/EU, nadležna tijela mogu zahtijevati da UAIF češće dostavlja informacije iz članka 3. Direktive 2011/61/EU.

ODJELJAK 2.

Izračun financijske poluge

(članak 4. stavak 3. Direktive 2011/61/EU)

Članak 6.

Opće odredbe o izračunu financijske poluge

1. Financijska poluga AIF-a izražava se kao omjer između izloženosti AIF-a i njegove neto vrijednosti imovine.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima izračunavaju izloženost alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju u skladu s bruto metodom kako je određena u članku 7. i metodom preuzetih obveza kako je određena u članku 8.

S obzirom na tržišna kretanja i najkasnije do 21. srpnja 2015. Komisija preispituje metode izračuna iz prvog podstavka kako bi donijela odluku o tome jesu li navedene metode dostatne i primjerene za sve vrste alternativnih investicijskih fondova ili bi trebalo razraditi dodatnu i neobveznu metodu za izračun financijske poluge.

3. Izloženost sadržanu u svim financijskim ili pravnim strukturama koje uključuju treće osobe koje kontrolira odgovarajući AIF, treba uključiti u izračun izloženosti, u slučaju kada su navedene strukture uspostavljene posebno kako bi se izravno ili neizravno povećala izloženost na razini AIF-a. Za alternativne investicijske fondove čija se osnovna investicijska politika temelji na stjecanju kontrole nad neuvrštenim društvima ili izdavaateljima, UAIF u izračun financijske poluge ne uključuje izloženost koja postoji na razini ovih neuvrštenih društava i izdavatelja, pod uvjetom da AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a ne mora snositi moguće gubitke koji premašuju njegovo ulaganje u odgovarajuće društvo ili izdavatelja.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima isključuju zaključene sporazume o pozajmljivanju ako su oni privremene naravi i ako su u potpunosti pokriveni ugovornim obvezama uplate kapitala ulagatelja u AIF.

5. UAIF treba imati na odgovarajući način dokumentirane postupke za izračun izloženosti svakog AIF-a pod svojim upravljanjem u skladu s bruto metodom i metodom preuzetih obveza. Izračun se dosljedno primjenjuje.

Članak 7.

Bruto metoda za izračun izloženosti AIF-a

Izloženost AIF-a, izračunata u skladu s bruto metodom, suma je apsolutnih vrijednosti svih pozicija koje se vrednuju u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i svim delegiranim aktima donesenim u skladu s njom.

Za izračun izloženosti AIF-a u skladu s bruto metodom, UAIF:

- (a) isključuje vrijednost svog novca i novčanih ekvivalenata koji su visoko likvidna ulaganja koja se drže u osnovnoj valuti AIF-a, koja se može lako pretvoriti u poznati iznos novca, koji podliježu neznatnom riziku promjene vrijednosti i osiguravaju prinos koji nije veći od stope tromjesečne državne obveznice visoke kvalitete;

- (b) pretvara izvedene financijske instrumente u istovjetnu poziciju u njihovoj temeljnoj imovini korištenjem metodologija pretvorbe određenih u članku 10. i metoda koje su određene u stavcima 4. do 9. i 14. Priloga I;
- (c) isključuje novčane pozajmice koje ostaju u novcu ili novčanim ekvivalentima iz točke (a) i kad su poznati iznosi koje treba platiti;
- (d) uključuje izloženost koja proizlazi iz ponovnog ulaganja novčanih pozajmica, izraženu kao veću tržišnu vrijednost između realiziranog ulaganja ili ukupnog iznosa novčane pozajmice iz stavaka 1. i 2. Priloga I;
- (e) uključuje pozicije u okviru repo ugovora ili obratnog repo ugovora i ugovora o pozajmljivanju vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane ili drugih instrumenata u skladu sa stavkom 3. i stavcima 10. do 13. Priloga I.

Članak 8.

Metoda preuzetih obveza za izračun izloženosti AIF-a

1. Izloženost AIF-a koja se izračunava u skladu s metodom preuzetih obveza je suma apsolutnih vrijednosti svih pozicija koje se vrednuju u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim odgovarajućim delegiranim aktima podložno kriterijima iz stavaka 2. do 9.

2. UAIF pri izračunu izloženosti AIF-a u skladu s metodom preuzetih obveza:

- (a) svaku poziciju u izvedenom financijskom instrumentu pretvara u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini tog izvedenog financijskog instrumenta korištenjem metodologija pretvorbe određenih u članku 10. i stavku 4. do 9. i 14. Priloga II;
- (b) primjenjuje postupke netiranja i zaštite od rizika;
- (c) izračunava izloženost koja je nastala od ponovnog ulaganja pozajmica kad takvo ponovno ulaganje povećava izloženost AIF-a, kako je utvrđeno u stavcima 1. i 2. Priloga I.;
- (d) u izračun uključuje ostale instrumente u skladu sa stavkom 3. i stavcima 10. do 13. Priloga I.

3. Za potrebe izračuna izloženosti AIF-a u skladu s metodom preuzetih obveza:

- (a) ugovori o netiranju uključuju kombinacije trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima koje se odnose na istu temeljnu imovinu, bez

obzira – u slučaju izvedenih financijskih instrumenata - na datum dospijeca izvedenih financijskih instrumenata i kad su navedena trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima zaključena s isključivim ciljem uklanjanja rizika povezanih s pozicijama u drugim izvedenim financijskim instrumentima ili vrijednosnim papirima;

- (b) postupci zaštite od rizika uključuju kombinacije trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima koji se ne odnose nužno na istu temeljnu imovinu i kad su navedena trgovanja izvedenim financijskim instrumentima ili pozicijama u vrijednosnim papirima zaključena s isključivim ciljem prijeboja rizika povezanih s pozicijama u drugim izvedenim financijskim instrumentima ili vrijednosnim papirima.

4. Odstupajući od stavka 2., izvedeni financijski instrument se ne pretvara u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini ako ima sve sljedeće značajke:

- (a) zamjenjuje prinos financijske imovine koja se drži u portfelju AIF-a za prinos druge referentne financijske imovine;
- (b) potpuno prebija rizike zamijenjene imovine koja se drži u portfelju AIF-a tako da prinos AIF-a ne ovisi o prinosu zamijenjene imovine;
- (c) ne uključuje ni dodatne neobavezne značajke niti klauzule o financijskoj poluzi niti druge dodatne rizike u odnosu na izravno držanje referentne financijske imovine.

5. Odstupajući od stavka 2., izvedeni financijski instrument se ne pretvara u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini kad prilikom izračuna izloženosti u skladu s metodom preuzetih obveza ako ispunjava oba sljedeća uvjeta:

- (a) kombinirano držanje AIF-a izvedenog financijskog instrumenta koji se odnosi na financijsku imovinu i novca koji je uloženi u novčani ekvivalent kako je određeno u članku 7. točki (a) jednako je držanju duge pozicije u dotičnoj financijskoj imovini;
- (b) izvedeni financijski instrument ne generira nikakvu dodatnu izloženost i financijsku polugu ili rizik.

6. Postupci zaštite od rizika uzimaju se u obzir prilikom izračuna izloženosti AIF-a samo ako ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) pozicije uključene u odnos zaštite od rizika nemaju za cilj ostvarivanje prinosa, a opći i posebni rizici su prebijeni;

- (b) na razini AIF-a postoji provjerljivo smanjenje tržišnog rizika;
- (c) rizici povezani s izvedenim financijskim instrumentima, opći i posebni rizici, ako postoje, su prebijeni;
- (d) postupci zaštite od rizika odnose se na iste vrste imovine;
- (e) učinkoviti su u uvjetima stresa na tržištu.

7. Podložno o stavku 6., izvedeni financijski instrumenti koji se koriste u svrhe zaštite od valutnih rizika i koji ne uzrokuju dodatnu izloženost, financijsku polugu ili druge rizike ne uključuju se u izračun.

8. UAIF netira pozicije u sljedećim slučajevima:

(a) između izvedenih financijskih instrumenata, pod uvjetom da se odnose na istu temeljnu imovinu, čak i ako je datum dospjeća izvedenih financijskih instrumenata različit;

(b) između izvedenih financijskih instrumenata čija je temeljna imovina prenosivi vrijednosni papir, instrument tržišta novca ili udjel subjekta za zajednička ulaganja, kako je navedeno u točkama 1. do 3. odjeljka C Priloga I. Direktivi 2004/39/EZ, i te iste odgovarajuće temeljne imovine.

9. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji upravljaju alternativnim investicijskim fondovima i koji, u skladu sa svojom glavnom investicijskom politikom, prvenstveno ulažu u kamatne izvedene financijske instrumente koriste posebna pravila o netiranju trajanja kako bi se uzela u obzir korelacija između elemenata dospjeća krivulje kamatnih stopa kako je određena u članku 11.

Članak 9.

Metode za povećanje izloženosti AIF-a

Prilikom izračuna izloženosti alternativni investicijski fondovi koriste metode određene u Prilogu I. za situacije navedene u njemu.

Članak 10.

Metodologija pretvorbe izvedenih financijskih instrumenata

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koriste metodologije pretvorbe određene u Prilogu II. za izvedene financijske instrumente koji su navedeni u njemu.

Članak 11.

Pravila o netiranju trajanja

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima primjenjuju pravila o netiranju trajanja prilikom izračuna izloženosti alternativnih investicijskih fondova u skladu s člankom 8. stavkom 9.

2. Pravila o netiranju trajanja ne koriste se kad bi ona dovela do lažnog predstavljanja profila rizičnosti AIF-a. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji koriste ova pravila o netiranju u svojoj strategiji kamatnih stopa ne uključuju druge izvore rizika, kao što je to volatilitet. Sukladno tome, u strategijama kamatne arbitraže ne primjenjuju se navedena pravila o netiranju.

3. Korištenje navedenih pravila o netiranju trajanja ne generira nikakvu neopravdanu razinu financijske poluge ulaganjem u kratkoročne pozicije. Kratkoročni kamatni izvedeni financijski instrumenti nisu glavni izvori prinosa AIF-a sa srednjoročnim trajanjem koji koristi pravila o netiranju trajanja.

4. Kamatni izvedeni financijski instrumenti pretvaraju se u svoju istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini i netiraju u skladu s Prilogom III.

5. AIF koji koristi pravila o netiranju trajanja može i dalje koristiti okvir zaštite od rizika. Pravila o netiranju trajanja mogu se primijeniti samo na kamatne izvedene financijske instrumente koji nisu uključeni u postupke zaštite od rizika.

ODJELJAK 3.

Dodatni regulatorni kapital i osiguranje od profesionalne odgovornosti

(članak 9. stavak 7. i članak 15. Direktive 2011/61/EU)

Članak 12.

Rizici od profesionalne odgovornosti

1. Rizici od profesionalne odgovornosti koje je potrebno pokriti u skladu s člankom 9. stavkom 7. Direktive 2011/61/EU su rizici gubitka ili štete koje uzrokuje relevantna osoba nemarnim obavljanjem djelatnosti za koje UAIF ima zakonsku odgovornost.

2. Rizici od profesionalne odgovornosti kako su određeni u stavku 1. uključuju, bez ograničavanja na njih, rizike:

- (a) gubitka dokumenata koji dokazuju pravo vlasništva nad imovinom AIF-a;
- (b) lažnog predstavljanja ili obmanjujućih izjava danih AIF-u ili njegovim ulagateljima;
- (c) postupanja, pogrešaka ili propusta koji uzrokuju kršenje:
 - i. pravnih i regulatornih obveza;
 - ii. dužnosti postupanja pažnjom dobrog stručnjaka prema AIF-u i njegovim ulagateljima;
 - iii. fiducijarnih dužnosti;
 - iv. obveza povjerljivosti;

- v. pravila ili osnivačkih akata AIF-a;
- vi. uvjeta imenovanja UAIF-u od strane AIF-a;
- (d) neispunjavanja obveze uspostavljanja, provedbe i održavanja odgovarajućih postupaka za sprječavanje nepoštenih, neovlaštenih i zlonamjernih postupanja;
- (e) nepravilno provedenog vrednovanja imovine ili izračuna cijena udjela/dionica;
- (f) gubitaka koji proizlaze iz prekida poslovanja, sistemskih propusta, propusta u obradi transakcija ili upravljanju postupcima.

3. Rizici od profesionalne odgovornosti stalno su pokriveni odgovarajućim dodatnim regulatornim kapitalom utvrđenim u skladu s člankom 14. ili odgovarajućim pokrivenim osiguranjem od profesionalne odgovornosti, utvrđenima u skladu s člankom 15.

Članak 13.

Kvalitativni zahtjevi za rješavanje rizika od profesionalne odgovornosti

1. UAIF provodi učinkovite politike i postupke za upravljanje unutarnjim operativnim rizicima radi odgovarajućeg utvrđivanja, mjerenja, upravljanja i praćenja operativnih rizika, uključujući rizike od profesionalne odgovornosti, kojima je UAIF izložen ili bi opravdano mogao biti izložen. Poslovi upravljanja operativnim rizikom provode se neovisno u okviru politike upravljanja rizicima.
2. UAIF uspostavlja bazu povijesnih podataka o gubicima u kojoj se evidentiraju sva iskustva u vezi poslovnih propusta, gubitaka i šteta. U ovoj bazi podataka su evidentirani, bez ograničavanja na njih, svi ostvareni rizici od profesionalne odgovornosti iz članka 12. stavka 2.
3. U okviru upravljanja rizicima UAIF koristi svoje unutarnje povijesne podatke o gubicima i, prema potrebi, vanjske podatke, analizu scenarija i čimbenike koji odražavaju poslovno okruženje i sustave unutarnje kontrole.
4. Izloženosti operativnom riziku i ostvareni gubici stalno se nadziru i podliježu redovitom unutarnjem izvještavanju.
5. Politike i postupci UAIF-a za upravljanje operativnim rizikom dobro su dokumentirani. UAIF ima uspostavljene mehanizme za osiguranje usklađenosti s politikama za upravljanje operativnim rizikom i učinkovite mjere za postupanje u

slučaju nepoštovanja ovih politika. UAIF ima uspostavljene postupke za poduzimanje odgovarajućih korektivnih mjera.

6. Politike i postupci za upravljanje operativnim rizikom te sustavi mjerenja podliježu redovitom preispitivanju, najmanje jednom godišnje.

7. UAIF održava dostatnu razinu financijskih sredstava s obzirom na njegov ocijenjen profil rizičnosti.

Članak 14.

Dodatni regulatorni kapital

1. Ovaj članak odnosi se na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji se odluče za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti dodatnim regulatornim kapitalom.

2. UAIF osigurava dodatni regulatorni kapital za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti, koji iznosi najmanje 0,01 % vrijednosti portfelja AIF-a kojima upravlja.

Vrijednost portfelja AIF-a kojima upravlja suma je apsolutne vrijednosti sve imovine svih alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF, uključujući imovinu stečenu korištenjem financijske poluge, pri čemu se izvedeni financijski instrumenti vrednuju po tržišnoj vrijednosti.

3. Zahtjev u vezi s dodatnim regulatornim kapitalom iz stavka 2. ponovno se izračunava na kraju svake poslovne godine, a iznos dodatnog regulatornog kapitala usklađuje se u skladu s tim.

UAIF uspostavlja, provodi i primjenjuje postupke za kontinuirano praćenje vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja, koja se izračunava u skladu s drugim podstavkom stavka 2. U slučaju kada se prije godišnjeg ponovnog izračuna iz prvog podstavka vrijednost portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja znatno poveća, UAIF bez nepotrebnog odlaganja ponovno izračunava zahtjev za dodatnim regulatornim kapitalom i usklađuje dodatni regulatorni kapital sukladno navedenom.

4. Nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može odobriti UAIF-u da osigura dodatni regulatorni kapital niži od iznosa iz stavka 2., samo ako je uvjereno – na temelju povijesnih podataka o gubicima UAIF-a koji su evidentirani u razdoblju promatranja od najmanje tri godine prije ocjenjivanja – da UAIF osigurava dostatan dodatni regulatorni kapital za odgovarajuće pokriće rizika od profesionalne odgovornosti. Odobreni niži iznos dodatnog regulatornog kapitala nije manji od 0,008 % vrijednosti portfelja AIF-a kojima upravlja UAIF.

5. Nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može od UAIF-a zatražiti da osigura dodatni regulatorni kapital viši od iznosa iz stavka 2., ako nije uvjeren da UAIF ima dostatan dodatni regulatorni kapital za odgovarajuće pokriće rizika od profesionalne odgovornosti. Nadležno tijelo navodi razloge zbog kojih smatra da je dodatni regulatorni kapital UAIF-a nedostatan.

Članak 15.

Osiguranje od profesionalne odgovornosti

1. Ovaj članak primjenjuje se na upravitelje alternativnim investicijskim fondovima koji se odluče za pokriće rizika od profesionalne odgovornosti osiguranjem od profesionalne odgovornosti.

2. UAIF zaključuje i stalno održava osiguranje od profesionalne odgovornosti koje:

- (a) ima početno trajanje od najmanje jedne godine;
- (b) ima otkazni rok za poništenje od najmanje 90 dana;
- (c) pokriva rizike od profesionalne odgovornosti, kako je utvrđeno u članku 12. stavcima 1. i 2.;
- (d) zaključeno je kod društva iz EU ili izvan EU koje ima odobrenje za rad za pružanje osiguranja od profesionalne odgovornosti u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom;
- (e) pruža ga subjekt treće osobe.

Svaki ugovoreni samopridržaj u potpunosti se pokriva dodatnim regulatornim kapitalom koji se osigurava pored regulatornog kapitala u skladu s člankom 9. stavcima 1. i 3. Direktive 2011/61/EU.

3. Osigurateljno pokriće pojedinačnog odštetnog zahtjeva iznosi najmanje 0,7 % vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF, izračunato kako je određeno u drugom podstavku članka 14. stavka 2.

4. Osigurateljno pokriće ukupnih odštetnih zahtjeva po godini iznosi najmanje 0,9 % vrijednosti portfelja alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja UAIF, izračunato kako je određeno u drugom podstavku članka 14. stavka 2.

5. UAIF preispituje politiku osiguranja od profesionalne odgovornosti i njenu usklađenost sa zahtjevima utvrđenim u ovom članku najmanje jednom godišnje i u slučaju bilo kakve promjene koja utječe na usklađenost politike sa zahtjevima iz ovog članka.

POGLAVLJE III.

UVJETI POSLOVANJA UPRAVITELJA ALTERNATIVNIM INVESTICIJSKIM FONDOVIMA

ODJELJAK 1.

Opća načela

(članak 12. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 16.

Opće obveze nadležnih tijela

Prilikom ocjene ispunjavanja zahtjeva iz članka 12. stavka 1. Direktive 2011/61/EU od strane UAIF-a nadležna tijela koriste barem kriterije utvrđene u ovom odjeljku.

Članak 17.

Dužnost postupanja u najboljem interesu AIF-a ili ulagatelja u AIF i integriteta tržišta

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima primjenjuju politike i postupke za sprječavanje zlouporaba, uključujući one za koje bi se moglo opravdano očekivati da će imati negativan utjecaj na stabilnost i integritet tržišta.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da se alternativnim investicijskim fondovima kojima upravljaju ili ulagateljima u te alternativne investicijske fondove ne zaračunavaju neopravdani troškovi.

Članak 18.

Dužna pažnja

1. Prilikom odabira i kontinuiranog praćenja ulaganja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koriste visoki stupanj dužne pažnje.

2. osiguravaju da imaju odgovarajuće znanje i razumijevanje vezano uz imovinu u koju je AIF uložio.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju pisane politike i postupke o primjeni dužne pažnje i provode učinkovite mjere kojima osiguravaju da se investicijske odluke donesene u ime alternativnih investicijskih fondova izvršavaju u skladu s ciljevima, investicijskom strategijom i, prema potrebi, ograničenjima AIF-a u vezi rizika.

4. Politike i postupci o dužnoj pažnji iz stavka 3. redovito se preispituju i ažuriraju.

Članak 19.**Dužna pažnja prilikom ulaganja u imovinu ograničene likvidnosti**

1. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ulažu u imovinu ograničene likvidnosti i kad je takvom ulaganju prethodila faza pregovora, pored poštovanja zahtjeva utvrđenih u članku 18., u vezi s navedenom fazom pregovora upravitelji alternativnim investicijskim fondovima:

- (a) određuju i redovito ažuriraju poslovni plan koji je u skladu s trajanjem AIF-a i tržišnim uvjetima;
- (b) traže i odabiru moguće transakcije koje su u skladu s poslovnim planom iz točke (a);
- (c) ocjenjuju odabrane transakcije s obzirom na moguće prilike i ukupne povezane rizike, sve relevantne pravne, porezne, financijske i druge čimbenike koji utječu na vrijednost, ljudske i materijalne resurse i strategije, uključujući izlazne strategije;
- (d) obavljaju aktivnosti povezane s transakcijama s dužnom pažnjom prije pristupanja njihovom izvršenju;
- (e) prate uspješnost AIF-a u odnosu na poslovni plan iz točke (a).

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima najmanje pet godina zadržavaju evidenciju o aktivnostima obavljenima u skladu sa stavkom 1.

Članak 20.**Dužna pažnja prilikom odabira i imenovanja drugih ugovornih strana i glavnih brokera**

1. Prilikom odabira i imenovanja drugih ugovornih strana i glavnih brokera upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pažnjom dobrog stručnjaka prije zaključivanja sporazuma, a nakon toga kontinuirano, vodeći računa o cijelom nizu usluga i njihovoj kvaliteti.

2. Prilikom odabira glavnih brokera ili drugih ugovornih strana UAIF ili AIF za transakcije neuvrštenim (OTC) izvedenicama, kod ugovora o pozajmljivanju vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani ili kod obratnog repo ugovora, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da glavni brokeri ili druge ugovorne stranke ispunjavaju sve sljedeće uvjete:

- (a) podliježu kontinuiranom nadzoru od strane javnog tijela;

- (b) financijski su stabilni;

- (c) imaju potrebnu organizacijsku strukturu i sredstva za obavljanje usluga koje trebaju pružiti UAIF-u ili AIF-u.

3. Prilikom ocjenjivanja financijske stabilnosti iz stavka 2. točke (b) UAIF vodi računa o tome primjenjuju li se na glavnog brokera ili drugu ugovornu stranu odgovarajući bonitetni propisi, uključujući zahtjeve o adekvatnosti kapitala, i učinkoviti nadzor.

4. Više rukovodstvo UAIF-a odobrava popis odabranih glavnih brokera. Glavni brokeri koji nisu uvršteni na popis mogu se imenovati u iznimnim slučajevima pod uvjetom da ispunjavaju zahtjeve utvrđene u stavku 2. i podliježu odobrenju višeg rukovodstva. UAIF mora moći pružiti razloge za takav izbor i dokazati da je postupao s dužnom pažnjom prilikom odabira i praćenja glavnih brokera koji nisu uvršteni na popis.

Članak 21.**Pošteno, pravedno i stručno postupanje**

Kako bi se utvrdilo obavlja li UAIF svoje aktivnosti pošteno, pravedno i stručno, nadležna tijela ocjenjuju jesu li ispunjeni najmanje sljedeći uvjeti:

- (a) upravljačko tijelo UAIF-a ima odgovarajuće kolektivno znanje, vještine i iskustvo da može razumjeti aktivnosti UAIF-a, posebno glavne rizike uključene u ove aktivnosti i imovinu u koju je AIF uložio;
- (b) članovi upravljačkog tijela posvećuju dovoljno vremena pravilnom izvršenju svoje funkcije u UAIF-u;
- (c) svaki član upravljačkog tijela postupa s poštenjem, čestitošću i neovisnim mišljenjem;
- (d) UAIF namjenjuje primjerena sredstva za uvođenje i obuku članova upravljačkog tijela.

Članak 22.**Resursi**

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima zapošljavaju dovoljno osoblja koje ima kvalifikacije, znanje i stručnost koji su potrebni za obavljanje odgovornosti koje su im dodijeljene.

2. Za potrebe stavka 1. upravitelji alternativnim investicijskim fondovima vode računa o vrsti, opsegu i složenosti poslovanja te vrsti i rasponu usluga i aktivnosti koje se poduzimaju tijekom navedenog poslovanja.

Članak 23.

Pošteno postupanje prema ulagateljima u AIF

1. UAIF osigurava da njegovi postupci odlučivanja i organizacijska struktura iz članka 57. osiguravaju pravedno postupanje prema ulagateljima.

2. Bilo koji povlašteni tretman koji je UAIF dodijelio jednom ili više ulagatelja ne smije dovesti do sveukupno znatno nepovoljnijeg položaja drugih ulagatelja.

Članak 24.

Poticaji

1. Ne smatra se da upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju pošteno, pravedno i u skladu s najboljim interesima alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju ili ulagatelja u ove alternativne investicijske fondove ako, u vezi s aktivnostima koje obavljaju prilikom izvršavanja poslova iz Priloga I. Direktivi 2011/61/EU, plaćaju ili im se plaća bilo kakva naknada ili provizija ili daju ili im se daje nenovčana koristi koja nije sljedeća:

(a) naknada, provizija ili nenovčana korist plaćena ili dana AIF-u ili dana od strane AIF-a ili osobe koja djeluje u ime AIF-a;

(b) naknada, provizija ili nenovčana korist, plaćena ili dana trećoj osobi ili dana od strane treće osobe ili osobe koja djeluje u ime treće osobe, u slučaju kada UAIF može dokazati da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

i. postojanje, karakteristike i iznos naknade, provizije ili koristi ili, u slučaju kada iznos nije moguće utvrditi, metoda izračuna tog iznosa, jasno je objavljena ulagateljima u AIF na način koji je sveobuhvatan, točan i razumljiv, prije pružanja odgovarajuće usluge;

ii. plaćanje naknade ili provizije ili pružanje nenovčane koristi namijenjeni su poboljšanju kvalitete dotične usluge i ne narušavaju usklađenost s dužnošću UAIF-a da postupi u najboljem interesu AIF-a kojim upravlja ili ulagatelja u AIF;

(c) primjerene naknade koje omogućuju ili koje su potrebne za obavljanje odgovarajuće usluge, uključujući troškove skrbništva, naknade za namiru i mjenjačke poslove, zakonodavne

pristojbe ili pravne troškove, i koje po prirodi ne mogu uzrokovati sukobe s dužnostima UAIF-a da postupi pošteno, pravedno i u skladu s najboljim interesima AIF-a kojim upravlja ili ulagatelja u AIF.

2. Objavljivanje osnovnih uvjeta dogovora koje se odnose na naknadu, provizije ili nenovčanu korist u sažetom obliku smatra se zadovoljavajućim za potrebe stavka 1. točke (b) podtočke i., pod uvjetom da se UAIF obveže objaviti daljnje pojedinosti na zahtjev ulagatelja u AIF kojim upravlja, pod uvjetom da ispunjava ovu obvezu.

Članak 25.

Učinkovito korištenje resursa i postupaka – postupanje s nalogima

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju postupke i mjere koji osiguravaju pravodobno, pravedno i brzo izvršavanje naloga u ime AIF-a.

2. Postupci i mjere iz stavka 1. ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

(a) osiguravaju da se nalozi izvršeni u ime u AIF-a bez odgode i ispravno evidentiraju i alociraju;

(b) izvršavaju naloge AIF-a koji su inače usporedivi prema vremenu prihvaćanja naloga i bez odgode, osim ako je to zbog obilježja naloga ili prevladavajućih tržišnih uvjeta neizvedivo ili ako interesi AIF-a ili ulagatelja u AIF zahtijevaju drukčije.

3. Financijski instrumenti, iznosi novca ili druga imovina primljeni prilikom namire izvršenih naloga bez odgode i ispravno prenose se na račun odgovarajućeg AIF-a ili se evidentiraju na tom računu.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima ne zloupotrebljava informacije koje se odnose na neizvršene naloge AIF-a i poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi spriječili da relevantne osobe zlouporabe takve informacije.

Članak 26.

Obveze izvješćivanja u vezi s izvršavanjem zahtjeva za upis i isplatu

1. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima izvrše zahtjev za upis ili, prema potrebi, zahtjev za isplatu ulagatelja, oni ulagatelju na trajnom mediju bez odgode dostavljaju bitne informacije koje se odnose na izvršavanje tog zahtjeva ili prihvaćanje ponude za upis, ovisno o slučaju.

2. Stavak 1. se ne primjenjuje u slučaju kada se od treće osobe traži da dostavi ulagatelju potvrdu koja se odnosi na izvršenje zahtjeva i kad potvrda sadrži bitne informacije.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da treća osoba ispunjava svoje obveze.

3. Bitne informacije iz stavaka 1. i 2. uključuju sljedeće informacije:

- (a) identifikaciju UAIF-a;
- (b) identifikaciju ulagatelja;
- (c) datum i vrijeme primitka zahtjeva;
- (d) datum izvršenja;
- (e) identifikaciju AIF-a;
- (f) bruto vrijednost zahtjeva, uključujući naknadu za upis ili neto iznos za isplatu nakon odbitka naknade.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima dostavljaju ulagatelju na zahtjev informacije o statusu zahtjeva ili prihvaćanju ponude za upis ili oboje, ovisno o slučaju.

Članak 27.

Izvršavanje odluka o trgovanju u ime AIF-a pod upravljanjem

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima postupaju u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova ili ulagatelja u alternativne investicijske fondove kojima upravljaju prilikom izvršavanja odluka o trgovanju u ime AIF-a kojim upravljaju u okviru upravljanja njihovim portfeljem.

2. Kadgod upravitelji alternativnim investicijskim fondovima kupuju ili prodaju financijske instrumente ili drugu imovinu za koju je izvršenje po najboljim uvjetima bitno, za potrebe stavka 1., oni poduzimaju sve odgovarajuće korake za ostvarivanje najpovoljnijeg ishoda za alternativne investicijske fondove kojima upravljaju ili za ulagatelje u ove alternativne investicijske fondove, vodeći računa o cijeni, troškovima, brzini, vjerojatnosti izvršenja i namire, veličini, vrsti te svim drugim okolnostima bitnim za izvršenje naloga. Relativna važnost takvih čimbenika utvrđuje se s obzirom na sljedeće uvjete:

- (a) ciljeve, investicijsku politiku i rizike koji su specifični za AIF, kako je navedeno u pravilima ili statutu AIF-a, prospektu ili dokumentima ponude AIF-a;
- (b) obilježja naloga;

(c) obilježja financijskih instrumenata ili druge imovine koja je predmet navedenog naloga;

(d) obilježja mjesta izvršenja na koja se navedeni nalog može usmjeriti.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju i provode učinkovite mjere za ispunjavanje obveza iz stavaka 1. i 2. UAIF posebno uspostavlja i provodi politiku izvršavanja u pisanom obliku kako bi se alternativnim investicijskim fondovima i njihovim ulagateljima omogućilo ostvarivanje najpovoljnijeg ishoda za naloge AIF-a, u skladu sa stavkom 2.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima redovito prate učinkovitost svojih mjera i politike izvršavanja naloga radi utvrđivanja i, prema potrebi, ispravljanja mogućih nedostataka.

5. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima jednom godišnje preispituju svoju politiku izvršavanja naloga. Preispitivanje se također provodi kadgod dođe do znatne promjene koja utječe na sposobnost UAIF-a da nastavi postizati najpovoljniji ishod za alternativne investicijske fondove kojima upravlja.

6. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da su izvršili naloge u ime AIF-a u skladu sa svojom politikom izvršavanja naloga.

7. Kad ne postoji mogućnost izbora različitih mjesta izvršenja, ne primjenjuju se stavci 2. do 5. Međutim, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da ne postoji izbor različitih mjesta izvršenja.

Članak 28.

Davanje naloga za trgovanje u ime alternativnih investicijskih fondova na izvršenje drugim subjektima

1. Kadgod UAIF kupuje ili prodaje financijske instrumente ili drugu imovinu za koju je izvršenje po najboljim uvjetima bitno, on postupi u najboljem interesu alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja ili ulagatelja u alternativne investicijske fondove, prilikom davanja naloga za trgovanje u ime alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja na izvršenje drugim subjektima, u okviru upravljanja njihovim portfeljem.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poduzimaju sve odgovarajuće korake za ostvarivanje najpovoljnijeg ishoda za AIF ili za ulagatelje u AIF, vodeći računa o cijeni, troškovima, brzini, vjerojatnosti izvršenja i namire, veličini, vrsti te svim drugim okolnostima bitnim za izvršenje naloga. Relativna važnost takvih čimbenika određuje se s obzirom na uvjete utvrđene u članku 27. stavku 2.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i primjenjuju politiku kojom im se omogućuje da ispunjavaju obveze iz prvog podstavka. Politikom se utvrđuje, za svaki razred instrumenata, subjekte kojima se nalozi mogu dati. UAIF zaključuje dogovore za izvršavanje naloga samo kad su ti dogovori u skladu s obvezama koje su utvrđene u ovom članku. UAIF stavlja na raspolaganje ulagateljima u alternativne investicijske fondove kojima upravljaju odgovarajuće informacije o politici utvrđenoj u skladu s ovim stavkom i o svim značajnim promjenama navedene politike.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima redovito prate učinkovitost politike utvrđene u skladu sa stavkom 2., a posebno kvalitetu izvršenja od strane subjekata navedenih u toj politici i, prema potrebi, ispravljaju moguće nedostatke.

Osim toga, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima jednom godišnje preispituju tu politiku. Takvo preispitivanje se također provodi kadgod dođe do znatne promjene koja utječe na sposobnost UAIF-a da nastavi postizati najpovoljniji ishod za alternativne investicijske fondove kojima upravlja.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da su dali naloge u ime AIF-a u skladu s politikom utvrđenom u skladu sa stavkom 2.

5. Kad ne postoji mogućnost izbora različitih mjesta izvršenja, ne primjenjuju se stavci 2. do 5. Međutim, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima trebaju moći dokazati da ne postoji izbor različitih mjesta izvršenja.

Članak 29.

Pridruživanje i alokacija naloga za trgovanje

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima mogu izvršiti nalog AIF-a pridruživanjem nalogu drugog AIF-a, UCITS-a ili klijenta ili nalogu pripremljenim prilikom ulaganja za vlastiti račun u slučaju kada:

- (a) se može opravdano očekivati da pridruživanje naloga neće općenito djelovati na štetu bilo kojeg AIF-a, UCITS-a ili klijenta čiji nalog bi trebalo pridružiti;
- (b) uspostavljena je i provodi se politika alokacije naloga koja pruža dovoljno detaljne uvjete za pravednu alokaciju

pridruženih naloga, uključujući i to kako su alokacija i postupanje s djelomičnim izvršenjem određeni količinom i cijenom naloga.

2. U slučaju kada UAIF pridružuje nalog AIF-a jednom ili više naloga drugih alternativnih investicijskih fondova, UCITS-a ili klijenata i kad je takav zbirni nalog djelomično izvršen, on alocira odnosne transakcije u skladu sa svojom politikom alokacije naloga.

3. U slučaju kada UAIF pridružuje transakcije za vlastiti račun jednom ili više naloga alternativnih investicijskih fondova, UCITS-a ili klijenata, on ne alocira odnosne transakcije na način koji je štetan za AIF, UCITS ili klijenta.

4. U slučaju kada UAIF pridružuje nalog AIF-a, UCITS-a ili drugog klijenta transakciji za vlastiti račun te je takav zbirni nalog djelomično izvršen, on alocira odnosne transakcije AIF-u, UCITS-u ili klijentima tako da imaju prednost u odnosu na transakcije za vlastiti račun.

Međutim, ako UAIF može na temelju opravdanih razloga dokazati AIF-u ili klijentu da bez pridruživanja ne bi bio u mogućnosti izvršiti nalog po tako povoljnim uvjetima ili uopće, on može razmjerno alocirati transakciju za vlastiti račun u skladu s politikom iz stavka 1. točke (b).

ODJELJAK 2.

Sukob interesa

(članak 14. Direktive 2011/61/EU)

Članak 30.

Vrste sukoba interesa

Radi utvrđivanja vrsta sukoba interesa koji se pojavljuje prilikom upravljanja AIF-om, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima posebno uzimaju u obzir nalazi li se UAIF, relevantna osoba ili osoba koja je izravno ili neizravno povezana s UAIF-om odnosom kontrole u jednoj od sljedećih situacija:

- (a) vjerojatno će ostvariti financijsku dobit ili izbjeći financijski gubitak na štetu AIF-a ili njegovih ulagatelja;
- (b) ima interes od ishoda usluga ili aktivnosti koje se pružaju AIF-u ili njegovim ulagateljima ili klijentu ili transakcije izvršene u ime AIF-a ili klijenta, koji se razlikuje od interesa AIF-a u tom ishodu;

- (c) ima financijski ili drugi motiv da pogoduje:
- interesu UCITS-a, klijenta ili skupine klijenata ili drugog AIF-a u odnosu na interes AIF-a,
 - interesu jednog ulagatelja u odnosu na interes drugog ulagatelja ili skupine ulagatelja u isti AIF;
- (d) obavlja iste aktivnosti za AIF i za neki drugi AIF, UCITS ili klijenta, ili
- (e) prima ili će primiti od osobe koja nije AIF niti njegov ulagatelj poticaj u vezi s aktivnostima upravljanja zajedničkim portfeljem koji se obavljaju za AIF u obliku novčanih sredstava, dobara ili usluga koji nisu uobičajena provizija ili naknada za navedenu uslugu.

Članak 31.

Politika upravljanja sukobima interesa

1. UAIF uspostavlja, provodi i primjenjuje učinkovitu politiku upravljanja sukobima interesa. Navedena politika utvrđuje se u pisanom obliku te odgovara veličini i organizacijskom ustroju UAIF-a te vrsti, opsegu i složenosti njegovog poslovanja.

U slučaju kada je UAIF član grupe, politika također uzima u obzir sve okolnosti s kojima je UAIF upoznat ili bi trebao biti upoznat koje bi mogle uzrokovati sukob interesa koji proizlazi iz strukture i poslovnih aktivnosti drugih članova grupe.

2. Politika upravljanja sukobima interesa, utvrđena u skladu sa stavkom 1., uključuje sljedeće:

- (a) s obzirom na aktivnosti koje obavlja UAIF ili koje se obavljaju u njegovo ime, uključujući aktivnosti koje obavlja osoba kojoj su delegirani poslovi, osoba kojoj su dalje delegirani poslovi, vanjski procjenitelj ili druga ugovorna strana, utvrđivanje okolnosti koje predstavljaju ili mogu uzrokovati sukob interesa sa značajnim rizikom od nastanka štete za interese AIF-a ili njegovih ulagatelja;
- (b) postupke koje treba poštovati i mjere koje treba donijeti radi sprječavanja, upravljanja i praćenja takvih sukoba.

Članak 32.

Sukobi interesa u vezi s isplatom ulaganja

UAIF koji upravlja AIF-om otvorenog tipa utvrđuje, upravlja i prati sukobe interesa koji nastaju između ulagatelja koji žele isplatu svojih ulaganja i ulagatelja koji žele zadržati svoja ulaganja u AIF te sve sukobe interesa između motiva UAIF-a

za ulaganje u nelikvidnu imovinu i politike isplate AIF-a u skladu s obvezama na temelju članka 14. stavka 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 33.

Postupci i mjere za sprječavanje i upravljanje sukobima interesa

1. Postupci i mjere uspostavljeni za sprječavanje i upravljanje sukobima interesa oblikuju se kako bi osigurali da relevantne osobe koje se bave različitim poslovnim aktivnostima koje uključuju rizik sukoba interesa obavljaju ove aktivnosti sa stupnjem neovisnosti koji odgovara veličini i aktivnostima UAIF-a i grupe kojoj pripada te značajnosti rizika od nastanka štete za interese AIF-a ili njegovih ulagatelja.

2. U slučaju kada je potrebno i primjereno da UAIF osigura zahtijevani stupanj neovisnosti, postupci koje treba poštovati i mjere koje treba donijeti u skladu s člankom 31. stavkom 2. točkom (b) uključuju sljedeće:

- (a) učinkovite postupke za sprječavanje ili kontrolu razmjene informacija između relevantnih osoba koje se bave aktivnostima upravljanja zajedničkim portfeljem ili drugim aktivnostima u skladu s člankom 6. stavcima 2. i 4. Direktive 2011/61/EU, koje uključuju rizik sukoba interesa kada razmjena informacija može naštetiti interesu jednog ili više alternativnih investicijskih fondova ili njihovih ulagatelja;
- (b) poseban nadzor relevantnih osoba čije glavne funkcije uključuju obavljanje aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem u ime klijenata ili ulagatelja ili pružanje usluga klijentima ili ulagateljima, čiji interesi mogu biti u sukobu ili koji na drugi način predstavljaju različite interese koji mogu biti u sukobu, uključujući interese UAIF-a;
- (c) uklanjanje bilo koje izravne povezanosti između nagrađivanja relevantnih osoba koje se uglavnom bave jednom aktivnošću i nagrađivanja ili prihoda koje su ostvarile druge relevantne osobe koje se uglavnom bave drugom aktivnošću u slučaju kada u vezi s tim aktivnostima može nastati sukob interesa;
- (d) mjere za sprječavanje ili ograničavanje bilo koje osobe da vrši neprimjeren utjecaj na način na koji relevantna osoba obavlja aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem;
- (e) mjere za sprječavanje ili kontrolu istovremenog ili naknadnog uključivanja relevantne osobe u posebne aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem ili druge aktivnosti u skladu s člankom 6. stavcima 2. i 4. Direktive 2011/61/EU, u slučaju kada takvo uključivanje može narušiti pravilno upravljanje sukobima interesa.

U slučaju kada donošenje ili primjena jedne ili više navedenih mjera i postupaka ne osiguravaju traženi stupanj neovisnosti, UAIF donosi zamjenske ili dodatne mjere i postupke koji su za te svrhe potrebni i primjereni.

Članak 34.

Upravljanje sukobima interesa

U slučaju kada organizacijske ili administrativne mjere koje je poduzeo UAIF nisu dovoljne kako bi se uz prihvatljiv stupanj pouzdanosti osiguralo sprečavanje rizika od nastanka štete za AIF ili interese ulagatelja u AIF, odmah se obavješćuje više rukovodstvo ili drugo nadležno unutarnje tijelo UAIF-a kako bi donijeli potrebne odluke ili mjere kako bi se osiguralo da UAIF postupa u najboljem interesu AIF-a ili ulagatelja u navedeni AIF.

Članak 35.

Praćenje sukoba interesa

1. UAIF vodi i redovito ažurira evidenciju o vrstama aktivnosti koje je poduzeo UAIF ili koje su poduzete u njegovo ime kod kojih je došlo do sukoba interesa sa značajnim rizikom od nastanka štete za interese jednog ili više alternativnih investicijskih fondova ili njegovih ulagatelja ili koja bi, u slučaju tekućih aktivnosti, mogla nastati.

2. Više rukovodstvo prima redovito, a najmanje jednom godišnje, pisana izvješća o aktivnostima iz stavka 1.

Članak 36.

Otkrivanje sukoba interesa

1. Informacije koje je potrebno otkriti ulagateljima u skladu s člankom 14. stavcima 1. i 2. Direktive 2011/61/EU dostavljaju se ulagateljima na trajnom mediju ili putem internetske stranice.

2. U slučaju kada su informacije iz stavka 1. dostavljene putem internetske stranice i nisu osobno upućene ulagatelju, moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) ulagatelj je obaviješten o adresi internetske stranice i mjestu na internetskoj stranici gdje se informacijama može pristupiti te je pristao na pružanje informacija tim putem;
- (b) informacije moraju biti ažurne;
- (c) informacije moraju biti neprekidno dostupne putem navedene internetske stranice tijekom vremenskog razdoblja u kojem ulagatelj opravdano može imati potrebu da ih pregleda.

Članak 37.

Strategije za ostvarivanje prava glasa

1. UAIF razvija odgovarajuće i učinkovite strategije za određivanje kada i kako se ostvaruju bilo koja prava glasa u portfelju AIF-a kojim upravlja u isključivu korist dotičnog AIF-a i njegovih ulagatelja.

2. U strategiji iz stavka 1. određuju se mjere i postupci za:

- (a) praćenje relevantnih događaja vezanih uz izdavatelja;
- (b) osiguranje da je ostvarivanje prava glasa u skladu s investicijskim ciljevima i politikom dotičnog AIF-a;
- (c) sprječavanje ili upravljanje svim sukobima interesa koji proizlaze iz ostvarivanja prava glasa.

3. Sažeti opis strategija i pojedinosti o mjerama poduzetim na temelju navedenih strategija stavljaju se na raspolaganje ulagateljima na njihov zahtjev.

ODJELJAK 3.

Upravljanje rizicima

(članak 15. Direktive 2011/61/EU)

Članak 38.

Sustavi upravljanja rizicima

Za potrebe ovog odjeljka, sustavi upravljanja rizicima podrazumijevaju sustave koji obuhvaćaju odgovarajuće elemente organizacijske strukture UAIF-a, koji imaju središnju ulogu za trajnu funkciju upravljanja rizicima, politike i postupke povezane s upravljanjem rizicima relevantnim za investicijsku strategiju svakog AIF-a te mjere, postupke i tehnike povezane s mjerenjem i upravljanjem rizicima koje koristi UAIF u vezi sa svakim AIF-om kojim upravlja.

Članak 39.

Trajna funkcija upravljanja rizicima

1. UAIF uspostavlja i održava trajnu funkciju upravljanja rizicima koja:

- (a) provodi učinkovite politike i postupke upravljanja rizicima radi kontinuiranog utvrđivanja, mjerenja, upravljanja i praćenja svih rizika relevantnih za svaku investicijsku strategiju AIF-a kojima je svaki AIF izložen ili bi mogao biti izložen;
- (b) osigurava da je profil rizičnosti AIF-a objavljen ulagateljima u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU usklađen s ograničenjima rizika utvrđenima u skladu s člankom 44. ove Uredbe;

- (c) prati poštovanje ograničenja rizika određenih u skladu s člankom 44. i pravodobno obavješćuje upravljačko tijelo UAIF-a i, ako postoji, nadzornu funkciju UAIF-a u slučaju kada smatra da profil rizičnosti AIF-a nije usklađen s tim ograničenjima ili da postoji značajan rizik da profil rizičnosti ne bude usklađen s ovim ograničenjima;
- (d) upravljačkom tijelu UAIF-a i, ako postoji, nadzornoj funkciji UAIF-a dostavlja, uz učestalost koja je u skladu s vrstom, opsegom i složenosti aktivnosti AIF-a ili UAIF-a, sljedeće redovite ažurne podatke o:
- i. poštovanju ograničenja rizika određenih u skladu s člankom 44. i profila rizičnosti AIF-a kako je objavljen ulagateljima u skladu s člankom 23. stavkom 4. točkom (c) Direktive 2011/61/EU, te njihove međusobne usklađenosti;
 - ii. primjerenosti i učinkovitosti postupka upravljanja rizicima, pri čemu se posebno navodi jesu li u slučaju stvarnih ili predviđenih nedostataka poduzete ili će biti poduzete odgovarajuće mjere za njihovo uklanjanje;
- (e) dostavlja redovite ažurne informacije višem rukovodstvu navodeći trenutačnu razinu rizika svakog AIF-a pod upravljanjem i sva stvarna ili predvidljiva kršenja ograničenja rizika određena u skladu s člankom 44., kako bi se osiguralo poduzimanje brzih i primjerenih mjera.
2. Funkcija upravljanja rizicima ima potrebne ovlasti i pristup svim relevantnim informacijama koje su potrebne za ispunjavanje zadataka određenih u stavku 1.
- (a) tehnike, alate i mjere koji mu omogućuju postupanje u skladu s člankom 45.;
- (b) tehnike, alate i mjere koji omogućuju ocjenu i praćenje rizika likvidnosti AIF-a u uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti, uključujući korištenjem redovito provedenih testiranja otpornosti na stres u skladu s člankom 48.;
- (c) podjelu odgovornosti unutar UAIF-a u vezi s upravljanjem rizicima;
- (d) ograničenja određena u skladu s člankom 44. ove Uredbe i obrazloženje o tome kako su povezana s profilom rizičnosti AIF-a koji je objavljen ulagateljima u skladu s člankom 23. stavkom 4.točkom (c) Direktive 2011/61/EU;
- (e) uvjete, sadržaj, učestalost i primatelje izvješća od strane stalne funkcije upravljanja rizicima iz članka 39.
4. Politika upravljanja rizicima uključuje opis zaštitnih mjera iz članka 43., a posebno:
- (a) prirodu mogućih sukoba interesa;
 - (b) uspostavljene korektivne mjere;
 - (c) razloge zbog kojih bi se od ovih mjera trebalo opravdano očekivati da će dovesti do neovisnog obavljanja funkcije upravljanja rizicima;
 - (d) kako UAIF namjerava osigurati da zaštitne mjere budu dosljedno učinkovite.
5. Politika upravljanja rizicima iz stavka 1. odgovara vrsti, opsegu i složenosti UAIF-a i AIF-a kojim upravljaju.

Članak 40.

Politika upravljanja rizicima

1. UAIF uspostavlja, primjenjuje i održava odgovarajuću i dokumentiranu politiku upravljanja rizicima kojom se određuju svi značajni rizici kojima su alternativni investicijski fondovi kojima upravlja izloženi ili bi mogli biti izloženi.

2. Politika upravljanja rizicima obuhvaća postupke koji su potrebni da bi UAIF za svaki AIF kojim upravlja mogao procijeniti izloženost tog AIF-a tržišnom riziku, riziku likvidnosti i riziku druge ugovorne strane, kao i izloženost AIF-a svim drugim relevantnim rizicima, uključujući operativni rizik, koji mogu biti značajni za svaki AIF kojim upravlja.

3. UAIF u politici upravljanja rizicima obuhvaća najmanje sljedeće elemente:

- Članak 41.
- ##### Procjena, praćenje i preispitivanje sustava upravljanja rizicima
1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima procjenjuju, prate i periodički, najmanje jednom godišnje, preispituju:
- (a) primjerenost i učinkovitost politike upravljanja rizicima te mjera, postupaka i tehnika iz članka 45.;
 - (b) razinu usklađenosti UAIF-a s politikom upravljanja rizicima te mjerama, postupcima i tehnikama iz članka 45.;

- (c) primjerenost i učinkovitost mjera poduzetih za uklanjanje mogućih nedostataka prilikom provođenja postupka upravljanja rizicima;
- (d) rezultate funkcije upravljanja rizicima;
- (e) primjerenost i učinkovitost mjera čiji je cilj osiguranje funkcionalne i hijerarhijske odvojenosti funkcije upravljanja rizicima u skladu s člankom 42.

O učestalosti periodičkog preispitivanja iz prvog podstavka odluku donosi više rukovodstvo u skladu s načelom razmjernosti i s obzirom na vrstu, opseg i složenost poslovanja UAIF-a i AIF-a kojim upravlja.

2. Osim periodičkog preispitivanja iz stavka 1., sustavi za upravljanje rizicima preispituju se u slučaju kada:

- (a) dođe do značajnih promjena u politikama i postupcima za upravljanje rizicima te mjerama, postupcima i tehnikama iz članka 45.;
- (b) unutarnji ili vanjski događaji ukazuju na to da je potrebno dodatno preispitivanje;
- (c) dođe do značajnih promjena u investicijskoj strategiji i ciljevima AIF-a kojim upravlja UAIF.

3. UAIF ažurira sustave upravljanja rizicima na temelju rezultata preispitivanja iz stavaka 1. i 2.

4. UAIF obavješćuje nadležno tijelo svoje matične države članice o svim značajnim promjenama politike upravljanja rizicima te o mjerama, postupcima i tehnikama iz članka 45.

Članak 42.

Funkcionalna i hijerarhijska odvojenost funkcije upravljanja rizicima

1. Smatra se da je funkcija upravljanja rizicima funkcionalno i hijerarhijski odvojena od poslovnih jedinica, uključujući funkciju upravljanja portfeljem, samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) osobe uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima nisu nadzirane od strane osoba koje su odgovorne za rezultate poslovnih jedinica UAIF-a, uključujući funkciju upravljanja portfeljem;
- (b) osobe uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima nisu uključene u obavljanje aktivnosti u okviru poslovnih jedinica, uključujući funkciju upravljanja portfeljem;
- (c) osobe uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima nagrađuju se u skladu s ostvarenjem ciljeva povezanih s tom funkcijom, neovisno o rezultatima poslovnih jedinica, uključujući funkciju upravljanja portfeljem;

(d) nagrađivanje visoko pozicioniranih zaposlenika koji obavljaju poslove funkcije upravljanja rizicima izravno nadzire odbor za nagrađivanje, u slučaju kada je takav odbor uspostavljen.

2. Funkcionalna i hijerarhijska odvojenost funkcije upravljanja rizicima u skladu sa stavkom 1. osigurava se u cijeloj hijerarhijskoj strukturi UAIF-a, sve do njegovog upravljačkog tijela. Nju preispituje upravljačko tijelo i, u slučaju kad ona postoji, nadzorna funkcija UAIF-a.

3. Nadležna tijela matične države članice UAIF-a preispituju način na koji je UAIF primijenio stavke 1. i 2. na temelju kriterija utvrđenih u drugom podstavku članka 15. stavka 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 43.

Zaštite mjere protiv sukoba interesa

1. Zaštitne mjere protiv sukoba interesa iz članka 15. stavka 1. Direktive 2011/61/EU osiguravaju najmanje da:

- (a) se odluke koje donese funkcija upravljanja rizicima temelje na pouzdanim podacima, koji podliježu odgovarajućem stupnju kontrole od strane funkcije upravljanja rizicima;
- (b) nagrađivanje osoba koje su uključene u obavljanje funkcije upravljanja rizicima odražava ostvarivanje ciljeva povezanih s funkcijom upravljanja rizicima, neovisno o rezultatima poslovnih područja kojima se bave;
- (c) funkcija upravljanja rizicima podliježe odgovarajućem neovisnom preispitivanju kako bi se osiguralo da se odluke donose neovisno;
- (d) funkcija upravljanja rizicima zastupljena je u upravljačkom tijelu ili u nadzornoj funkciji, ako je uspostavljena, najmanje s istim ovlaštenjima koja ima funkcija upravljanja portfeljem;
- (e) sve dužnosti koje bi mogle prouzročiti sukobe interesa odvojene su na odgovarajući način.

2. U slučaju kada je to razmjerno, vodeći računa o vrsti, opsegu i složenosti UAIF-a, zaštitne mjere iz stavka 1. također osiguravaju, da:

- (a) funkcija unutarnje revizije redovito preispituje rezultate funkcije upravljanja rizicima ili, u slučaju da nije uspostavljena, vanjska stranka koju imenuje upravljačko tijelo;
- (b) u slučaju kada je uspostavljen odbor za rizik, on ima osigurana odgovarajuća sredstva i članovi odbora koji nisu neovisni nemaju neprimjeren utjecaj na obavljanje funkcije upravljanja rizicima.

3. Upravljačko tijelo UAIF-a i, u slučaju kada postoji, nadzorna funkcija uspostavljaju zaštitne mjere protiv sukoba interesa utvrđene u stavcima 1. i 2., redovito preispituju njihovu učinkovitost i pravovremeno poduzimaju korektivne mjere za rješavanje mogućih nedostataka.

Članak 44.

Ograničenja rizika

1. UAIF uspostavlja i provodi kvantitativna ili kvalitativna ograničenja rizika ili oboje za svaki AIF kojim upravlja, uzimajući u obzir sve relevantne rizike. U slučaju kada su utvrđena samo kvalitativna ograničenja, UAIF mora moći opravdati ovaj pristup nadležnom tijelu.

2. Kvantitativna i kvalitativna ograničenja rizika za svaki AIF obuhvaćaju barem sljedeće rizike:

- (a) tržišne rizike;
- (b) kreditne rizike;
- (c) rizike likvidnosti;
- (d) rizike druge ugovorne strane;
- (e) operativne rizike.

3. Prilikom određivanja ograničenja rizika, UAIF vodi računa o strategijama i imovini koja se koristi u vezi sa svakim AIF-om kojim upravlja, kao i nacionalnim pravilima koja se primjenjuju na svaki od tih alternativnih investicijskih fondova. Navedena ograničenja rizika usklađuju se s profilom rizičnosti AIF-a koji je objavljen ulagateljima u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU i kako ga je odobrilo upravljačko tijelo.

Članak 45.

Mjerenje i upravljanje rizicima

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima donose primjerene i učinkovite mjere, postupke i tehnike kako bi:

- (a) utvrdili, mjerili, upravljali i pratili u svakom trenutku rizike kojima su alternativni investicijski fondovi pod njihovim upravljanjem izloženi ili bi mogli biti izloženi;
- (b) osigurali poštivanje ograničenja određenih u skladu s člankom 44.

2. Mjere, postupci i tehnike iz stavka 1. razmjerni su vrsti, opsegu i složenosti poslovanja UAIF-a i svakog AIF-a kojim upravlja te su u skladu s profilom rizičnosti AIF-a kako je objavljen ulagateljima u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU.

3. Za potrebe stavka 1., UAIF za svaki AIF kojim upravlja poduzima sljedeće mjere:

- (a) uvodi mjere, postupke i tehnike za mjerenje rizika koji su nužni kako bi se osiguralo da su rizici preuzetih pozicija i njihov doprinos ukupnom profilu rizičnosti točno izmjereni na temelju ispravnih i pouzdanih podataka i da su mjere, postupci i tehnike upravljanja rizicima primjereno dokumentirani;
- (b) provodi periodička retroaktivna testiranja kako bi se preispitala valjanost mjera za mjerenje rizika koje uključuju predviđanja i procjene na temelju modela;
- (c) provodi periodička odgovarajuća testiranja otpornosti na stres i analize scenarija radi rješavanja rizika koji proizlaze iz mogućih promjena tržišnih uvjeta koji mogu negativno utjecati na AIF;
- (d) osigurava da je trenutačna razina rizika u skladu s ograničenjima rizika određenima u skladu s člankom 44.;
- (e) uspostavlja, provodi i održava odgovarajuće postupke koji u slučaju stvarnih ili predviđenih kršenja ograničenja rizika AIF-a rezultiraju pravodobnim korektivnim mjerama u najboljem interesu ulagatelja;
- (f) osigurava da za svaki AIF postoje odgovarajući sustavi i postupci upravljanja likvidnošću u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 46.

ODJELJAK 4.

Upravljanje likvidnošću

(članak 16. Direktive 2011/61/EU)

Članak 46.

Sustav i postupci upravljanja likvidnošću

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima moraju moći dokazati nadležnim tijelima matične države članice da je uspostavljen odgovarajući sustav upravljanja likvidnošću i učinkoviti postupci iz članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU uzimajući u obzir investicijsku strategiju, profil likvidnosti i politiku isplate svakoga AIF-a.

Članak 47.

Praćenje i upravljanje rizikom likvidnosti

1. Sustav upravljanja likvidnošću i postupci iz članka 46. osiguravaju najmanje da:

- (a) UAIF održava odgovarajuću razinu likvidnosti u AIF-u s obzirom na njegove temeljne obveze, na temelju procjene relativne likvidnosti imovine AIF-a na tržištu, vodeći računa o vremenu koje je potrebno za likvidaciju imovine i cijeni ili vrijednosti po kojoj se navedena imovina može likvidirati te o njihovoj osjetljivosti na druge tržišne rizike ili čimbenike;

(b) UAIF prati profil likvidnosti portfelja imovine AIF-a, uzimajući u obzir granični doprinos pojedine imovine koja može imati značajan učinak na likvidnost i značajne obveze i preuzete obveze, potencijalne ili druge, koje AIF može imati u vezi s temeljnim obvezama. U tom smislu UAIF vodi računa o profilu baze ulagatelja AIF-a, uključujući vrstu ulagatelja, relativnu veličinu ulaganja i uvjete isplate koji se primjenjuju na ove ulagatelje;

(c) U slučaju kada AIF ulaže u druge subjekte za zajednička ulaganja, UAIF prati pristup koji su zauzeli upravitelji tih drugih subjekata za zajednička ulaganja prema upravljanju likvidnošću, što uključuje i provođenje periodičkih preispitivanja za praćenje promjena u odredbama o isplati subjekata za zajednička ulaganja u koje AIF ulaže. Podložno članku 16. stavku 1. Direktive 2011/61/EU ova obveza se ne primjenjuje u slučaju kada se s drugim subjektima za zajednička ulaganja u koja ulaže AIF aktivno trguje na uređenom tržištu u smislu točke 14. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ ili na istovjetnom tržištu treće zemlje;

(d) UAIF provodi i održava odgovarajuće mjere za mjerenje likvidnosti i postupke procjene kvantitativnih i kvalitativnih pozicijskih rizika i predviđenih ulaganja koja imaju značajan utjecaj na profil likvidnosti portfelja imovine AIF-a, kako bi se omogućilo odgovarajuće mjerenje učinaka na opći profil likvidnosti. Koristeni postupci osiguravaju da UAIF ima odgovarajuće znanje i razumijevanje o likvidnosti imovine u koju je AIF uložio ili namjerava ulagati, prema potrebi, uključujući volumen trgovanja i osjetljivost cijena i, ovisno o slučaju, raspon cijena pojedine imovine u uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti;

(e) UAIF razmatra i primjenjuje alate i mjere, uključujući posebne mjere koje su potrebne za upravljanje rizikom likvidnosti svakog AIF-a pod svojim upravljanjem. UAIF utvrđuje vrste okolnosti u kojima se ovi alati i mjere mogu koristiti u uobičajenim i u iznimnim okolnostima, vodeći računa o poštenom postupanju prema svim ulagateljima u AIF u vezi sa svakim AIF-om pod upravljanjem. UAIF može koristiti takve alate i mjere samo u takvim okolnostima i ako je izvršeno odgovarajuće objavljivanje u skladu s člankom 108.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima dokumentiraju svoje politike i postupke upravljanja likvidnošću iz stavka 1., preispituju ih najmanje jednom godišnje i ažuriraju ih u slučaju bilo kakvih promjena ili novih mjera.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uključuju odgovarajuće mjere za proširivanje razine djelovanja u svojim postupcima i sustavu za upravljanje likvidnošću iz

stavka 1. kako bi riješili predviđene ili stvarne manjkove likvidnosti ili druge zabrinjavajuće situacije AIF-a.

4. U slučaju kada UAIF upravlja AIF-om zatvorenog tipa koji koristi financijsku polugu, točka (e) stavka 1. se ne primjenjuje.

Članak 48.

Ograničenja u upravljanju likvidnošću i testiranja otpornosti na stres

1. Prema potrebi, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima, uzimajući u obzir vrstu, opseg i složenost svakog AIF-a kojim upravljaju, provode i održavaju odgovarajuća ograničenja za likvidnost ili nelikvidnost AIF-a dosljedno svojim temeljnim obvezama i politikom isplate i u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 44. koji se odnose na kvantitativna i kvalitativna ograničenja rizika.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima prate poštivanje navedenih ograničenja i, u slučaju kada su ograničenja prekoračena ili će vjerojatno biti prekoračena, određuju zahtijevani (ili potrebni) postupak. Prilikom određivanja primjerenog postupanja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima razmatraju prikladnost politika i postupaka upravljanja likvidnošću, primjerenost profila likvidnosti imovine AIF-a i učinak netipičnih razina zahtjeva za isplatom.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima redovito provode testiranja otpornosti na stres pod uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti, što im omogućuje da procijene rizik likvidnosti svakog AIF-a pod njihovim upravljanjem. Testiranja otpornosti na stres:

(a) provode se na temelju pouzdanih i ažurnih informacija u kvantitativnom smislu ili, kad to nije primjereno, u kvalitativnom smislu;

(b) prema potrebi, simuliraju manjak likvidnosti imovine u AIF-u i netipične zahtjeve za isplatom;

(c) pokrivaju tržišne rizike i bilo koji posljedični utjecaj, uključujući pozive na uplatu nadoknade, zahtjeve u vezi kolateralne ili kreditne linije;

(d) odražavaju osjetljivosti vrednovanja u uvjetima stresa;

(e) provode se, uz učestalost koja je odgovarajuća s obzirom na vrstu AIF-a, vodeći računa o investicijskoj strategiji, profilu likvidnosti, vrsti ulagatelja i politici isplate AIF-a te najmanje jednom godišnje.

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima u vezi s rezultatima svih testiranja otpornosti na stres postupaju u najboljem interesu ulagatelja.

Članak 49.

Usklađenost investicijske strategije, profila likvidnosti i politike isplate

1. Za potrebe članka 16. stavka 2. Direktive 2011/61/EU investicijska strategija, profil likvidnosti i politika isplate svakog AIF-a kojim upravlja UAIF smatraju se usklađenima, ako ulagatelji mogu zahtijevati isplatu svojih ulaganja na način koji je u skladu s poštenim postupanjem prema svim ulagateljima u AIF i u skladu s politikom isplate i obveza AIF-a.

2. Prilikom procjene usklađenosti investicijske strategije, profila likvidnosti i politike isplate UAIF također uzima u obzir učinak koji isplate mogu imati na temeljne cijene ili na raspon cijena pojedine imovine AIF-a.

ODJELJAK 5.

Ulaganje u sekuritizacijske pozicije

(članak 17. Direktive 2011/61/EU)

Članak 50.

Definicije

Za potrebe ovog odjeljka:

- (a) „sekuritizacija” znači sekuritizacija u smislu članka 4. stavka 36. Direktive 2006/48/EZ;
- (b) „sekuritizacijska pozicija” znači sekuritizacijska pozicija u smislu članka 4. stavka 40. Direktive 2006/48/EZ;
- (c) „sponzor” znači sponzor u smislu članka 4. stavka 42. Direktive 2006/48/EZ;
- (d) „tranša” znači tranša u smislu članka 4. stavka 39. Direktive 2006/48/EZ.

Članak 51.

Zahtjevi za zadržani udjel

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima preuzimaju izloženost kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova kojima upravljaju, samo ako je inicijator, sponzor ili izvorni zajmodavac izričito objavio UAIF-u da trajno zadržava značajan neto ekonomski udjel koji u svakom slučaju iznosi najmanje 5 %.

Samo jedna od sljedećih situacija ispunjava uvjete za zadržavanje značajnog neto ekonomskog udjela u visini od najmanje 5 %:

- (a) zadržavanje najmanje 5 % nominalne vrijednosti svake tranše prodane ili prenesene ulagateljima;
- (b) u slučaju sekuritizacije revolving izloženosti, zadržavanje udjela inicijatora u visini od najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti;
- (c) zadržavanje nasumice odabranih izloženosti koje su jednake iznosu od najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti, u slučaju kada bi takve izloženosti inače bile sekuritizirane u sekuritizaciji, pod uvjetom da broj potencijalno sekuritiziranih izloženosti na početku sekuritizacije iznosi najmanje 100;
- (d) zadržavanje tranše prvoga gubitka i prema potrebi drugih tranši koje imaju jednak ili stroži profil rizičnosti od onih koje su prenesene ili prodane ulagateljima i koje ne dospijevaju prije onih koje su prenesene ili prodane ulagateljima, tako da zadržavanje iznosi najmanje 5 % nominalne vrijednosti sekuritiziranih izloženosti;
- (e) zadržavanje izloženosti prvoga gubitka u visini od najmanje 5 % od svake sekuritizirane izloženosti u sekuritizaciji.

Neto ekonomski udjel mjeri se na početku sekuritizacije i kontinuirano se održava. Neto ekonomski udjel, uključujući zadržane pozicije, udjel ili izloženosti, ne podliježe nikakvom kakvom smanjenju kreditnog rizika niti bilo kakvim kratkim pozicijama kao ni bilo kojoj drugoj zaštiti od rizika i ne prodaje se. Za izvanbilančne stavke, neto ekonomski udjel određuje se na temelju zamišljene vrijednosti.

Zahtjevi za zadržavanjem za bilo koju određenu sekuritizaciju ne podliježu višestrukim primjenama.

2. Stavak 1. se ne primjenjuje ako su sekuritizirane izloženosti potraživanja ili potencijalna potraživanja od odnosno za koja u cijelosti bezuvjetno i neopozivo jamče, institucije koje su navedene u prvom podstavku članka 122.a stavka 3. Direktive 2006/48/EZ i ne primjenjuje se na transakcije koje su navedene u drugom podstavku članka 122.a stavka 3. Direktive 2006/48/EZ.

Članak 52.

Kvalitativni zahtjevi u vezi sponzora i inicijatora

Prije nego što UAIF preuzme izloženost kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova, osigurava da sponzor i inicijator:

- (a) odobravaju kredite po pouzdanim i dobro utvrđenim uvjetima i jasno uspostavljenom postupku za odobravanje, izmjenu, obnavljanje i ponovno financiranje kredita za izloženosti koje će se sekuritizirati onako kako se to primjenjuje na izloženosti koje drže;

- (b) raspoložu i upravljaju učinkovitim sustavima upravljanja tekućom administracijom i praćenja njihovih portfelja koji nose kreditne rizike i izloženosti, uključujući utvrđivanje i upravljanje problematičnim kreditima te provođenje odgovarajućih ispravaka vrijednosti i rezervacija;
- (c) na odgovarajući način diversificiraju svaki kreditni portfelj na temelju ciljanog tržišta i opće kreditne strategije;
- (d) imaju pisanu politiku o kreditnom riziku koja uključuje njihove granice tolerancije rizika i politiku izdvajanja rezervacija te opisuje, kako se mjeri, prati i kontrolira taj rizik;
- (e) omogućuju lako dostupan pristup svim značajnim podacima o kreditnoj kvaliteti i uspješnosti pojedinih temeljnih izloženosti, novčanih tokova i kolaterala za pokriće sekuritizacijske izloženosti i takvih podataka koji su potrebni za provedbu sveobuhvatnih i dobro obaviještenih testiranja otpornosti na stres u vezi s novčanim tokovima i vrijednošću kolaterala za pokriće temeljnih izloženosti. Za tu namjenu, materijalno značajni podaci određuju se kao na datum sekuritizacije, a nakon toga tamo gdje to primjereno s obzirom na prirodu sekuritizacije;
- (f) omogućuju lako dostupan pristup svim drugim relevantnim podacima koji su potrebni kako bi UAIF ispunjavao zahtjeve utvrđene u članku 53.;
- (g) objavljuju razinu zadržanog neto ekonomskog udjela iz članka 51., kao i sva pitanja koja bi mogla ugroziti održavanje najmanjeg zahtijevanog neto ekonomskog udjela kako je navedeno u tom članku.
- (e) izjave i objave inicijatora ili sponzora ili njihovih zastupnika ili savjetnika o dubinskoj analizi sekuritiziranih izloženosti i, prema potrebi, u vezi kvalitete kolaterala za pokriće sekuritiziranih izloženosti;
- (f) gdje je primjenjivo, metodologije i koncepti na kojima se temelji vrednovanje kolaterala za pokriće sekuritizirane izloženosti te politike koje je donio inicijator ili sponzor kako bi se osigurala neovisnost procjenitelja;
- (g) sva strukturna obilježja sekuritizacije koja mogu značajno utjecati na uspješnost sekuritizacijske pozicije institucije, kao što su prvenstvo isplate definirano ugovorom (*contractual waterfall*) i pokretači koji su povezani s prvenstvom isplate, kreditna poboljšanja, likvidnosna poboljšanja, pokretači u obliku tržišne vrijednosti te definicija nastanka statusa neispunjavanja obveza koje vrijede za pojedinačnu transakciju.

2. U slučaju kada je UAIF preuzeo izloženost do značajne vrijednosti kreditnog rizika sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova, on redovito provodi testiranja otpornosti na stres koja odgovaraju njihovim sekuritizacijskim pozicijama u skladu s točkom (b) članka 15. stavka 3. Direktive 2011/61/EU. Testiranje otpornosti na stres mora biti razmjerno vrsti, opsegu i složenosti rizika koji je svojstven sekuritizacijskim pozicijama.

Članak 53.

Kvalitativni zahtjevi u vezi upravitelja alternativnim investicijskim fondovima koji su izloženi sekuritizacijama

1. Prije nego što postanu izloženi kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova i, prema potrebi nakon toga, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima moraju moći dokazati nadležnim tijelima za svaku svoju pojedinu sekuritizacijsku poziciju da opsežno i temeljito razumiju ove pozicije te da su proveli formalne politike i postupke koji odgovaraju profilu rizičnosti odgovarajućih ulaganja AIF-a u sekuritizacijske pozicije radi analize i evidentiranja:

- (a) informacije koje su inicijatori ili sponzori dostavili u skladu s člankom 51. za određivanje neto ekonomskog udjela koji oni kontinuirano održavaju u sekuritizaciji;
- (b) značajke rizika pojedine sekuritizacijske pozicije;
- (c) značajke rizika temeljnih izloženosti sekuritizacijske pozicije;
- (d) ugled i ostvareni gubici inicijatora ili sponzora u prijašnjim sekuritizacijama u odgovarajućim kategorijama temeljnih izloženosti sekuritizacijske pozicije;

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju formalne postupke praćenja u skladu s načelima utvrđenima u članku 15. Direktive 2011/61/EU koji su razmjerni profilu rizičnosti dotičnog AIF-a u vezi s kreditnim rizikom sekuritizacijske pozicije kako bi se kontinuirano i pravovremeno pratile informacije o uspješnosti temeljnih izloženosti takvih sekuritizacijskih pozicija. Takve informacije uključuju (ako je to relevantno za posebnu vrstu sekuritizacije i bez ograničavanja na vrste informacija koje su ovdje dalje opisane) vrstu izloženosti, postotak kredita dospjelih prije više od 30, 60 i 90 dana, postotak nastanka statusa neispunjavanja obveza, postotak prijevremenih otplata, kredite u ovršnom postupku, vrstu kolaterala i namjenu, distribuciju učestalosti kreditnih ocjena ili drugih mjera kreditne sposobnosti za temeljne izloženosti, sektorsku i geografsku diversifikaciju, distribuciju učestalosti omjera kredita i vrijednosti kolaterala s opsezima koji omogućuju adekvatnu analizu osjetljivosti. U slučaju kada su temeljne izloženosti same sekuritizacijske pozicije, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima raspoložu ne samo informacijama određenima u ovom podstavku o temeljnim sekuritizacijskim tranšama, npr. imena izdavatelja i kreditna kvaliteta, već i informacijama o obilježjima i uspješnosti temeljnog skupa izloženosti navedenih sekuritizacijskih tranši.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima primjenjuju iste standarde analize na sudjelovanja ili pokroviteljstva sekuritizacijskih izdanja kupljenih od trećih osoba.

3. Za potrebe odgovarajućeg upravljanja rizicima i likvidnošću, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koji preuzimaju izloženost kreditnom riziku sekuritizacije u ime jednog ili više alternativnih investicijskih fondova na odgovarajući način utvrđuju, mjere, prate, upravljaju, kontroliraju i izvješćuju o rizicima koji nastaju zbog neusklađenosti između imovine i obveza odgovarajućeg AIF-a, riziku koncentracije ili investicijskom riziku koji proizlazi iz tih instrumenata. UAIF osigurava da profil rizičnosti takvih sekuritizacijskih pozicija odgovara veličini, općoj strukturi portfelja, investicijskim strategijama i ciljevima dotičnog AIF-a, kako je to utvrđeno u pravilima ili osnivačkim aktima, prospektu i dokumentima ponude AIF-a.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju, u skladu sa zahtjevima utvrđenima u članku 18. Direktive 2011/61/EU, da postoji odgovarajući stupanj unutarnjeg izvještavanja višeg rukovodstva tako da je više rukovodstvo u potpunosti upoznato sa svakom značajnom, preuzetom izloženosti sekuritizacijama i da se rizicima koji proizlaze iz tih izloženosti na odgovarajući način upravlja.

5. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima u izvještajima i objavama koje je potrebno dostaviti u skladu s člancima 22., 23. i 24. Direktive 2011/61/EU uključuju odgovarajuće informacije o svojim izloženostima kreditnom riziku sekuritizacije i postupke upravljanje rizicima na tom području.

Članak 54.

Korektivne mjere

1. U slučaju kada upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nakon preuzimanja izloženosti sekuritizaciji otkriju da utvrđivanje i objava zadržanog udjela nisu ispunili zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi, oni poduzimaju korektivne mjere koje su u najboljem interesu ulagatelja u odgovarajući AIF.

2. U slučaju kada u određenom trenutku nakon preuzimanja izloženosti zadržani udjel postane manji od 5 % i to nije zbog prirode platnog mehanizma transakcije, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poduzimaju korektivne mjere koje su u najboljem interesu ulagatelja u odgovarajući AIF.

Članak 55.

Klauzula o stečenim pravima

Članci 51. do 54. primjenjuju se na nove sekuritizacije izdane 1. siječnja 2011. ili nakon tog datuma. Članci 51. do 54. nakon 31. prosinca 2014. primjenjuju se na postojeće sekuritizacije, u slučaju kada se nakon tog datuma dodaju ili zamjenjuju nove temeljne izloženosti.

Članak 56.

Tumačenje

U izostanku posebnog tumačenja koje daje ESMA ili zajednički odbor Europskih nadzornih tijela, odredbe ovog odjeljka sustavno se tumače u skladu s odgovarajućim odredbama Direktive 2006/48/EZ i smjernicama za članak 122.a Direktive o kapitalnim zahtjevima od 31. prosinca 2010.⁽¹⁾ koju je izdao Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo i njihovim kasnijim izmjenama.

ODJELJAK 6.

Organizacijski zahtjevi – opća načela

(članci 12. i 18. Direktive 2011/61/EU)

Članak 57.

Opći uvjeti

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima:
 - (a) uspostavljaju, provode i održavaju postupke odlučivanja i organizacijsku strukturu koja na jasan i dokumentiran način određuje linije izvještavanja te dodjeljuje funkcije i odgovornosti;
 - (b) osiguravaju da su njihove relevantne osobe upoznate s postupcima koje moraju poštovati za pravilno izvršavanje svojih odgovornosti;
 - (c) uspostavljaju, provode i održavaju primjerene mehanizme unutarnje kontrole namijenjene za osiguranje usklađenost s odlukama i postupcima na svim razinama UAIF-a;
 - (d) uspostavljaju, provode i održavaju učinkovito interno izvještavanje i dostavu informacija na svim relevantnim razinama UAIF-a kao i učinkovite protoke informacija sa svim uključenim trećim osobama;
 - (e) održavaju primjerenu i urednu evidenciju svog poslovanja i unutarnje organizacije.

Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima vode računa o vrsti, opsegu i složenosti njihovog poslovanja te o vrsti i rasponu usluga i aktivnosti poduzetih tijekom tog poslovanja.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju sustave i postupke koji su primjereni za očuvanje sigurnosti, integriteta i povjerljivosti informacija, vodeći računa o vrsti informacija o kojima je riječ.

⁽¹⁾ Odbor europskih nadzornih tijela za bankarstvo, smjernice za uporabu članka 122.a Direktive o kapitalnim zahtjevima od 31. prosinca 2010. <http://www.eba.europa.eu/cebs/media/Publications/Standards%20and%20Guidelines/2010/Application%20of%20Art.%20122a%20of%20the%20CRD/Guidelines.pdf>

3. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju primjerenu politiku kontinuiteta poslovanja čiji je cilj osigurati, u slučaju prekida rada sustava i postupaka, zaštitu bitnih podataka i funkcija te održavanje usluga i aktivnosti ili, kad to nije moguće, pravovremenu obnovu takvih podataka i funkcija i pravovremen nastavak njihovih usluga i aktivnosti.

4. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju računovodstvene politike i postupke te pravila vrednovanja koji im omogućuju da na zahtjev nadležnog tijela pravodobno dostave nadležnom tijelu financijske izvještaje koji daju istinit i vjeran prikaz njihovog financijskog položaja i koji su u skladu sa svim važećim računovodstvenim standardima i pravilima.

5. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima provode odgovarajuće politike i postupke kako bi osigurali da su politike isplate AIF-a objavljene ulagateljima na dovoljno detaljan način prije nego ulože u AIF i u slučaju značajnih izmjena.

6. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima nadziru i redovito ocjenjuju primjerenost i učinkovitost svojih sustava, mehanizama unutarnje kontrole i postupaka utvrđenih u skladu sa stavcima 1. do 5. te donose odgovarajuće mjere za ispravljanje svih nedostataka.

Članak 58.

Elektronička obrada podataka

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima donose odgovarajuće i dostatne mjere za uspostavu odgovarajućih elektroničkih sustava kako bi se omogućilo pravovremeno i pravilno evidentiranje svake transakcije u portfelju ili zahtjeva za upis ili, prema potrebi, zahtjeva za isplatu.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju visoku razinu sigurnosti tijekom elektroničke obrade podataka, kao i integritet i pouzdanost evidentiranih informacija, prema potrebi.

Članak 59.

Računovodstveni postupci

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima koriste računovodstvene politike i postupke kako je navedeno u članku 57. stavku 4., kako bi se osigurala zaštita ulagatelja. Računovodstvene evidencije vode se tako da se sva imovina i obveze AIF-a mogu u svakom trenutku izravno utvrditi. Ako AIF ima različite investicijske dijelove, za ove dijelove vode se odvojene evidencije.

2. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju računovodstvene politike i postupke te politike i postupke vrednovanja kako bi osigurali da se neto vrijednost imovine svakog AIF-a točno izračunava na temelju važećih računovodstvenih pravila i standarda.

Članak 60.

Kontrola od strane upravljačkog tijela, višeg rukovodstva i nadzorne funkcije

1. Prilikom unutarnjeg dodjeljivanja funkcija, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da su upravljačko tijelo, više rukovodstvo i, kada postoji, nadzorna funkcija odgovorni za ispunjavanje obveza UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EU.

2. UAIF osigurava da njegovo više rukovodstvo:

(a) odgovorno je za provođenje opće investicijske politike za svaki AIF kojim upravlja, koja je, prema potrebi, utvrđena pravilima fonda, osnivačkim aktima društva, prospektu ili dokumentima ponude

(b) nadzire odobravanje investicijskih strategija za svaki AIF kojim upravlja;

(c) odgovorno je za osiguranje da su politike i postupci vrednovanja u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU utvrđeni i da se provode;

(d) odgovorno je za osiguranje da UAIF raspolaže trajnom i učinkovitom funkcijom praćenja usklađenosti, čak i kad tu funkciju obavlja treća osoba;

(e) osigurava i redovito potvrđuje da se opća investicijska politika, investicijske strategije i ograničenja rizika za svaki AIF kojim upravlja pravilno i učinkovito primjenjuju i poštuju, čak i kad funkciju upravljanja rizicima obavljaju treće osobe;

(f) osigurava i redovito preispituje primjerenost unutarnjih postupaka za donošenje investicijskih odluka za svaki AIF kojim upravlja, kako bi se osiguralo da su takve odluke u skladu s odobrenim investicijskim strategijama;

(g) odobrava i redovito preispituje politiku te mjere, postupke i tehnike za provedbu te politike, uključujući sustav ograničavanja rizika za svaki AIF kojim upravlja.

(h) odgovorno je za uspostavu i primjenu politike nagrađivanja u skladu s Prilogom II. Direktivi 2011/61/EU.

3. UAIF također osigurava da njegovo više rukovodstvo i, prema potrebi, njegovo upravljačko tijelo ili nadzorna funkcija:

(a) procjenjuju i redovito preispituju učinkovitost politika, mjera i postupaka, uspostavljenih radi usklađenosti s obvezama utvrđenima u Direktivi 2011/61/EZ;

(b) poduzimaju primjerene mjere kako bi se uklonili eventualni nedostaci.

4. UAIF osigurava da njegovo više rukovodstvo učestalo prima, a najmanje jednom godišnje, pisana izvješća o pitanjima koja se odnose na usklađenost, unutarnju reviziju i upravljanje rizicima u kojima je posebno navedeno jesu li u slučaju eventualnih nedostataka poduzete odgovarajuće mjere za njihovo uklanjanje.

5. UAIF osigurava da njegovo više rukovodstvo redovito prima izvješća o provođenju investicijskih strategija i internih postupaka za donošenje investicijskih odluka iz točaka od (b) do (e) stavka 2.

6. UAIF osigurava da upravljačko tijelo ili nadzorna funkcija, ako postoji, redovito primaju pisana izvješća o pitanjima iz stavka 4.

Članak 61.

Trajna funkcija praćenja usklađenosti

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju, provode i održavaju primjerene politike i postupke namijenjene otkrivanju eventualnog rizika neispunjavanja obveza UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EZ, kao i povezanih rizika te uspostavljaju primjerene mjere i postupke s ciljem smanjivanja takvih rizika i omogućavanja nadležnim tijelima da učinkovito koriste svoje ovlasti na temelju navedene Direktive.

UAIF vodi računa o vrsti, opsegu i složenosti svojeg poslovanja te o vrsti i rasponu usluga i aktivnosti poduzetih tijekom tog poslovanja.

2. UAIF uspostavlja i održava trajnu i učinkovitu funkciju praćenja usklađenosti koja neovisno djeluje i ima sljedeće odgovornosti:

(a) praćenja i redovite procjene primjerenosti i učinkovitosti mjera, politika i postupaka uspostavljenih u skladu sa stavkom 1. te poduzetih radnji kako bi se uklonili eventualni nedostaci kod UAIF-a radi usklađenosti sa svojim obvezama;

(b) savjetovanja relevantnih osoba odgovornih za obavljanje usluga i aktivnosti i pomoć tim osobama u usklađivanju s obvezama UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EZ.

3. Kako bi se omogućilo da funkcija praćenja usklađenosti iz stavka 2. pravilno i neovisno obavlja svoje obveze, UAIF osigurava ispunjenje sljedećih uvjeta:

(a) funkcija praćenja usklađenosti ima potrebnu ovlast, resurse i stručnost te pristup svim relevantnim informacijama;

(b) imenovana je osoba za praćenje usklađenosti koja je odgovorna za funkciju praćenja usklađenosti i učestalo podnošenje izvješća, a najmanje jednom godišnje, višem rukovodstvu u vezi s pitanjima koja se odnose na usklađenost, posebno navodeći jesu li u slučaju eventualnih nedostataka poduzete odgovarajuće mjere za njihovo uklanjanje;

(c) osobe uključene u funkciju praćenja usklađenosti nisu uključene u obavljanje usluga ili aktivnosti koje nadziru;

(d) metoda određivanja nagrađivanja osobe zadužene za obavljanje funkcije praćenja usklađenosti ne smije ugroziti njegovu objektivnost i ne smije biti takva da bi ju vjerojatno mogla ugroziti.

Međutim, od UAIF-a se ne zahtijeva usklađenost s točkom (c) ili točkom (d) prvog podstavka, u slučaju kada može dokazati da, s obzirom na vrstu, opseg i složenost svog poslovanja te vrstu i raspon svojih usluga i aktivnosti, taj zahtjev nije razmjernan i da je njegova funkcija praćenja usklađenosti i dalje učinkovita.

Članak 62.

Trajna funkcija unutarnje revizije

1. Kad je to primjereno i razmjerno s obzirom na vrstu, opseg i složenosti njihovog poslovanja te vrstu i raspon aktivnosti upravljanja zajedničkim portfeljem koje se poduzimaju tijekom tog poslovanja, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima uspostavljaju i održavaju funkciju unutarnje revizije koja je zasebna i neovisna od drugih funkcija i aktivnosti UAIF-a.

2. Funkcija unutarnje revizije iz stavka 1.:

(a) uspostavlja, provodi i održava revizijski plan kako bi se ispitala i procijenila primjerenost i učinkovitost sustava, mehanizama i mjera unutarnje kontrole UAIF-a;

- (b) daje preporuke na temelju rezultata rada izvršenog u skladu s točkom (a);
- (c) potvrđuje usklađenost s preporukama navedenima u točki (b);
- (d) izvješćuje o pitanjima u vezi unutarnje revizije.

Članak 63.

Osobne transakcije

1. Za svaku relevantnu osobu koja je uključena u aktivnosti koje mogu dovesti do sukoba interesa ili koja imaju pristup povlaštenim informacijama u smislu članka 1. stavka 1. Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o trgovanju na temelju povlaštenih informacija i manipuliranju tržištem (zloporabi tržišta) ⁽¹⁾ ili drugim povjerljivim informacijama u vezi s AIF-om ili transakcijama s AIF-om ili za AIF-a, UAIF uspostavlja, provodi i održava odgovarajuće mjere s ciljem sprječavanja da takve relevantne osobe:

- (a) zakluče osobnu transakciju s financijskim instrumentima ili drugom imovinom koja ispunjava jedan od sljedećih kriterija:
 - i. transakcija podliježe članku 2. stavku 1. Direktive 2003/6/EZ;
 - ii. transakcija uključuje zloporabu ili nepropisno otkrivanje povjerljivih informacija;
 - iii. transakcija je u sukobu ili postoji vjerojatnost da dođe u sukob s obvezom UAIF-a na temelju Direktive 2011/61/EZ;
- (b) savjetuju ili nagovaraju, osim u okviru njihovog zaposlenja ili ugovora o pružanju usluga, neke druge osobe da zakluče osobnu transakciju iz točke (a) podtočaka i. i ii. ili koja bi inače predstavljala zloporabu informacija koje se odnose na neizvršene naloge;
- (c) otkrivaju, osim u okviru njihovog zaposlenja ili ugovora o pružanju usluga, ne dovodeći u pitanje članak 3. točku (a) Direktive 2003/6/EZ, bilo koje informacije ili mišljenja bilo kojoj drugoj osobi, ako relevantna osoba zna ili je trebala znati da će kao posljedicu tog otkrivanja druga osoba poduzeti ili je izgledno da će poduzeti neki od sljedećih koraka:
 - i. zaključivanje osobne transakcije iz točke (a) podtočaka i. i ii. s financijskim instrumentima ili drugom imovinom ili koja bi inače predstavljala zloporabu informacija koje se odnose na neizvršene naloge;

ii. savjetovanje ili nagovaranje neke druge osobe da zakluči takvu transakciju.

2. Mjere iz stavka 1. osiguravaju posebno da:

- (a) je svaka relevantna osoba upoznata s ograničenjima u pogledu osobnih transakcija iz stavka 1. i mjerama koje je utvrdio UAIF u vezi s osobnim transakcijama i otkrivanjem u skladu sa stavkom 1.;
- (b) UAIF je odmah obaviješten o svakoj osobnoj transakciji koju zakluči relevantna osoba iz stavka 1., bilo putem obavijesti o takvoj transakciji ili drugim postupcima koji omogućuju UAIF-u da utvrdi takve transakcije;
- (c) se vodi evidencija o osobnim transakcijama o kojima je UAIF obaviješten ili koje je UAIF utvrdio, uključujući svi ovlaštenja ili zabrane u vezi s takvim transakcijama.

Za potrebe točke (b) prvog podstavka, u slučaju kada određene aktivnosti UAIF-a obavljaju treće osobe, UAIF osigurava da subjekt koji obavlja aktivnost vodi evidenciju o osobnim transakcijama koje je zaključila bilo koja relevantna osoba iz stavka 1. i na zahtjev bez odgode te informacije dostavlja UAIF-u.

3. Stavci 1. i 2. se ne primjenjuju na osobne transakcije:

- (a) izvršene na temelju usluga upravljanja portfeljem na diskrecijskoj osnovi, u slučaju kada ne postoji prethodna komunikacija u vezi s transakcijom između osobe ovlaštene za upravljanje portfeljem i relevantne osobe ili druge osobe za čiji račun je izvršena transakcija;
- (b) s UCITS-om ili alternativnim investicijskim fondovima koji podliježu nadzoru na temelju prava države članice koje za njihovu imovinu zahtijeva istovjetnu razinu razdiobe rizika, u slučaju kada relevantna osoba i bilo koja druga osoba za čiji račun se transakcija izvršava nije uključena u upravljanje tim subjektom.

4. Za potrebe stavka 1. osobna transakcija uključuje i transakcije financijskim instrumentima ili drugom imovinom koje su izvršene u ime ili za račun:

- (a) relevantne osobe;
- (b) bilo koje osobe s kojom je relevantna osoba u rodbinskoj vezi ili s kojom je usko povezana;
- (c) osobe s kojom je relevantna osoba u takvom odnosu da relevantna osoba ima izravan ili neizravan značajan interes u ishodu transakcije, a koji nije provizija ili naknada za izvršenje transakcije.

⁽¹⁾ SL L 96, 12.4.2003., str. 16.

Članak 64.

Evidentiranje transakcija u portfelju

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima za svaku transakciju u portfelju u vezi s alternativnim investicijskim fondovima kojima upravljaju bez odlaganja izrađuje evidenciju koja sadrži dovoljno informacija da se rekonstruiraju pojedinosti naloga i izvršena transakcija ili ugovor.

2. U vezi s transakcijama u portfelju na mjestu izvršenja, evidencija iz stavka 1. sadrži sljedeće informacije:

- (a) ime ili drugi naziv AIF-a i osobe koja djeluje za račun AIF-a;
- (b) imovinu;
- (c) prema potrebi, količinu;
- (d) vrstu naloga ili transakcije;
- (e) cijenu;
- (f) za naloge, datum i točno vrijeme prijenosa naloga i ime ili drugi naziv osobe kojoj je nalog prenesen ili za transakcije, datum i točno vrijeme odluke o trgovanju i izvršenju transakcije;
- (g) prema potrebi, ime osobe koja prenosi nalog ili izvršava transakciju;
- (h) prema potrebi, razloge za opoziv naloga;
- (i) za izvršene transakcije, identifikaciju druge ugovorne strane i mjesta izvršenja.

3. U vezi s transakcijama u portfelju AIF-a izvan mjesta izvršenja, evidencija iz stavka 1. uključuje sljedeće informacije:

- (a) ime ili drugi naziv AIF-a;
- (b) pravnu i drugu dokumentaciju koja čini osnovu transakcije u portfelju, uključujući posebno ugovor po izvršenju;
- (c) cijenu.

4. Za potrebe stavaka 2. i 3. mjesto izvršenja uključuje sistematskog internalizatora iz točke 7. članka 4. stavka 1. Direktive 2004/39/EZ, uređeno tržište iz točke 14. članka 4. stavka 1. navedene Direktive, multilateralnu trgovinsku platformu iz točke 15. članka 4. stavka 1. navedene Direktive, održavatelja tržišta iz točke 8. članka 4. stavka 1. navedene Direktive ili nekog drugog pružatelja likvidnosti ili subjekta koji u trećoj zemlji izvršava funkciju sličnu funkcijama koje izvršavaju bilo koji od prethodno navedenih subjekata.

Članak 65.

Evidentiranje zahtjeva za upis i isplatu

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poduzimaju sve nužne korake kako bi osigurali da se zaprimljeni zahtjevi AIF-a za upis i, prema potrebi, zahtjevi za isplatu po primitku takvog naloga evidentiraju bez nepotrebnog odlaganja.

2. Evidencija uključuje informacije o sljedećem:

- (a) odgovarajućem AIF-u;
- (b) osobi koja daje ili prenosi zahtjev;
- (c) osobi koja zaprima zahtjev;
- (d) datumu i vremenu zahtjeva;
- (e) uvjetima i načinu plaćanja;
- (f) vrsti zahtjeva;
- (g) datumu izvršenja zahtjeva;
- (h) broju upisanih ili isplaćenih udjela ili dionica ili o istovjetnim upisanim ili isplaćenim iznosima;
- (i) cijeni pri upisu ili, prema potrebi, cijeni pri isplati svakog udjela ili dionice ili, prema potrebi, iznosu preuzete obveze uplate kapitala i uplaćenog kapitala;
- (j) ukupnoj vrijednosti udjela ili dionica pri upisu ili isplati;
- (k) bruto vrijednost zahtjeva, uključujući naknade za upis, ili neto iznos bez naknada za isplatu.

Informacije iz točaka (i), (j) i (k) evidentiraju se čim postanu dostupne.

Članak 66.

Zahtjevi u vezi vođenja evidencije

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima osiguravaju da se sve tražene evidencije iz članka 64. i 65. čuvaju tijekom razdoblja od najmanje pet godina.

Međutim, nadležna tijela mogu zahtijevati od upravitelj alternativnim investicijskim fondovima da osiguraju da se sva ili neka evidencija čuva tijekom duljeg razdoblja, vodeći računa o vrsti imovine ili transakcije u portfelju, u slučaju kada je to potrebno, kako bi se nadležnom tijelu omogućilo da izvrši svoje nadzorne funkcije na temelju Direktive 2011/61/EZ.

2. Nakon isteka odobrenja za rad UAIF-a, evidencija se čuva najmanje do isteka razdoblja od pet godina navedenog u stavku 1. Nadležna tijela mogu zahtijevati čuvanje evidencije tijekom duljeg razdoblja

U slučaju kada UAIF prenosi svoje obveze u vezi s AIF-om na drugi UAIF, on osigurava da su evidencije iz stavka 1. dostupne drugom UAIF-u.

3. Evidencije se čuvaju na mediju koji omogućuje čuvanje informacija tako da su one dostupne nadležnim tijelima za buduće korištenje te u obliku i tako da:

- (a) nadležna tijela mogu brzo pristupiti informacijama i rekonstruirati svaku ključnu fazu obrade svake transakcije u portfelju;
- (b) ispravci ili ostale izmjene i sadržaji evidencija prije takvih ispravaka ili izmjena mogu se lako utvrditi;
- (c) druge manipulacije ili izmjene nisu moguće.

ODJELJAK 7.

Vrednovanje

(članak 19. Direktive 2011/61/EU)

Članak 67.

Politike i postupci vrednovanja imovine AIF-a

1. Upravitelji alternativnim investicijskim fondovima za svaki AIF kojim upravljaju uspostavljaju, održavaju, provode i preispituju pisane politike i postupke koje osiguravaju pouzdan, transparentan, sveobuhvatan i odgovarajuće dokumentiran postupak vrednovanja. Politike i postupci vrednovanja obuhvaćaju sve značajne aspekte procesa vrednovanja te postupke i kontrole vrednovanja u vezi s odgovarajućim AIF-om.

Ne dovodeći u pitanje zahtjeve nacionalnog prava te pravila i osnivačke akte AIF-a, UAIF osigurava da se na alternativne investicijske fondove kojim upravlja primjenjuju fer, odgovarajuće i transparentne metodologije vrednovanja. Politikama vrednovanja se utvrđuju, a postupcima primjenjuju metodologije vrednovanja koje se koriste za svaku vrstu imovine u koju AIF može ulagati u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom, pravilima i osnivačkim aktima AIF-a. UAIF u određene vrste imovine ne ulaže po prvi put, osim ako nije utvrđena odgovarajuća metodologija ili metodologije vrednovanja za svaku posebnu vrstu imovine.

Politike i postupci kojima se određuju metodologije vrednovanja uključuju ulazne podatke, modele i kriterije odabira za određivanje cijena i izvora tržišnih podataka. Politikama i postupcima se osigurava da se cijene dobivaju od neovisnih izvora, kad god je to moguće i primjereno. Postupak odabira određene metodologije uključuje procjenu raspoloživih odgovarajućih

metodologija, vodeći računa o njihovoj osjetljivosti na promjene varijabli i kako posebne strategije određuju relativnu vrijednost imovine u portfelju.

2. Politikama vrednovanja određuju se obveze, uloge i odgovornosti svih strana uključenih u postupak vrednovanja, uključujući više rukovodstvo UAIF-a. Postupci odražavaju organizacijsku strukturu kako je određena u politikama vrednovanja.

Politike i postupci vrednovanja obuhvaćaju najmanje sljedeće:

- (a) stručnost i neovisnost osoblja koje stvarno obavlja vrednovanje imovine;
- (b) specifične investicijske strategije AIF-a i imovinu u koju bi AIF mogli ulagati;
- (c) kontrole tijekom odabira ulaznih podataka, izvora i metodologija vrednovanja;
- (d) kanale za proširivanje razine djelovanja za rješavanje razlika u rezultatima vrednovanja imovine;
- (e) vrednovanje svih usklađenja povezanih s veličinom i likvidnosti pozicija ili s promjenama tržišnih uvjeta, prema potrebi;
- (f) odgovarajuće vrijeme za zaključivanje računovodstvenih evidencija u svrhe vrednovanja;
- (g) odgovarajuću učestalost vrednovanja imovine.

3. U slučaju kada je imenovan vanjski procjenitelj, politikama i postupcima vrednovanja određuje se postupak razmjene informacija između UAIF-a i vanjskog procjenitelja kako bi se osiguralo da su dostavljene sve potrebne informacije radi obavljanja vrednovanja.

Politikama i postupcima vrednovanja osigurava se da UAIF provodi početne i periodičke dubinske analize trećih osoba koje su imenovane za provođenje usluga vrednovanja.

4. U slučaju kada vrednovanje provodi sam UAIF, politike uključuju opis zaštitnih mjera za funkcionalno neovisno provođenje vrednovanja u skladu s točkom (b) članka 19. stavka 4. Direktive 2011/61/EU. Takve zaštite uključuju mjere za sprječavanje ili ograničavanje bilo koje osobe da ostvaruje neprimjeren utjecaj na način na koji nadležne osobe obavljaju aktivnosti vrednovanja.

*Članak 68.***Uporaba modela za vrednovanje imovine**

1. Ako se za vrednovanje imovine AIF-a koristi model, model i njegove glavne značajke potrebno je obrazložiti i opravdati u politikama i postupcima vrednovanja. Razlog za izbor modela, osnovni podaci, korištene pretpostavke u modelu i objašnjenje za njihovo korištenje, kao i ograničenja vrednovanja koje se temelji na modelu potrebno je na odgovarajući način dokumentirati.

2. Politikama i postupcima vrednovanja osigurava se da osoba koja ima dovoljno stručnog znanja, a koja nije sudjelovala u postupku oblikovanja modela, provede validaciju modela prije njegovog korištenja. Postupak validacije dokumentira se na odgovarajući način.

3. Model podliježe prethodnom odobrenju višeg rukovodstva UAIF-a. U slučaju kada model koristi UAIF koji sam obavlja funkciju vrednovanja, odobrenje višeg rukovodstva ne utječe na pravo nadležnog tijela da na temelju članka 19. stavka 9. Direktive 2011/61/EU zahtijeva da model potvrdi vanjski procjenitelj ili revizor.

*Članak 69.***Dosljedna primjena politika i postupaka vrednovanja**

1. UAIF osigurava da se politike i postupci vrednovanja te određene metodologije vrednovanja dosljedno primjenjuju.

2. Politike i postupci vrednovanja i određene metodologije primjenjuju se na svu imovinu AIF-a, vodeći računa o investicijskoj strategiji, vrsti imovine i, ako je to primjenjivo, postojanju različitih vanjskih procjenitelja.

3. U slučaju kada ažuriranje nije potrebno, politike i postupci primjenjuju se dosljedno tijekom vremena, a izvori i pravila vrednovanja tijekom vremena ostaju jednaki.

4. Postupci vrednovanja i određene metodologije vrednovanja primjenjuju se dosljedno u svim alternativnim investicijskim fondovima kojima upravlja isti UAIF, vodeći računa o investicijskim strategijama, vrsti imovine koju drži AIF, i, prema potrebi, postojanju različitih vanjskih procjenitelja.

*Članak 70.***Periodičko preispitivanje politika i postupaka vrednovanja**

1. Politikama vrednovanja predviđa se periodička preispitivanje politika i postupaka, uključujući metodologije vrednovanja. Preispitivanje se provodi najmanje jednom godišnje i prije

nego što AIF počne koristiti novu investicijsku strategiju ili novu vrstu imovine koja nije obuhvaćena sadašnjom politikom vrednovanja.

2. Politikama i postupcima vrednovanja opisuje se kako se može izvršiti promjena u politici vrednovanja, uključujući metodologiju, i u kojim okolnostima bi to bilo primjereno. Preporuke u vezi promjena u politikama i postupcima dostavljaju se višem rukovodstvu koje preispituje i odobrava sve promjene.

3. Funkcija upravljanja rizicima iz članka 38. preispituje i, ako je to potrebno, pruža odgovarajuću potporu u vezi s politikama i postupcima koji su doneseni za vrednovanje imovine.

*Članak 71.***Preispitivanje vrijednosti pojedinačne imovine**

1. UAIF osigurava da se sva imovina koju drži AIF vrednuje na odgovarajući način i po njezinoj fer vrijednosti. UAIF dokumentira prema vrsti imovine način na koji se ocjenjuje primjerenost i fer vrijednosti pojedinačne imovine. UAIF mora u svakom trenutku moći dokazati da se portfelji alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja na pravilan način vrednuju.

2. Politikama i postupcima vrednovanja određuje se postupak preispitivanja vrijednosti pojedinačne imovine, u slučaju kada postoji znatan rizik neodgovarajućeg vrednovanja, kao u sljedećim primjerima:

(a) vrednovanje se temelji na cijenama koje su dostupne samo od pojedine druge ugovorne strane ili brokerskog izvora;

(b) vrednovanje se temelji na cijenama nelikvidne imovine na burzi;

(c) na vrednovanje utječu osobe povezane s UAIF-om;

(d) na vrednovanje utječu drugi subjekti koji mogu imati financijski interes u rezultatu AIF-a;

(e) vrednovanje se temelji na cijenama koje dostavlja druga ugovorna strana koja je inicijator instrumenta, a posebno u slučaju kada inicijator također financira poziciju AIF-a u instrumentu;

(f) na vrednovanje utječe jedna ili više osoba unutar UAIF-a.

3. Politikama i postupcima vrednovanja opisuje se postupak preispitivanja uključujući dostatne i odgovarajuće provjere i kontrole u pogledu opravdanosti pojedinačnih vrijednosti. Opravdanost se ocjenjuje s obzirom na postojanje odgovarajućeg stupnja objektivnosti. Takve provjere i kontrole uključuju najmanje:

- (a) provjeru vrijednosti usporedbom s cijenama koje su utvrdile druge ugovorne strane i tijekom vremena;
- (b) potvrdu vrijednosti usporedbom realiziranih cijena s posljednjim knjigovodstvenim vrijednostima;
- (c) razmatranje ugleda, dosljednosti i kvalitete izvora vrednovanja;
- (d) usporedbu s vrijednostima koje ostvari treća osoba;
- (e) ispitivanje i dokumentiranje izuzetaka;
- (f) isticanje i istraživanje svih razlika koje se čine neobičnima ili odstupaju od referentne vrijednosti utvrđene za vrednovanje pojedinačne vrste imovine;
- (g) testiranje sa zastarjelim cijenama i implicitnim parametrima;
- (h) usporedbu s cijenama bilo koje povezane imovine ili njihovim zaštitama od rizika;
- (i) pregled ulaznih podataka korištenih kod određivanja cijena na temelju modela, a posebno onih prema kojima cijena modela iskazuje znatnu osjetljivost.

4. Politike i postupci vrednovanja uključuju odgovarajuće mjere proširivanja razine djelovanja za rješavanje razlika ili drugih problema prilikom vrednovanja imovine.

Članak 72.

Izračun neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici

1. UAIF osigurava da se za svaki AIF kojim upravlja neto vrijednost imovine po udjelu ili dionici izračunava prilikom svakog izdanja, upisa, isplate ili poništavanja udjela ili dionica, ali najmanje jednom godišnje.
2. UAIF osigurava da se postupci i metodologija izračuna neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici u potpunosti dokumentiraju. Postupci i metodologije izračuna i njihova primjena podliježu redovitoj provjeri UAIF-a, a dokumentacija se na odgovarajući način izmjenjuje.
3. UAIF osigurava da su uspostavljeni korektivni postupci u slučaju netočnog izračuna neto vrijednosti imovine.
4. UAIF osigurava da broj udjela ili dionica u izdanju podliježe redovitoj provjeri, a najmanje onoliko često koliko se izračunava cijena udjela ili dionice.

Članak 73.

Strukovna jamstva

1. Vanjski procjenitelji na zahtjev dostavljaju strukovna jamstva kojima dokazuju svoju osposobljenost za izvršavanje vrednovanja. Strukovna jamstva koja trebaju dostaviti vanjski procjenitelji su u pisanom obliku.
2. Strukovna jamstva sadrže dokaze o kvalifikacijama vanjskog procjenitelja i njegovoj sposobnosti za pravilno i neovisno provođenje vrednovanja, koja uključuju barem dokaze o:
 - (a) dovoljnim ljudskim i tehničkim resursima;
 - (b) odgovarajućim postupcima koji osiguravaju pravilno i neovisno vrednovanje;
 - (c) odgovarajućem znanju i razumijevanju investicijske strategije AIF-a i imovine za čiju procjenu je vanjski procjenitelj imenovan;
 - (d) dovoljno dobrom ugledu i dovoljnom iskustvu u vrednovanju.

3. U slučaju kada se na vanjskog procjenitelja primjenjuje obvezna poslovna registracija kod nadležnog tijela ili drugog subjekta države u kojoj ima poslovni nastan, strukovno jamstvo sadrži naziv toga tijela ili subjekta, uključujući odgovarajuće kontaktne podatke. Strukovno jamstvo jasno navodi zakonske i druge propise ili pravila poslovnog ponašanja kojima podliježe vanjski procjenitelj.

Članak 74.

Učestalost vrednovanja imovine koju drže alternativni investicijski fondovi otvorenog tipa

1. Vrednovanje financijskih instrumenata koje drže alternativni investicijski fondovi otvorenog tipa provodi se pri svakom izračunu neto vrijednosti imovine po udjelu ili dionici u skladu s člankom 72. stavkom 1.
2. Vrednovanje druge imovine koju drže alternativni investicijski fondovi otvorenog tipa provodi se najmanje jednom godišnje i svaki put kad postoje dokazi da posljednja utvrđena vrijednost više nije ispravna i ne odgovara stvarnoj fer vrijednosti.

ODJELJAK 8.

Delegiranje poslova UAIF-a

(članak 20. stavci 1., 2., 4. i 5. Direktive 2011/61/EU)

Članak 75.

Opća načela

Prilikom delegiranja jednog ili više poslova na treće osobe koje te poslove obavljaju u njihovo ime, upravitelji alternativnim investicijskim fondovima poštuju posebno sljedeća opća načela:

- (a) struktura delegiranja ne omogućava izbjegavanje odgovornosti ili obveze UAIF-a;
- (b) obveze UAIF-a prema AIF-u i njegovim ulagateljima nisu izmijenjene zbog delegiranja;
- (c) nisu ugroženi uvjeti koje mora ispunjavati UAIF kako bi imao odobrenje za rad i mogao obavljati aktivnosti u skladu s Direktivom 2011/61/EU;
- (d) postupak delegiranja je u obliku pisanog sporazuma zaključenog između UAIF-a i osobe kojoj su delegirani poslovi;
- (e) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi obavlja delegirane poslove učinkovito i u skladu s mjerodavnim pravom i regulatornim zahtjevima i mora uspostaviti metode i postupke za kontinuirano provjeravanje usluga koje pruža osoba kojoj su delegirani poslovi. Ako se čini da osoba kojoj su delegirani poslovi ne može učinkovito obavljati poslove ili u skladu s mjerodavnim pravom i regulatornim zahtjevima, UAIF poduzima potrebne radnje;
- (f) UAIF učinkovito nadzire delegirane poslove i upravlja rizicima koji su povezani s delegiranjem. U tu svrhu UAIF u svakom trenutku ima potrebno stručno znanje i resurse za nadzor delegiranih poslova. UAIF u sporazumu utvrđuje pravo na obavještenost, nadzor, ulazak i pristup te svoja prava na davanje naputaka i praćenje osobe kojoj su delegirani poslovi. UAIF također osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi pravilno nadzire izvršavanje delegiranih poslova i na odgovarajući način upravlja rizicima koji su povezani s delegiranjem;
- (g) UAIF osigurava da se kontinuitet i kvaliteta delegiranih poslova ili delegirana zadaća obavljanja tih poslova održavaju i u slučaju raskida delegiranja, bilo prijenosom delegiranih poslova ili delegiranih zadaća obavljanja tih poslova na neku drugu treću osobu ili da ih obavlja on sam;
- (h) odgovarajuća prava i obveze UAIF-a i osobe kojoj su delegirani poslovi se jasno raspoređuju i utvrđuju u sporazumu. UAIF posebno ugovorno osigurava svoje pravo na davanje naputaka i pravo na raskid, svoja prava na obavještenost i pravo na nadzor te pristup knjigama i poslovnom prostoru. Sporazum osigurava da se daljnje delegiranje može provesti samo uz suglasnost UAIF-a;
- (i) u slučaju kada se odnosi na upravljanje portfeljem, delegiranje je u skladu s investicijskom politikom AIF-a. UAIF daje naputke osobi kojoj su delegirani poslovi na koji način se provodi investicijska politika i UAIF prati poštuje li ju osoba kojoj su delegirani poslovi na kontinuiranoj osnovi;
- (j) UAIF osigurava da mu osoba kojoj su delegirani poslovi otkriva sva kretanja koja mogu imati značajan utjecaj na sposobnost osobe kojoj su delegirani poslovi da obavlja delegirane poslove na učinkovit način i u skladu s mjerodavnim pravom i regulatornim zahtjevima;
- (k) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi štiti sve povjerljive informacije u vezi s UAIF-om, AIF-om na koji se delegiranje odnosi i ulagateljima u taj AIF;
- (l) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi uspostavlja, provodi i održava plan za nepredvidive okolnosti i periodičko testiranje sigurnosne opreme uzimajući u obzir vrste delegiranih poslova.

Članak 76.

Objektivni razlozi za delegiranje

1. UAIF dostavlja nadležnim tijelima detaljan opis, obrazloženje i dokaze o objektivnim razlozima za delegiranje. Prilikom ocjene temelji li se ukupna struktura delegiranja na objektivnim razlozima u smislu članka 20. stavka 1. točke (a) Direktive 2011/61/EU uzimaju se obzir sljedeći kriteriji:

- (a) optimizacija poslovnih funkcija i procesa;
- (b) ušteda troškova;
- (c) stručno znanje osobe kojoj su delegirani poslovi u području administrativnih poslova ili posebnih tržišta ili ulaganja;
- (d) pristup osobe kojoj su delegirani poslovi globalnim mogućnostima trgovanja.

2. Na zahtjev nadležnih tijela, UAIF daje daljnja obrazloženja i dostavlja dokumente koji dokazuju da se cjelokupna struktura delegiranja temelji na objektivnim razlozima.

Članak 77.

Obilježja osobe kojoj su delegirani poslovi

1. Osoba kojoj su delegirani poslovi raspolaže dovoljnim resursima i zapošljava dovoljno osoblja koje ima vještine, znanje i stručnost potrebne za pravilno obavljanje poslova koji su im delegirani i ima odgovarajuću organizacijsku strukturu za potporu obavljanja delegiranih poslova.

2. Osobe koje stvarno obavljaju aktivnosti koje im je delegirao UAIF, imaju dostatno iskustvo, potrebno teoretsko znanje i odgovarajuće praktično iskustvo u odgovarajućim poslovima. Njihova stručna osposobljenost i priroda poslova koje su obavljali u prošlosti primjereni su za obavljanje poslova.

3. Za osobe koje stvarno upravljaju poslovanjem osobe kojoj su delegirani poslovi ne smatra se da imaju dovoljno dobar ugled ako su u prošlosti ocijenjene negativno u pitanjima koja su relevantna i za ocjenjivanje dobrog ugleda i za pravilno obavljanje delegiranih poslova ili ako postoje druge relevantne informacije koje utječu na njihov dobar ugled. Takve negativne ocjene uključuju, ali nisu ograničene na kaznena djela, sudske postupke ili upravne sankcije relevantne za obavljanje delegiranih poslova. Posebna pozornost posvećuje se prekršajima koji se odnose na financijske aktivnosti koje uključuju, ali nisu ograničene na obveze u vezi sa sprječavanjem pranja novca, nečasnim djelima, prijevarama ili financijskim kriminalom, stečajem ili insolventnošću. Druge relevantne informacije uključuju, na primjer, informacije koje ukazuju na to da osoba nije pouzdana ili da nije poštena.

U slučaju kada su poslovne usluge osobe kojoj su delegirani poslovi uređene propisima unutar Unije, smatra se da su ispunjeni zahtjevi iz prvog podstavka kad mjerodavno nadzorno tijelo preispita kriterij „dobrog ugleda” u okviru postupka izdavanja odobrenja za rad, ako ne postoje dokazi o suprotnom.

Članak 78.

Delegiranje upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima

1. Ovaj članak se primjenjuje u slučaju delegiranja upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima.

2. Smatra se da sljedeći subjekti imaju odobrenje za rad ili su registrirani za upravljanje imovinom i da podliježu nadzoru u skladu s točkom (c) članka 20. stavka 1. Direktive 2011/61/EU:

- (a) društva za upravljanje, koja imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2009/65/EZ;
- (b) investicijska društva, koja imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2004/39/EZ za obavljanje aktivnosti upravljanja portfeljem;
- (c) kreditne institucije, koje imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2006/48/EZ za obavljanje aktivnosti upravljanja portfeljem na temelju Direktive 2004/39/EZ;
- (d) vanjski upravitelji alternativnim investicijskim fondovima, koji imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2011/61/EU;
- (e) subjekti iz trećih zemalja koji imaju odobrenje za rad ili su registrirani za upravljanje imovinom i koje učinkovito nadzire nadležno tijelo u tim državama.

3. U slučaju kada se delegiranje dodjeljuje društvu iz treće zemlje, moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti u skladu s točkom (d) članka 20. stavka 1. Direktive 2011/61/EU:

- (a) postoji pisani sporazum između nadležnih tijela matične države članice UAIF-a i nadzornih tijela društva kojemu se delegiranje dodjeljuje;
- (b) u vezi s društvom kojemu se delegiranje dodjeljuje, sporazum iz točke (a) omogućuje nadležnim tijelima da:
 - i. na zahtjev dobiju odgovarajuće informacije koje su potrebne za izvršavanje njihovih nadzornih zadaća, kako je predviđeno u Direktivi 2011/61/EU;
 - ii. dobiju pristup dokumentima koji su bitni za izvršavanje njihovih nadzornih dužnosti koje se održavaju u trećoj zemlji;
 - iii. obavljaju izravan nadzor u prostorijama društva kojemu su poslovi delegirani. Praktični postupci izravnog nadzora detaljno se utvrđuju u pisanom sporazumu;
 - iv. od nadzornog tijela u trećoj zemlji prima u najkraćem mogućem roku informacije radi istraživanja vidljivih kršenja zahtjeva iz Direktive 2011/61/EU i njezinih provedbenih mjera;
 - v. surađuju u provedbi u skladu s nacionalnim i međunarodnim pravom koje se primjenjuje na nadzorna tijela treće zemlje i nadležna tijela EU-a u slučajevima kršenja zahtjeva iz Direktive 2011/61/EU i njenih provedbenih mjera i mjerodavnog nacionalnog prava.

Članak 79.

Učinkovit nadzor

Smatra se da delegiranje sprječava učinkovit nadzor UAIF-a ako:

- (a) UAIF, njegovi revizori i nadležna tijela nemaju učinkovit pristup podacima koji se odnose na delegirane poslove i poslovnim prostorijama osobe kojoj su delegirani poslovi ili nadležna tijela nisu u mogućnosti ostvarivati navedena prava na pristup;
- (b) osoba kojoj su delegirani poslovi ne surađuje s nadležnim tijelima UAIF-a u vezi s delegiranim poslovima;
- (c) UAIF na zahtjev ne stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima sve informacije koje su potrebne kako bi im se omogućilo da nadziru usklađenost obavljanja delegiranih poslova sa zahtjevima iz Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama.

Članak 80.

Sukobi interesa

1. U skladu s točkom (b) članka 20. stavka 2. Direktive 2011/61/EU kriteriji za ocjenu je li delegiranje u sukobu s interesima UAIF-a ili ulagatelja u AIF uključuju najmanje:

- (a) u slučaju kada su UAIF i osoba kojoj su delegirani poslovi članovi iste grupe ili imaju bilo koji drugi ugovorni odnos, mjera do koje osoba kojoj su delegirani poslovi kontrolira UAIF ili ima sposobnost utjecati na njezine postupke;
- (b) u slučaju kada su osoba kojoj su delegirani poslovi i ulagatelj u odgovarajući AIF članovi iste grupe ili imaju bilo koji drugi ugovorni odnos, mjera do koje taj ulagatelj kontrolira osobu kojoj su delegirani poslovi ili ima sposobnost utjecati na njezine postupke;
- (c) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi ostvari financijsku dobit ili izbjegne financijski gubitak, na trošak AIF-a ili ulagatelja u AIF;
- (d) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi ima interes u ishodu usluge ili aktivnosti koje se pružaju UAIF-u ili AIF-u;
- (e) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi ima financijski ili drugi poticaj kako bi pogodovala interesu nekog klijenta u odnosu na interes AIF-a ili ulagatelja u AIF;
- (f) vjerojatnost da osoba kojoj su delegirani poslovi primi ili da će primiti poticaj od osobe koja nije UAIF, u vezi s aktivnostima upravljanja zajedničkim portfeljem koje se pružaju UAIF-u i alternativnim investicijskim fondovima kojima on upravlja u obliku novčanih sredstava, dobara ili usluga koji nisu uobičajena provizija ili naknada za tu uslugu.

2. Funkcija upravljanja portfeljem ili upravljanja rizicima može se smatrati funkcionalno i hijerarhijski odvojenom od drugih poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) osobe uključene u poslove upravljanja portfeljem nisu uključene u obavljanje poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, kao što su poslovi kontrole;
- (b) osobe koje su uključene u poslove upravljanja rizicima nisu uključene u obavljanje poslova koji bi mogli prouzročiti sukobe interesa, kao što su operativni poslovi;
- (c) nadzor osoba koje su uključene u poslove upravljanja rizicima ne provode osobe odgovorne za obavljanje operativnih poslova;

(d) odvajanje je osigurano u cijeloj hijerarhijskoj strukturi osobe kojoj su delegirani poslovi sve do njegovog upravljačkog tijela, a preispituje ga upravljačko tijelo i, u slučaju da postoji, nadzorna funkcija osobe kojoj su delegirani poslovi.

3. Smatra se da se mogući sukobi interesa pravilno utvrđuju, upravljaju, prate i otkrivaju ulagateljima u AIF samo, ako:

- (a) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi poduzima sve razumne korake za utvrđivanje, upravljanje i praćenje mogućih sukoba interesa koji se mogu pojaviti između njega samoga i UAIF-a, AIF-a ili ulagatelja u AIF. UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi ima uspostavljene postupke koji odgovaraju onima koji se zahtijevaju u skladu s člancima od 31. do 34.;
- (b) UAIF osigurava da osoba kojoj su delegirani poslovi moguće sukobe interesa, kao i postupke i mjere koje on treba donijeti za upravljanje takvim sukobima interesa, otkriva UAIF-u, koji ih u skladu s člankom 36. otkriva AIF-u i ulagateljima u AIF.

Članak 81.

Suglasnost i obavijest o daljnjem delegiranju

1. Daljnje delegiranje postaje važeće kad UAIF pokaže svoju suglasnost u pisanom obliku.

Opća suglasnost koju UAIF daje unaprijed ne smatra se suglasnošću u skladu s točkom (a) članka 20. stavka 4. Direktive 2011/61/EU.

2. U skladu s točkom (b) članka 20. stavka 4. Direktive 2011/61/EU, obavijest sadrži pojedinosti o osobi kojoj su delegirani poslovi, naziv nadležnog tijela koje je osobi kojoj su dalje delegirani poslovi izdalo odobrenje za rad ili kod kojeg je registrirana, delegirane poslove, alternativne investicijske fondove na koje utječe daljnje delegiranje, presliku pisane suglasnosti UAIF-a i planirani dan stupanja na snagu daljnjeg delegiranja.

Članak 82.

Fiktivni subjekt i UAIF za koji se više ne smatra da upravlja AIF-om

1. Smatra se da je UAIF fiktivni subjekt i više se ne smatra da je upravitelj AIF-om barem u nekoj od sljedećih situacija:

- (a) UAIF više nema potrebno stručno znanje i resurse za učinkovit nadzor delegiranih poslova i upravljanje rizicima koji su povezani s delegiranjem;

(b) UAIF više nema ovlasti za donošenje odluka u ključnim područjima koja spadaju pod odgovornost višeg rukovodstva ili više nema ovlasti za izvršavanje funkcija višeg rukovodstva, posebno u vezi s provedbom opće investicijske politike i investicijskih strategija;

(c) UAIF gubi ugovorna prava da istražuje, nadzire, ima pristup ili da daje naputke osobama kojoj je delegirao poslove ili ostvarivanje takvih prava postane nemoguće u praksi;

(d) UAIF delegira obavljanje poslova upravljanja ulaganjima u mjeri u kojoj znatno premašuje poslove upravljanja ulaganjima koje obavlja sam UAIF. Prilikom ocjene opsega delegiranja, nadležna tijela ocjenjuju ukupnu strukturu delegiranja vodeći računa ne samo o imovini kojom se upravlja u okviru delegiranja, već također o sljedećim kriterijima:

i. vrstama imovine u koju je uložio AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a i važnosti imovine kojom se upravlja na temelju delegiranja za profil rizičnosti i profil prinosa AIF-a;

ii. važnosti imovine pod delegiranjem za ostvarivanje investicijskih ciljeva AIF-a;

iii. zemljopisnoj i sektorskoj razdiobi ulaganja AIF-a;

iv. profilu rizičnosti AIF-a;

v. vrsti investicijskih strategija koje provodi AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a;

vi. vrstama delegiranih poslova u odnosu na zadržane, i

vii. sastavu osoba kojoj su delegirani poslovi, osoba kojoj su dalje delegirani poslovi, njihovim zemljopisnim područjima djelovanja i njihovoj korporacijskoj strukturi, uključujući i to je li delegiranje dodijeljeno subjektu koji pripada istoj korporacijskoj grupi kao i UAIF.

2. Komisija nadzire, s obzirom na tržišna kretanja, primjenu ovog članka. Komisija preispituje situaciju nakon dvije godine i, prema potrebi, poduzima odgovarajuće mjere za daljnje utvrđivanje uvjeta na temelju kojih se smatra da je UAIF delegirao svoje poslove u takvoj mjeri da je postao fiktivni subjekt i da se više ne može smatrati upraviteljem AIF-a.

3. ESMA može izdati smjernice kako bi osigurala dosljednu ocjenu struktura delegiranja u cijeloj Uniji.

POGLAVLJE IV.

DEPOZITAR

ODJELJAK 1.

Pojedinosti pisanog ugovora

(članak 21. stavak 2. Direktive 2011/61/EU)

Članak 83.

Ugovorne pojedinosti

1. Ugovor kojim se imenuje depozitar u skladu s člankom 21. stavkom 2. Direktive 2011/61/EU sastavlja se između depozitara s jedne strane te UAIF-a i, ovisno o slučaju, AIF-a s druge strane i uključuje najmanje sljedeće elemente:

(a) opis usluga koji treba pružiti depozitar i postupaka koje treba donijeti za svaku vrstu imovine u koju AIF može ulagati i koja se zatim povjerava depozitaru;

(b) opis načina na koji će se izvršavati poslovi pohrane i nadziranja s obzirom na vrstu imovine i zemljopisna područja na kojima AIF namjerava ulagati. U vezi sa dužnostima skrbništva ovaj opis uključuje popise država i postupke za dodavanje i, ovisno o slučaju, povlačenje država s popisa. Ovo je u skladu s informacijama predviđenim u pravilima, osnivačkim aktima i dokumentima ponude AIF-a u vezi s imovinom u koju AIF može ulagati;

(c) izjavu da odgovornost depozitara neće biti ugrožena bilo kakvim delegiranjem njegovih poslova skrbništva, osim ako se oslobodio odgovornosti u skladu s člankom 21. stavcima 13. ili 14. Direktive 2011/61/EU;

(d) razdoblje valjanosti i uvjete za izmjenu i raskid ugovora, uključujući situacije koje bi mogle odvesti do raskida ugovora i pojedinosti u vezi s raskidom i, prema potrebi, postupke po kojima bi depozitar trebao slati sve relevantne informacije svom slijedniku;

(e) obveze u vezi povjerljivosti koje se primjenjuju na ugovorne stranke u skladu s mjerodavnim zakonima i propisima. Ove obveze ne smiju utjecati na sposobnost nadležnih tijela da imaju pristup odgovarajućim dokumentima i informacijama;

(f) sredstva i postupke kojima depozitar UAIF-u ili AIF-u šalje sve relevantne informacije koje su potrebne za izvršavanje njegovih dužnosti, uključujući ostvarivanje bilo kojih prava povezanih s imovinom i kako bi se omogućilo UAIF-u i AIF-u pravovremeni i točan pregled računa AIF-a;

- (g) sredstva i postupke kojima UAIF ili AIF šalje sve relevantne informacije depozitaru ili osigurava da depozitar ima pristup svim informacijama koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih dužnosti, uključujući postupke koji osiguravaju da će depozitar primiti informacije od drugih strana koje imenuje AIF ili UAIF;
- (h) informacije o tome da li depozitar ili treća osoba kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU može ponovno koristiti imovinu koja mu je povjerena i, ako postoje, uvjete pridružene takvom ponovnom korištenju;
- (i) postupke koje je potrebno poštovati kad se razmatra izmjena pravila, osnivačkih akata ili dokumenata ponude AIF-a kojom se detaljno utvrđuju situacije u kojima treba obavijestiti depozitara ili kad je potrebna prethodna suglasnost depozitara kako bi se nastavilo s izmjenom;
- (j) sve potrebne informacije koje se moraju razmijeniti između AIF-a, UAIF-a, treće osobe koja djeluje u ime AIF-a ili UAIF-a, s jedne strane i depozitara s druge strane, u vezi s prodajom, upisom, isplatom, izdavanjem, poništavanjem i otkupom udjela ili dionica AIF-a;
- (k) sve potrebne informacije koje se moraju razmijeniti između AIF-a, UAIF-a, treće osobe koja djeluje u ime AIF-a ili UAIF-a i depozitara u vezi s izvršavanjem nadzorne i kontrolne funkcije depozitara;
- (l) u slučaju kada ugovorne stranke predviđaju imenovanje trećih osoba za obavljanje dijela njihovih pripadajućih dužnosti, obvezu da će redovito dostavljati podatke o svim imenovanim trećim osobama i, na zahtjev, informacije o kriterijima korištenima za odabir treće osobe i mjere predviđene za praćenje aktivnosti koje obavljaju odabrane treće osobe;
- (m) informacije o zadaćama i odgovornostima ugovornih stranaka u pogledu obveza koje se odnose na sprečavanje pranja novca i financiranja terorizma;
- (n) informacije o svim novčanim računima koji su otvoreni na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a i postupke koji osiguravaju da će depozitar biti obaviješten o svakom novom računu koji se otvori na ime AIF-ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;
- (o) pojedini u vezi s postupcima depozitara za proširivanje razine djelovanja, uključujući identifikaciju osoba koje depozitar treba kontaktirati u AIF-u i, ovisno o slučaju, UAIF-u kad pokreće takav postupak;
- (p) obvezu depozitara da obavijesti UAIF-a kad postane svjestan da odvajanje imovine nije ili više nije dovoljno da osigura zaštitu u slučaju insolventnosti treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane u posebnoj nadležnosti u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU;
- (q) postupke koji osiguravaju da depozitar, u vezi sa svojim dužnostima, ima mogućnost istražiti vođenje UAIF-a i, ovisno o slučaju, AIF-a i ocijeniti kvalitetu poslanih informacija, uključujući putem pristupa knjigama AIF-a i, ovisno o slučaju, UAIF-a ili putem posjeta na licu mjesta;
- (r) postupci koji osiguravaju da UAIF i, ovisno o slučaju, AIF može preispitati učinak depozitara u vezi s njegovim ugovornim obvezama.
2. Pojedini o sredstvima i postupcima određeni u točkama (a) do (r) opisuju se u ugovoru o imenovanju depozitara ili u bilo kojim naknadnim izmjenama ugovora.
3. Ugovor o imenovanju depozitara ili naknadna izmjena ugovora iz stavka 2. je u pisanom obliku.
4. Ugovorne stranke mogu se dogovoriti da će slati sve ili dio informacija koje međusobno razmjenjuju elektroničkim putem, pod uvjetom da je osigurano pravilno evidentiranje takvih informacija.
5. Osim ako je drukčije predviđeno nacionalnim pravom, ne postoji obveza zaključivanja posebnog pisanog sporazuma za svaki AIF; postoji mogućnost da UAIF i depozitar zaključe okvirni sporazum koji navodi alternativne investicijske fondove kojima upravlja navedeni UAIF na koji se sporazum odnosi.
6. Navodi se mjerodavno nacionalno pravo za ugovor o imenovanju depozitara i sve kasnije sporazume.

ODJELJAK 2.

Opći kriteriji za ocjenu bonitetnih propisa i nadzora koji se primjenjuju na depozitare u trećim zemljama

(članak 21. stavak 6. točka (b) Direktive 2011/61/EU)

Članak 84.

Kriteriji za ocjenu bonitetnih propisa i nadzora koji se primjenjuju na depozitara u trećoj zemlji

Za potrebe točke (b) članka 21. stavka 6. Direktive 2011/61/EU učinkovitost bonitetnih propisa i nadzora koji se primjenjuju na depozitara u trećoj zemlji, u pogledu toga proizvode li isti učinak kao propisi predviđeni na temelju prava Unije, te njihova stvarna primjena ocjenjuju se u odnosu na sljedeće kriterije:

- (a) depozitar podliježe izdavanju odobrenja za rad i kontinuiranom nadzoru nadležnog javnog tijela koje raspolaže primjerenim resursima za ispunjavanje svojih zadaća;
- (b) pravom treće zemlje utvrđuju se kriteriji za dobivanje odobrenja za rad u ulozi depozitara, koji imaju isti učinak kao kriteriji utvrđeni za početak poslovanja kreditnih institucija ili investicijskih društava u Uniji;
- (c) kapitalni zahtjevi uvedeni za depozitara u trećoj zemlji imaju isti učinak kao oni koji se primjenjuju u Uniji, ovisno od tome je li depozitar iste vrste kao kreditna institucija ili investicijsko društvo u Uniji;
- (d) uvjeti poslovanja koji se primjenjuju na depozitara u trećoj zemlji imaju isti učinak kao oni utvrđeni za kreditne institucije ili investicijska društva u Uniji, ovisno o vrsti depozitara;
- (e) zahtjevi u vezi s izvršavanjem posebnih dužnosti depozitara AIF-a osnovanog u skladu s pravom treće zemlje imaju isti učinak kao oni predviđeni u članku 21. stavcima 7. do 15. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama te mjerodavnim nacionalnim pravom;
- (f) u slučaju da depozitar krši zahtjeve i uvjete iz točaka (a) do (e), pravo treće zemlje predviđa primjenu dovoljno odvraćajućih prinudnih mjera.

ODJELJAK 3.

Poslovi depozitara, obveze dužne pažnje i obveza odvajanja

(članak 21. stavci 7. do 9. i članak 21. stavak 11. točka (c) i točka (d) podtočka iii. Direktive 2011/61/EU)

Članak 85.

Praćenje novca – opći zahtjevi

1. U slučaju kada se na ime AIF-a, na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili na ime depozitara koji djeluje u ime AIF-a kod

subjekta iz članka 21. stavka 7. Direktive 2011/61/EU vodi ili otvori novčani račun, UAIF osigurava da se depozitaru na početku izvršavanja njegovih dužnosti i kontinuirano dostavljaju sve relevantne informacije koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih obveza.

2. Kako bi imao pristup svim informacijama o novčanim računima AIF-a i jasan pregled svih novčanih tokova AIF-a, depozitar mora barem:

- (a) nakon imenovanja biti obaviješten o svim postojećim novčanim računima koji su otvoreni na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;
- (b) biti obaviješten kod otvaranja svakog novog novčanog računa od strane AIF-a ili od strane UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;
- (c) dobiti sve informacije u vezi s novčanim računima otvorenima kod subjekta treće osobe, izravno od tih trećih osoba.

Članak 86.

Praćenje novčanih tokova AIF-a

Depozitar osigurava učinkovito i odgovarajuće praćenje novčanih tokova AIF-a, a posebno barem:

- (a) osigurava da je sav novac AIF-a knjižen na računima otvorenima kod subjekata iz točaka (a), (b) i (c) članka 18. stavka 1. Direktive 2006/73/EZ na odgovarajućim tržištima na kojima se zahtijevaju novčani računi u svrhe poslovanja AIF-a i koji podliježu bonitetnim propisima i nadzoru koji proizvode isti učinak kao pravo Unije, da se učinkovito provodi i da je u skladu s načelima utvrđenima u članku 16. Direktive 2006/73/EZ;
- (b) primjenjuje učinkovite i primjerene postupke izravnjanja svih kretanja novčanih tokova i takvo izravnjanje provodi dnevno ili, u slučaju rijetkih novčanih kretanja, kad dođe do takvog kretanja novčanog toka;
- (c) primjenjuje primjerene postupke kojima na kraju radnog dana utvrđuju značajni novčani tokovi, a posebno oni koji bi mogli biti neusklađeni s poslovima AIF-a;
- (d) periodički preispituje prikladnost navedenih postupaka, uključujući putem cjelokupnog preispitivanja postupaka izravnjanja najmanje jednom godišnje i osiguranjem da su novčani računi otvoreni na ime AIF-a, na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili na ime depozitara koji djeluje u ime AIF-a uključeni u postupak izravnjanja;

- (e) kontinuirano prati rezultate izravnjanja i mjera poduzetih zbog bilo kojih nepodudarnosti utvrđenih postupcima izravnjanja i obavješćuje UAIF ako nepravilnost nije ispravljena bez nepotrebnog odlaganja i također nadležna tijela ako se situacija ne može pojasniti i, ovisno o slučaju, popraviti;
- (f) provjerava usklađenost svojih evidencija novčanih pozicija s evidencijama UAIF-a. UAIF osigurava da se sve upute i informacije u vezi s novčanim računom otvorenim kod treće osobe šalju depozitaru kako bi depozitar mogao provesti vlastiti postupak izravnjanja.

Članak 87.

Dužnosti u vezi upisa

UAIF osigurava da se depozitaru dostave informacije o plaćanjima koja izvrše ulagatelji ili koja se izvrše u ime ulagatelja s osnove upisa udjela ili dionica određenog AIF-a na kraju svakog radnog dana kad UAIF, AIF ili osoba koja djeluje u njegovo ime, kao zastupnik za prijenose, primi takva plaćanja ili zahtjev od ulagatelja. UAIF osigurava da depozitar primi sve druge relevantne informacije koje su mu potrebne kako bi se osiguralo da su plaćanja zatim proknjižena na novčanim računima otvorenima na ime AIF ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a ili na ime depozitara u skladu s odredbama članka 21. stavka 7. Direktive 2011/61/EU.

Članak 88.

Financijski instrumenti koji se pohranjuju na skrbništvo

1. Financijski instrumenti koji pripadaju AIF-u ili UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a, a koji se ne mogu fizički isporučiti depozitaru, uključuju se u djelokrug poslova skrbništva depozitara u slučaju kada su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) oni su prenosivi vrijednosni papiri, uključujući one u koje je ugrađen izvedeni financijski instrument, kako je navedeno u posljednjem podstavku članka 51. stavka 3. Direktive 2009/65/EZ i u članku 10. Direktive Komisije 2007/16/EZ ⁽¹⁾, instrumenti tržišta novca ili udjeli subjekata za zajedničko ulaganje;

- (b) mogu se registrirati ili držati na računu izravno ili neizravno na ime depozitara.

2. Financijski instrumenti koji se, u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom, samo izravno registriraju na ime AIF-a kod samog izdavatelja ili njegovog zastupnika, kao što je voditelj registra ili zastupnik za prijenose, ne pohranjuju se na skrbništvo.

3. Financijski instrumenti koji pripadaju AIF-u ili UAIF-u koji djeluje u ime AIF-a, a koji se mogu fizički isporučiti depozitaru, uvijek se uključuju u djelokrug poslova skrbništva depozitara.

Članak 89.

Dužnosti pohrane u vezi s imovinom pohranjenom na skrbništvo

1. Radi ispunjavanja obveza utvrđenih u točki (a) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU u vezi s financijskim instrumentima koji se pohranjuju na skrbništvo, depozitar osigurava najmanje da:

- (a) su financijski instrumenti pravilno registrirani u skladu s člankom 21. stavkom 8. točkom (a) podtočkom ii. Direktive 2011/61/EU;

- (b) se evidencije i odvojeni računi vode na način koji osigurava njihovu točnost, a posebno bilježe sukladnost s financijskim instrumentima i novcem koji se drži za alternativne investicijske fondove;

- (c) se redovito provodi izravnjanje između internih računa depozitara i evidencija te internih računa i evidencija bilo koje treće osobe kojoj su delegirani poslovi skrbništva u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU;

- (d) se u vezi s financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo provodi dužna pažnja kako bi se osigurao visoki standard zaštite ulagatelja;

- (e) se ocjenjuju i prate svi relevantni rizici skrbništva u cijelom lancu skrbništva i da je UAIF obaviješten o svim utvrđenim značajnim rizicima;

- (f) su uvedeni primjereni organizacijski postupci kako bi se minimizirao rizik gubitka ili umanjenja financijskih instrumenata ili prava u vezi s navedenim financijskim instrumentima kao posljedica prijevare, lošeg obavljanja usluge administriranja, neodgovarajućeg vođenja registara ili nemara;

- (g) se potvrdi pravo vlasništva AIF-a ili pravo vlasništva UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a u vezi predmetne imovine.

2. U slučaju kada je depozitar delegirao svoje poslove skrbništva trećoj osobi u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, on i dalje podliježe zahtjevu iz točaka (b) do (e) stavka 1. ovog članka. On također osigurava da treća osoba ispunjava zahtjeve iz točaka (b) do (g) stavka 1. ovog članka i obveza odvajanja utvrđenih u članku 99.

⁽¹⁾ SL L 79, 20.3.2007., str. 11.

3. Dužnosti pohrane depozitara iz stavaka 1. i 2. primjenjuju se na temelju uvida na temeljnu imovinu koju drže financijske i, ovisno o slučaju, pravne strukture koje izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a

Zahtjev iz prvog podstavka se ne primjenjuje na strukture fonda fondova ili na strukture glavnih i napajajućih fondova u slučaju kada temeljni fondovi imaju depozitara koji pohranjuje na skrbništvo imovinu ovih fondova.

Članak 90.

Dužnosti pohrane u vezi s provjerom vlasništva i vođenjem evidencije

1. UAIF osigurava da se depozitaru na početku izvršavanja njegovih dužnosti i kontinuirano dostavljaju sve relevantne informacije koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih obveza u skladu s točkom (b) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU te osigurava da depozitar dobije sve relevantne informacije od trećih osoba.

2. Radi ispunjavanja obveza iz točke (b) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU, depozitar najmanje:

- (a) ima pristup bez nepotrebnog odlaganja svim relevantnim informacijama koje su mu potrebne za izvršavanje dužnosti provjere vlasništva i vođenja evidencija, uključujući relevantne informacije koje depozitaru dostavljaju treće osobe;
- (b) raspoláže s dovoljnim i pouzdanim informacijama koje mu omogućuju da se uvjeri u vlasnička prava AIF-a ili vlasnička prava UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, u vezi predmetne imovine;
- (c) vodi evidenciju ove imovine za koju se uvjerio da je u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a. Radi ispunjavanja ove obveze depozitar:
 - i. unosi u svoju evidenciju u ime AIF-a imovinu, uključujući odgovarajuće nominalne iznose, za koju se uvjerio da je u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a;
 - ii. može u svakom trenutku dostaviti opsežan i ažuran popis imovine AIF-a, uključujući odgovarajuće nominalne iznose.

Za potrebe točke (c) podtočke ii. stavka 2. depozitar osigurava da su uspostavljeni postupci tako da se registrirana imovina ne može dodijeliti, prenijeti, zamijeniti ili isporučiti bez da je o takvim transakcijama obaviješten depozitar ili osoba kojoj je delegirao poslove, a depozitar ima pristup, bez nepotrebnog odlaganja, pisanim dokazima o svakoj transakciji i poziciji od

strane dotične treće osobe. UAIF osigurava da dotična treća osoba depozitaru, bez nepotrebnog odlaganja, dostavi potvrde ili druge pisane dokaze prilikom svake prodaje ili stjecanja imovine ili svakog događaja vezanog uz izdavatelja koji rezultira izdavanjem financijskih instrumenata, a najmanje jednom godišnje.

3. U svakom slučaju, depozitar osigurava da UAIF ima i provodi odgovarajuće postupke kako bi potvrdio da je imovina koju je stekao AIF kojim upravlja primjereno registrirana na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a te provjerava sukladnost pozicija u evidencijama upravitelja alternativnim investicijskim fondovima i imovine za koju se depozitar uvjerio da je u vlasništvu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a. UAIF osigurava da su depozitaru poslana sve upute i relevantne informacije u vezi s imovinom AIF-a, tako da depozitar može provesti vlastitu provjeru ili postupak izravnjanja.

4. Depozitar uspostavlja i provodi postupak za proširivanje razine djelovanja u situacijama kad otkrije nepravilnost, što uključuje obavješćivanje UAIF-a i nadležnih tijela ako se situacija ne može pojasniti i, ovisno o slučaju, ispraviti.

5. Dužnost pohrane depozitara iz stavaka 1. do 4. primjenjuje se na temelju uvida na temeljnu imovinu koju drže financijske i, ovisno o slučaju, pravne strukture, koje je osnovao AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a u svrhu ulaganja u temeljnu imovinu, a koje izravno ili neizravno kontrolira AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a.

Zahtjev iz prvog podstavka se ne primjenjuje na strukture fonda fondova ili na strukture glavnih i napajajućih fondova u slučaju kada temeljni fondovi imaju depozitara koji obavlja poslove potvrde vlasništva i vođenja evidencija.

Članak 91.

Obveze izvještavanja za glavne brokere

1. U slučaju kada je imenovan glavni broker, UAIF osigurava da je od datuma imenovanja na snazi sporazum na temelju kojeg se od glavnog brokera zahtijeva da depozitaru stavi na raspolaganje posebnu izjavu na trajnom mediju koja sadrži sljedeće informacije:

(a) vrijednosti stavki navedenih u stavku 3. na kraju svakog radnog dana;

(b) pojedinosti o svim ostalim pitanjima koja su potrebna kako bi se osiguralo da depozitar AIF-a raspoláže ažurnim i točnim informacijama o vrijednosti imovine, čija je pohrana delegirana u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU.

2. Izjava iz stavka 1. stavlja se na raspolaganje depozitaru AIF-a najkasnije do kraja sljedećeg radnog dana na koji se odnosi.

3. Stavke iz točke (a) stavka 1. uključuju:

(a) ukupnu vrijednost imovine koju drži glavni broker za AIF u slučaju kada su poslovi pohrane delegirani u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU. Vrijednosti svakog od sljedećih elemenata:

i. novčanih zajmova danih AIF-u i stečenih kamata;

ii. vrijednosnih papira koje mora vratiti AIF na temelju otvorenih kratkih pozicija sklopljenih u ime AIF-a;

iii. tekućih iznosa za namiru koje mora platiti AIF na temelju budućnosnica;

iv. novčanih sredstava od kratke prodaje koje drži glavni broker u vezi s kratkim pozicijama sklopljenim u ime AIF-a;

v. novčanih iznosa nadoknade koje drži glavni broker u vezi s otvorenim budućnosnicama zaključenima u ime AIF-a. Ovo je dodatna obveza pored obveze iz članka 87. i 88.;

vi. izloženosti pri zatvaranju pozicija koje su vrednovane po trenutnoj tržišnoj vrijednosti za svaku transakciju izvršenu na neformalnom tržištu vrijednosnih papira koja ja zaključena u ime AIF-a;

vii. ukupan iznos osiguranih obveza AIF-a u odnosu na glavnog brokera, i

viii. sve ostale imovine u vezi AIF-a;

(b) vrijednost druge imovine iz točke (b) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU koju glavni broker drži kao kolateral u vezi s osiguranim transakcijama zaključenima na temelju sporazuma o pružanju usluga glavnog brokera;

(c) vrijednost imovine za koju je glavni broker ostvario pravo korištenja u vezi s imovinom AIF-a;

(d) popis svih institucija kod kojih glavni broker drži ili bi mogao držati novac AIF-a na računu otvorenom na ime AIF-a ili na ime UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a, u skladu s člankom 21. stavkom 7. Direktive 2011/61/EU.

Članak 92.

Dužnosti nadziranja – opći zahtjevi

1. Prilikom imenovanja, depozitar ocjenjuje rizike povezane s vrstom, opsegom i složenošću strategije AIF-a i organizacije UAIF-a kako bi odredio postupke nadziranja koji su primjereni za AIF i imovinu u koju ulaže i koji se zatim provode i primjenjuju. Takvi postupci se redovito ažuriraju.

2. U izvršavanju svojih nadzornih dužnosti u skladu s člankom 21. stavkom 9. Direktive 2011/61/EU, depozitar provodi *ex post* kontrole i provjere procesa i postupaka koji su pod odgovornošću UAIF-a, AIF-a ili imenovane treće osobe. Depozitar u svim okolnostima osigurava da postoji odgovarajući postupak provjere i izravnjanja koji se provodi i primjenjuje i često preispituje. UAIF osigurava da su sve upute koje se odnose na imovinu i poslove AIF-a poslane depozitaru tako da depozitar može izvršiti svoj vlastiti postupak provjere i izravnjanja.

3. Depozitar uspostavlja jasan i sveobuhvatan postupak za proširivanje razine djelovanja za rješavanje situacija u kojima su tijekom nadzornih dužnosti otkrivene moguće nepravilnosti, a pojediniosti o navedenom postupku stavljaju se na zahtjev na raspolaganje nadležnim tijelima UAIF-a.

4. UAIF osigurava da se depozitaru na početku izvršavanja njegovih dužnosti i kontinuirano dostavljaju sve relevantne informacije koje su mu potrebne za ispunjavanje njegovih obveza u skladu s člankom 21. stavkom 9. Direktive 2011/61/EU, uključujući informacije koje treće osobe dostavljaju depozitaru. UAIF posebno osigurava da depozitar može imati pristup knjigama i obavljati posjete na licu mjesta u prostorijama UAIF-a i onima bilo kojeg pružatelja usluga kojega imenuje AIF ili UAIF, kao što su pružatelji usluga administriranja ili vanjski procjenitelji, i, ovisno o slučaju, preispitivati izvješća i izjave priznatih vanjskih potvrđivanja od strane kvalificiranih neovisnih revizora ili drugih stručnjaka kako bi osigurao primjerenost i relevantnost uspostavljenih postupaka.

Članak 93.

Dužnosti u vezi upisa i isplata

Za osiguranje sukladnosti s točkom (a) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar ispunjava sljedeće zahtjeve:

1. Depozitar osigurava da su AIF, UAIF ili imenovani subjekt uspostavili, da provode i primjenjuju odgovarajući i dosljedan postupak za:

i. izravnjanje zahtjeva za upis sa sredstvima za upis i broja izdanih udjela ili dionica sa sredstvima od upisa koje je primio AIF;

ii. izravnjanja zahtjeva za isplatu s isplaćenim sredstvima i broja poništenih udjela ili dionica sa sredstvima koje je isplatio AIF;

iii. redovito provjeravanje da je postupak izravnjanja primjeren.

U smislu točaka i., ii. i iii. depozitar posebno redovito provjerava sukladnost između ukupnog broja udjela ili dionica na računima AIF-a i ukupnog broja preostalih udjela ili dionica u registru AIF-a.

2. Depozitar osigurava i redovito provjerava da su postupci u vezi prodajom, izdavanjem, otkupom, isplatom i poništavanjem dionica ili udjela AIF-a, u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom i s pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a te provjerava da se ovi postupci učinkovito provode.

3. Učestalost provjera depozitara u skladu je s učestalošću upisa i isplata.

Članak 94.

Dužnosti u vezi s vrednovanjem dionica/udjela

1. Radi osiguranja usklađenosti s točkom (b) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar:

(a) kontinuirano provjerava da su uspostavljeni i da se primjenjuju primjereni i dosljedni postupci vrednovanja imovine AIF-a u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama i pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a; i

(b) osigurava, da se politike i postupci vrednovanja učinkovito provode i periodički preispituju.

2. Postupci depozitara provode se uz učestalost koja je u skladu s učestalošću predviđenom u politici vrednovanja AIF-a, kako je utvrđeno u članku 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama.

3. U slučaju kada depozitar smatra da izračun vrijednosti dionica ili udjela AIF-a nije izvršen u skladu s mjerodavnim pravom ili pravilima AIF-a ili člankom 19. Direktive 2011/61/EU o tome obavješćuje UAIF i, ovisno o slučaju, AIF i osigurava poduzimanje pravovremenih korektivnih mjera koje su u najboljem interesu ulagatelja u AIF.

4. U slučaju kada je imenovan vanjski procjenitelj, depozitar provjerava je li imenovanje vanjskog procjenitelja u skladu s člankom 19. Direktive 2011/61/EU i njezinim provedbenim mjerama.

Članak 95.

Dužnosti u vezi s izvršavanjem uputa UAIF-a

Radi usklađivanja s točkom (c) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar barem:

(a) uspostavlja i provodi odgovarajuće postupke kako bi potvrdio da AIF i UAIF poštuju mjerodavne zakone i propise te pravila i osnivačke akte AIF-a. Depozitar posebno prati usklađenost AIF-a s investicijskim ograničenjima i ograničenjima u vezi financijske poluge koja su određena u dokumentima ponude AIF-a. Navedeni postupci su razmjerni vrsti, opsegu i složenosti AIF-a;

(b) uspostavlja i provodi postupak za proširivanje razine djelovanja u slučaju kada je AIF prekršio jedno od ograničenja iz točke (a).

Članak 96.

Dužnosti u vezi s pravovremenom namirom transakcija

1. Radi usklađivanja s točkom (d) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU, depozitar uspostavlja postupak za otkrivanje svih situacija u kojima naknada povezana s poslovanjem koje uključuje imovinu AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a nije doznačena AIF-u u uobičajenim vremenskim rokovima, obavješćuje UAIF i, ako situacija nije ispravljena, zahtijeva od druge ugovorne strane vraćanje financijskih instrumenata, kad je to moguće.

2. U slučaju kada se transakcije ne odvijaju na uređenom tržištu, uobičajeni vremenski rokovi ocjenjuju se obzirom na uvjete transakcija (ugovori o neuvrštenim (OTC) izvedenicama ili ulaganja u nekretnine ili društva u privatnom vlasništvu).

Članak 97.

Dužnosti povezane s raspodjelom dobiti AIF-a

1. Radi usklađivanja s točkom (e) članka 21. stavka 9. Direktive 2011/61/EU depozitar:

(a) osigurava da se izračun neto dobiti, nakon što ju je UAIF objavio, primjenjuje u skladu s pravilima i osnivačkim aktima AIF-a, i mjerodavnim nacionalnim pravom;

(b) osigurava da su poduzete odgovarajuće mjere u slučaju kada su revizori AIF-a izrazili mišljenje s ograndom u vezi s godišnjim financijskim izvještajima. AIF ili UAIF koji djeluje u ime AIF-a depozitaru dostavlja sve informacije u vezi s iskazanim mišljenjem s ograndom u vezi s financijskim izvještajima; i

(c) provjerava potpunost i točnost isplata dividende, nakon što ju UAIF prijavi, i, prema potrebi, naknade koja ovisi o prinosu fonda.

2. U slučaju kada depozitar smatra da izračun dobiti nije izvršen u skladu s mjerodavnim pravom ili pravilima i osnivačkim aktima AIF-a, on o tome obavještuje UAIF i, ovisno o slučaju, AIF te osigurava da su poduzete pravovremene korektivne mjere koje su u najboljem interesu ulagatelja u AIF.

Članak 98.

Dužna pažnja

1. Radi ispunjavanja obveza utvrđenih u točki (c) članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU, depozitar provodi i primjenjuje odgovarajuće dokumentiran postupak dužne pažnje za odabir i kontinuirano praćenje osobe kojoj su delegirani poslovi. Navedeni postupak se preispituje redovito, najmanje jednom godišnje, i na zahtjev stavlja na raspolaganje nadležnim tijelima.

2. Prilikom odabira i imenovanja treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, depozitar postupa pažnjom dobrog stručnjaka kako bi osigurao da povjerenje financijskih instrumenata toj trećoj osobi osigurava odgovarajući standard zaštite. Depozitar barem:

(a) ocjenjuje regulatorni i pravni okvir, uključujući rizik države, rizik skrbništva i izvršivosti ugovora treće osobe. Ova ocjena posebno omogućuje depozitaru da utvrdi moguće posljedice insolventnosti treće osobe na imovinu i prava AIF-a. Ako depozitar postane svjestan da odvajanje imovine nije dovoljno da se osigura zaštita od insolventnosti zbog prava države u kojoj se nalazi treća osoba, o tome odmah obavještuje UAIF;

(b) ocjenjuje jesu li praksa, postupci i unutarnje kontrole treće osobe primjereni da se osigura da se financijski instrumenti AIF-a ili UAIF-a koji djeluje u ime AIF-a primjenjuje visok standard skrbi i zaštite;

(c) ocjenjuje jesu li financijska snaga i ugled treće osobe u skladu s delegiranim poslovima. Ova ocjena temelji se na informacijama koje dostavlja potencijalna treća osoba i na drugim podacima i informacijama, ako su dostupni;

(d) osigurava da treća osoba ima operativne i tehnološke mogućnosti za izvršavanje delegiranih poslova skrbništva uz zadovoljavajući stupanj zaštite i sigurnosti.

3. Depozitar postupa pažnjom dobrog stručnjaka prilikom periodičkog preispitivanja i kontinuiranog praćenja kako bi

osigurao da treća osoba i dalje ispunjava kriterije predviđene u stavku 1. ovog članka i uvjete određene u točki (d) članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU. S tim ciljem depozitar barem:

(a) prati učinkovitost treće osobe i njezino poštovanje standarda depozitara;

(b) osigurava da treća osoba primjenjuje visoki standard pažnje dobrog stručnjaka, prilikom izvršavanja svojih poslova skrbništva i posebno da učinkovito razdvaja financijske instrumente u skladu sa zahtjevima iz članka 99.;

(c) ispituje rizik skrbništva povezan s odlukom da se imovina povjeri trećoj osobi i bez nepotrebnog odlaganja obavještuje AIF ili UAIF o svim promjenama ovih rizika. Navedena ocjena temelji se na informacijama koje dostavlja treća osoba i na drugim podacima i informacijama, ako su dostupni. Za vrijeme tržišnih previranja ili kad je utvrđen rizik, učestalost i opseg pregleda se povećavaju. Ako depozitar postane svjestan da odvajanje imovine više nije dovoljno da osigura zaštitu od insolventnosti zbog prava države u kojoj se nalazi treća osoba, on o tome odmah obavještuje UAIF.

4. U slučaju kada treća osoba dalje delegira bilo koje poslove koji su joj delegirani, uvjeti i kriteriji određeni u stavcima 1., 2. i 3. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

5. Depozitar prati sukladnost s člankom 21. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU.

6. Depozitar razrađuje planove za nepredvidive okolnosti za svako tržište na kojemu za izvršavanje poslova pohrane imenuje treću osobu u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU. Takav plan za nepredvidive okolnosti uključuje identifikaciju alternativnog pružatelja, ako on postoji.

7. U slučaju kada osoba kojoj su delegirani poslovi više ne ispunjava zahtjeve, depozitar poduzima mjere, uključujući i raskid ugovora, koje su u najboljem interesu AIF-a i njegovih ulagatelja.

Članak 99.

Obveza odvajanja

1. U slučaju kada su poslovi pohrane u cijelosti ili djelomično delegirani trećoj osobi, depozitar osigurava da treća osoba kojoj se delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU postupa u skladu s obvezom utvrđenom u točki iii. članka 21. stavka 11. točke (d) Direktive 2011/61/EU tako da provjerava da treća osoba:

- (a) vodi evidencije i račune koji su potrebni kako bi se u svakom trenutku i bez odlaganja razlikovala imovina klijenata depozitara koji su AIF-i od njezine vlastite imovine, imovine njezinih drugih klijenata, imovine koju depozitar drži za svoj vlastiti račun i imovine koju drži za klijente depozitara koji nisu AIF-i;
- (b) održava svoje evidencije i račune na način koji osigurava njihovu točnost, a posebno one koje se odnose na imovinu pohranjenu za klijente depozitara;
- (c) redovito provodi izravnaje između svojih internih računa i evidencija te internih računa i evidencija treće osobe kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s trećim podstavkom članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU;
- (d) uvodi odgovarajući organizacijski ustroj kako bi se rizik gubitka ili umanjenja financijskih instrumenata ili prava u vezi s navedenim financijskim instrumentima kao posljedica zlorabe financijskih instrumenata, prijevara, lošeg obavljanja usluge administriranja, neodgovarajućeg vođenja evidencija ili nemara sveo na najmanju moguću mjeru;
- (e) u slučaju kada je treća osoba subjekt iz točaka (a), (b) i (c) članka 18. stavka 1. Direktive 2006/73/EZ, koji podliježe učinkovitim bonitetnim propisima i nadzoru koji imaju isti učinak kao pravo Unije i učinkovito se primjenjuju, depozitar poduzima potrebne korake kako bi osigurao da se novac AIF-a drži na računu ili računima u skladu s člankom 21. stavkom 7. Direktive 2011/61/EU.

2. U slučaju kada je depozitar svoje poslove skrbništva delegirao trećoj osobi, u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, praćenje ispunjava li treća osoba obveze odvajanja osigurava da su financijski instrumenti koji pripadaju njegovim klijentima zaštićeni od bilo kakve insolventnosti navedene treće osobe. Ako u skladu s mjerodavnim pravom, uključujući posebno pravo koje se odnosi na vlasništvo ili insolventnost, zahtjevi utvrđeni u stavku 1. nisu dovoljni da se postigne navedeni cilj, depozitar ocjenjuje kakve dodatne mjere treba poduzeti kako bi se minimizirao rizik gubitka i održao odgovarajući standard zaštite.

3. Stavci 1. i 2. primjenjuju se *mutatis mutandis* u slučaju kada je treća osoba kojoj su delegirani poslovi pohrane u skladu s člankom 21. stavkom 11. Direktive 2011/61/EU, odlučila delegirati svoje poslove pohrane u cijelosti ili djelomično nekoj drugoj trećoj osobi u skladu s trećim podstavkom članka 21. stavka 11. Direktive 2011/61/EU.

ODJELJAK 4.

Gubitak financijskih instrumenata, oslobođenje od odgovornosti i objektivni razlozi

(članak 21. stavci 12. i 13. Direktive 2011/61/EU)

Članak 100.

Gubitak financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo

1. Smatra se da je došlo do gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo u smislu članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU kad su u vezi s financijskim instrumentom koji je pohranjen na skrbništvo kod depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo ispunjeni bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) pokazalo se da iskazano pravo vlasništva AIF-a nije valjano jer je ono prestalo postojati ili nije nikad ni postojalo;
- (b) AIF-u je definitivno oduzeto pravo vlasništva nad financijskim instrumentom;
- (c) AIF definitivno nije u mogućnosti izravno ili neizravno raspolagati financijskim instrumentom.

2. UAIF utvrđuje da je došlo do gubitka financijskog instrumenta nakon dokumentiranog postupka koji je stavljen na raspolaganje nadležnim tijelima. Kad je gubitak utvrđen, o njemu se odmah obavješćuju ulagatelji na trajnom mediju.

3. Financijski instrument koji je pohranjen na skrbništvo ne smatra se izgubljenim u smislu članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU u slučaju kada je AIF-u definitivno oduzeto pravo vlasništva u vezi s određenim instrumentom, ali je ovaj instrument zamijenjen ili pretvoren u drugi financijski instrument ili instrumente.

4. U slučaju insolventnosti treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima pohranjenima na skrbništvo, UAIF utvrđuje da je došlo do gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo čim je sa sigurnošću ispunjen jedan od uvjeta iz stavka 1.

Mora postojati sigurnost da je ispunjen jedan od uvjeta određenih u stavku 1. najkasnije do završetka postupka insolventnosti. UAIF i depozitar pažljivo prate postupke insolventnosti, kako bi odredili jesu li svi ili neki od financijskih instrumenata koji su povjereni trećoj osobi kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima uistinu izgubljeni.

5. Gubitak financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo utvrđuje se bez obzira na to jesu li uvjeti navedeni u stavku 1. posljedica prijevara, nemara ili drugog namjernog ili nenamjernog ponašanja.

Članak 101.

Oslobođenje od odgovornosti iz članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU

1. Odgovornost depozitara na temelju drugog podstavka članka 21. stavka 12. Direktive 2011/61/EU neće se aktivirati pod uvjetom da depozitar može dokazati da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) događaj koji je doveo do gubitka nije posljedica nikakvog postupanja ili propusta depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo u skladu s točkom (a) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU;
- (b) depozitar nije mogao opravdano spriječiti nastup događaja koji je doveo do gubitka, unatoč donošenju svih mjera opreza koje su obveza pažljivog depozitara u skladu s uobičajenom praksom u sektoru;
- (c) unatoč strogim i sveobuhvatnim postupcima dužne pažnje, depozitar nije mogao spriječiti gubitak.

Može se smatrati da je ovaj uvjet ispunjen ako je depozitar osigurao da su depozitar i treća osoba kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo u skladu s točkom (a) članka 21. stavka (8) Direktive 2011/61/EU poduzeli sve sljedeće mjere:

- i. uspostava, provođenje, primjena i održavanje struktura i postupaka te osiguranje stručnog znanja koji su primjereni i razmjerni vrsti i složenosti imovine AIF-a kako bi se pravovremeno utvrdili i kontinuirano pratili vanjski događaji koji mogu dovesti do gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo;
- ii. kontinuirano ocjenjivanje predstavlja li bilo koji od utvrđenih događaja iz točke i. značajan rizik gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo;
- iii. obavješćivanje UAIF-a o značajnim utvrđenim rizicima i donošenje odgovarajućih mjera, ako postoje, za sprječavanje ili smanjenje gubitka financijskih instrumenata koji su pohranjeni na skrbništvo, u slučaju kada su utvrđeni stvarni ili potencijalni vanjski događaji za koje se vjeruje da predstavljaju značajan rizik gubitka financijskog instrumenta koji je pohranjen na skrbništvo.

2. Zahtjevi iz točaka (a) i (b) stavka 1. mogu se smatrati ispunjenima u sljedećim okolnostima:

- (a) prirodne pojave koje su izvan ljudske kontrole ili utjecaja;

(b) donošenje zakona, odluke, uredbe, rješenja ili naloga bilo koje države ili državnog tijela, uključujući sud, koji utječe na financijske instrumente koji su pohranjeni na skrbništvo;

(c) rat, pobune ili drugi veći neredi.

3. Zahtjevi iz točaka (a) i (b) stavka 1. ne smatraju se ispunjenima u slučajevima kao što je to računovodstvena pogreška, poslovni propust, prijevara, neispunjavanje zahtjeva o odvajanju na razini depozitara ili treće osobe kojoj je delegirano skrbništvo nad financijskim instrumentima koji su pohranjeni na skrbništvo u skladu s točkom (a) članka 21. stavka 8. Direktive 2011/61/EU.

4. Ovaj članak se primjenjuje *mutatis mutandis* na osobu kojoj su delegirani poslovi, ako je depozitar ugovorno prenio svoju odgovornost u skladu s člankom 21. stavcima 13. i 14. Direktive 2011/61/EU.

Članak 102.

Objektivni razlozi zbog kojih depozitar ugovara oslobođenje od odgovornosti

1. Objektivni razlozi za ugovaranje oslobođenja od odgovornosti u skladu s člankom 21. stavkom 13. Direktive 2011/61/EU su:

- (a) ograničeni na precizne i konkretne okolnosti koje karakteriziraju određenu djelatnost;
- (b) u skladu s politikama i odlukama depozitara.

2. Objektivni razlozi utvrđuju se svaki put kad se depozitar namjerava osloboditi od odgovornosti.

3. Smatra se da depozitar ima objektivne razloge za ugovaranje oslobođenja od odgovornosti u skladu s člankom 21. stavkom 13. Direktive 2011/61/EU, u slučaju kada depozitar može dokazati da nije imao druge mogućnosti osim da svoje poslove skrbništva delegira trećoj osobi. Ovo je posebno slučaj kad:

- (a) pravo treće zemlje zahtijeva da se određeni financijski instrumenti pohrane na skrbništvo kod lokalnih subjekata i postoje lokalni subjekti koji ispunjavaju kriterije za delegiranje utvrđene u članku 21. stavku 11. Direktive 2011/61/EU, ili
- (b) UAIF inzistira na vođenju ulaganja u posebnoj nadležnosti unatoč upozorenjima depozitara o povećanom riziku koje ovo postupanje predstavlja.

POGLAVLJE V.

ZAHTJEVI U VEZI TRANSPARENTNOSTI, FINACIJSKA POLUGA, PRAVILA KOJA SE ODOSE NA TREĆE ZEMLJE I RAZMJENA INFORMACIJA O MOGUĆIM POSLJEDICAMA DJELATNOSTI UAIF-a

ODJELJAK 1.

Godišnje izvješće, objavljivanje ulagateljima i izvještavanje nadležnih tijela

(članak 22. stavak 2. točke od (a) do (e), članak 23. stavka 4. i članak 24. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 103.

Opća načela za godišnje izvješće

Sve informacije u godišnjem izvješću, uključujući informacije iz ovog odjeljka, prezentiraju se na način koji osigurava materijalno značajne, pouzdane, usporedive i jasne informacije. Godišnje izvješće sadrži informacije koje ulagatelji trebaju u vezi s posebnim strukturama AIF-a.

Članak 104.

Sadržaj i oblik bilance ili izvješća o imovini i obvezama te računa dobiti i gubitka

1. Bilanca ili izvješće o imovini i obvezama sadrži najmanje sljedeće elemente i temeljne stavke u skladu s točkom (a) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU:

(a) „imovina” obuhvaća sredstva koja kontrolira AIF kao rezultat prošlih događaja od kojih se očekuje da će AIF-u pritijecati buduća ekonomska korist. Imovina se dalje klasificira prema sljedećim stavkama:

i. „ulaganja”, uključujući, ali ne ograničena na dužničke i vlasničke vrijednosne papire, nekretnine te izvedene financijske instrumente;

ii. „novac i novčani ekvivalenti”, uključujući, ali ne ograničeni na novac u blagajni, depozite po viđenju i propisana kratkoročna likvidna ulaganja;

iii. „potraživanja”, uključujući, ali ne ograničena na potraživanja od dividendi i kamata, prodana ulaganja, potraživanja od brokera i plaćene troškove budućeg razdoblja, uključujući, ali ne ograničeni na plaćene troškove budućeg razdoblja u vezi s AIF-om;

(b) „obveze”, koje obuhvaćaju sadašnje obveze AIF-a koje proizlaze iz prošlih događaja, za čiju se namiru očekuje da će dovesti do odljeva sredstava iz AIF-a koji predstavljaju ekonomsku korist. Obveze se dalje klasificiraju prema sljedećim stavkama:

i. „obveze plaćanja”, uključujući, ali ne ograničene na iznose koji se plaćaju u vezi s kupnjom ulaganja ili isplatom udjela ili dionica u AIF-u i iznose koji se duguju brokerima i „odgođeno plaćanje troškova”, uključujući, ali ne ograničeno na obveze za naknade za upravljanje, naknade za savjetodavne usluge, naknade za uspješnost, kamate i druge izdatke koji nastanu u okviru poslovanja AIF-a;

ii. „zajmovi”, uključujući, ali ne ograničeni na iznose koji se plaćaju bankama i drugim ugovornim stranama;

iii. „druge obveze”, uključujući, ali ne ograničene na iznose koje potražuju druge ugovorne strane za kolateral s osnove prinosa od pozajmljenih vrijednosnih papira, prihode budućeg razdoblja i dividendu i plative raspodjele;

(c) „neto imovina”, koja predstavlja preostali udio u imovini AIF-a nakon odbitka svih njegovih obveza.

2. Račun dobiti i gubitka sadrži najmanje sljedeće elemente i temeljne stavke:

(a) „prihodi”, koji predstavljaju sva povećanja ekonomskih koristi u obračunskom razdoblju u obliku priljeva ili povećanja imovine ili smanjenja obveza što dovodi do povećanja neto imovine, različito od onog koje se odnosi na uplate ulagatelja. Prihod se dalje razvrstava prema sljedećim stavkama:

i. „prihodi od ulaganja”, koji se dalje mogu klasificirati kako slijedi:

— „prihodi od dividende”, koji se odnose na dividende od ulaganja u vlasničke financijske instrumente na koje AIF ima pravo,

— „prihodi od kamata”, koji se odnose na kamate na ulaganja u dužničke financijske instrumente i kamate na novac na koje AIF ima pravo,

— „prihodi od najma”, koji se odnose na prihode od ulaganja u nekretnine na koje AIF ima pravo;

ii. „realizirani dobiti od ulaganja”, koji predstavljaju dobitke od prodaje ulaganja;

iii. „nerealizirani dobiti od ulaganja”, koji predstavljaju dobitke od vrednovanja ulaganja; i

iv. „drugi prihodi”, uključujući, ali ne ograničeni na prihod od naknada za pozajmljene vrijednosne papire i od raznih drugih izvora;

(b) „rashodi”, koji predstavljaju sva smanjenja ekonomskih koristi u obračunskom razdoblju u obliku odljeva ili smanjenja imovine ili nastanka obveza koje dovode do smanjenja neto imovine, različitog od onog koje se odnosi na raspodjele ulagateljima. Rashodi se dalje klasificiraju prema sljedećim stavkama:

— „naknade za usluge investicijskog savjetovanja ili naknade za upravljanje”, koje predstavljaju ugovorne naknade koje se duguju savjetniku ili UAIF-u,

— „drugi rashodi”, uključujući, ali ne ograničeni na administrativne pristojbe, profesionalne honorare, naknade za skrbničke usluge i kamate. Ako su pojedine stavke po prirodi značajne, trebale bi se odvojeno objavljivati,

— „realizirani gubici od ulaganja”, koji predstavljaju gubitke od prodaje ulaganja,

— „nerealizirani gubici od ulaganja”, koji predstavljaju gubitke od vrednovanja ulaganja;

(c) „neto prihodi ili rashodi”, koji predstavljaju višak prihoda nad rashodima ili rashoda nad приходima, ovisi što je primjenjivo.

3. Struktura, nomenklatura i terminologija stavki u skladu su s računovodstvenim standardima koji se primjenjuju na pravila koja AIF donosi i ispunjavaju zahtjeve mjerodavnog zakonodavstva gdje AIF ima poslovni nastan. Takve stavke mogu se izmijeniti ili proširiti kako bi se osigurala sukladnost s navedenim.

4. Dodatne stavke, skupine i zbrojevi podskupina prezentiraju se kad je njihovo prezentiranje značajno za razumijevanje financijskog položaja AIF-a u bilanci ili izvješću o imovini i obvezama ili financijske uspješnosti AIF-a u sadržaju i obliku računa dobiti i gubitka. Gdje je to relevantno, dodatne informacije se prezentiraju u bilješkama uz financijske izvještaje. Svrha bilješki je da osiguraju narativne opise ili raščlanjivanje stavki prezentiranih u glavnim izvještajima te informacije o stavkama koje ne ispunjavaju uvjete za priznavanje u tim izvještajima.

5. Svaki značajan razred sličnih stavki prikazuje se odvojeno. Ako su značajne, pojedine stavke se objavljuju. Značajnost se ocjenjuje skladu sa zahtjevima prihvaćenog računovodstvenog okvira.

6. Prezentiranje i klasificiranje stavki u bilanci ili u izvješću o imovini i obvezama zadržava se od jednog izvještajnog ili računovodstvenog razdoblja na sljedeće, osim ako je očito da bi drugo prezentiranje ili klasifikacija bili prikladniji, na primjer kad promjena investicijske strategije dovede do drugačijih trgovinskih modela ili ako računovodstveni standard zahtijeva promjenu prezentiranja.

7. U vezi sa sadržajem i oblikom računa dobiti i gubitka koji su određeni u Prilogu IV., sve stavke prihoda i rashoda priznaju se u određenom razdoblju u računu dobiti i gubitka, osim ako računovodstveni standard koji je prihvatio AIF ne zahtijeva drukčije.

Članak 105.

Izvješće o djelatnostima u poslovnoj godini

1. Izvješće o djelatnostima u poslovnoj godini uključuje najmanje:

(a) pregled investicijskih aktivnosti tijekom godine ili razdoblja i pregled portfelja AIF-a na kraju godine ili na kraju razdoblja;

(b) pregled uspješnosti AIF-a tijekom godine ili razdoblja;

(c) značajne promjene, kako su niže određene, koje se odnose na informacije navedene u članku 23. Direktive 2011/61/EU, a koje još nisu prezentirane u financijskim izvještajima.

2. Izvješće uključuje fer i uravnotežen prikaz poslovanja i uspješnosti AIF-a, a također sadrži i opis glavnih rizika te investicijskih ili ekonomskih neizvjesnosti s kojima bi se AIF mogao suočiti.

3. U mjeri u kojoj je to potrebno za razumijevanje investicijskih aktivnosti AIF-a ili njegove uspješnosti, analiza uključuje financijske i nefinancijske ključne pokazatelje uspješnosti koji su relevantni za taj AIF. Informacije prikazane u izvješću u skladu su s nacionalnim pravilima u državi u kojoj AIF ima poslovni nastan.

4. Informacije u izvješću o djelatnostima u poslovnoj godini predstavljaju dio izvješća rukovoditelja ili upravitelja portfeljem, u mjeri u kojoj se to uobičajeno predstavlja zajedno s financijskim izvještajima AIF-a.

Članak 106.

Značajne promjene

1. Sve promjene informacija smatraju se značajnima u smislu točke (d) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, ako postoji znatna vjerojatnost da bi razuman ulagatelj, upoznavši se s takvim informacijama, ponovno razmotrio svoje ulaganje u AIF, i zbog toga jer bi takve informacije mogle utjecati na njegovu sposobnost da ostvari svoja prava u vezi sa svojim ulaganjem ili ako bi to na drugi način štetilo interesima jednog ili više ulagatelja u AIF.

2. Radi usuglašavanja s točkom (d) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, upravitelji alternativnih investicijskih fondova ocjenjuju promjene informacija iz članka 23. Direktive 2011/61/EU tijekom poslovne godine u skladu sa stavkom 1. ovog članka.

3. Informacije se objavljuju u skladu sa zahtjevima računovodstvenih standarda i računovodstvenih pravila koje je prihvatio AIF, zajedno s opisom svih mogućih ili predviđenih učinaka na AIF i, ovisno o slučaju, na ulagatelje u AIF. Dodatne objave se vrše kad ispunjavanje posebnih zahtjeva računovodstvenih standarda i računovodstvenih pravila može biti nedovoljno da bi omogućilo ulagateljima da razumiju učinke promjene.

4. U slučaju kada informacije koje treba objaviti u skladu sa stavkom 1. nisu obuhvaćene računovodstvenim standardima koji se primjenjuju na AIF ili njegovim računovodstvenim pravilima, dostavlja se opis značajnih promjena zajedno sa svim potencijalnim ili predviđenim učincima na AIF i, ovisno o slučaju, na ulagatelje u AIF.

Članak 107.

Objavljivanje nagrađivanja

1. U slučaju kada se pružaju informacije koje se zahtijevaju u točki (e) članka 22. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, navodi se odnosi li se ukupno nagrađivanje na bilo koju od sljedećih situacija:

- (a) ukupno nagrađivanje cjelokupnog osoblja UAIF-a, navodeći broj korisnika;
- (b) ukupno nagrađivanje osoblja UAIF-a koji su u cijelosti ili djelomično uključeni u aktivnosti AIF-a, navodeći broj korisnika;
- (c) udio ukupnog nagrađivanja osoblja UAIF-a koji se može pripisati AIF-u, navodeći broj korisnika.

2. Prema potrebi, ukupno nagrađivanje u poslovnoj godini također navodi naknadu koja ovisi o prinosu koju plaća AIF.

3. U slučaju kada se informacije objavljuju na razini UAIF-a, pruža se raspodjela ili raščlamba za svaki AIF, u mjeri u kojoj ove informacije postoje ili su dostupne. U okviru ove objave uključuje se opis kako bi se raspodjela ili raščlamba trebale uključiti.

4. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova pružaju opće informacije o financijskim i nefinancijskim kriterijima politika i praksi nagrađivanja za odgovarajuće kategorije osoblja

kako bi se ulagateljima omogućilo da ocijene uspostavljene poticaje. U skladu s načelima određenima u Prilogu II. Direktivi 2011/61/EU, upravitelji alternativnih investicijskih fondova objavljuju barem informacije koje su potrebne da se osigura razumijevanje profila rizičnosti AIF-a i mjere koje oni donose za sprječavanje ili upravljanje sukobima interesa.

Članak 108.

Periodičko objavljivanje ulagateljima

1. Informacije iz članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU predstavljaju se na jasan i razumljiv način.

2. Prilikom objavljivanja postotka imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode u skladu s člankom 23. stavkom 4. točkom (a) Direktive 2011/61/EU, UAIF:

- (a) daje pregled svih posebnih mjera koje su uspostavljene, uključujući i to da li se one odnose na posebne račune za odvajanje nelikvidne imovine, privremena ograničenja isplata ili druge slične mjere, metodologiju vrednovanja primijenjenu na imovinu koja podliježe takvim mjerama te kako se naknade za upravljanje i naknade za uspješnost primjenjuju na ovu imovinu;
- (b) objavljuje ove informacije u okviru periodičkog izvješćivanja ulagatelja u AIF, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i - kao minimum - u vrijeme kad se stavlja na raspolaganje godišnje izvješće u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

Postotak imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama, kako je utvrđeno u članku 1. stavku 5., izračunava se kao neto vrijednost one imovine koja podliježe posebnim mjerama podijeljena s neto vrijednošću imovine dotičnog AIF-a.

3. Za svaku novu mjeru za upravljanje likvidnošću AIF-a u skladu s točkom (b) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU upravitelji alternativnih investicijskih fondova:

- (a) za svaki AIF kojim upravljaju, a koji nije AIF zatvorenog tipa koji ne koristi financijsku polugu, obavješćuju ulagatelje kad god uvedu promjene u sustave i postupke upravljanja likvidnošću iz članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU koje su značajne u skladu s člankom 106. stavkom 1.;
- (b) odmah obavješćuju ulagatelje kad aktiviraju privremena ograničenja isplata, ili račune za odvajanje nelikvidne imovine ili slične posebne mjere ili kad odluče obustaviti isplate;

(c) daju pregled promjena u mjerama koje se odnose na likvidnost, bez obzira na to jesu li to posebne mjere ili ne. Prema potrebi, uključuju se uvjeti po kojima je dopuštena isplata i okolnosti koje određuju kada se primjenjuje diskrecija pri upravljanju. Uključuju se također sva ograničenja u vezi glasovanja i druga izvršiva ograničenja, trajanje mogućeg razdoblja zabrane raspolaganja instrumentima i bilo koja odredba koja se odnosi na „pravo prvenstva” (*first in line*) ili „razmjernu raspodjelu” (*pro-rating*) u vezi s privremenim ograničenjem isplata ili obustavama.

4. Objavljivanje profila rizičnosti AIF-a u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU opisuje:

- (a) mjere za ocjenu osjetljivosti portfelja AIF-a na najznačajnije rizike kojima je AIF izložen ili bi mogao biti izložen;
- (b) ako su ograničenja rizika koja je odredio UAIF prekoračena ili bi ona vjerojatno mogla biti prekoračena, okolnosti i poduzete korektivne mjere.

Informacije se objavljuju u okviru periodičkog izvješćivanja ulagatelja u AIF, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i - kao minimum - u vrijeme kad se stavlja na raspolaganje godišnje izvješće u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

5. Sustavi za upravljanje rizicima koje koristi UAIF u skladu s točkom (c) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU opisuju glavne značajke sustava za upravljanje rizicima koje UAIF koristi za upravljanje rizicima kojima je svaki AIF kojim upravlja izložen ili bi mogao biti izložen. U slučaju promjene, objavljivanje uključuje informacije koje se odnose na promjenu i njezin predviđeni učinak na AIF i njegove ulagatelje.

Informacije se objavljuju u okviru periodičkog izvještavanja ulagatelja u AIF, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i - kao minimum - u vrijeme kad se stavlja na raspolaganje godišnje izvješće u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 109.

Redovito objavljivanje ulagateljima

1. Informacije iz članka 23. stavka 5. Direktive 2011/61/EU prezentiraju se na jasan i razumljiv način.

2. Informacije o promjenama maksimalne razine financijske poluge koja je izračunata u skladu s bruto metodom i metodom preuzetih obveza i bilo kojem pravu ponovnog korištenja kolaterala ili bilo kojem jamstvu u okviru sporazuma o financijskoj poluzi pružaju se bez nepotrebnog odlaganja i uključuju:

- (a) izvornu i revidiranu maksimalnu razinu financijske poluge koja je izračunata u skladu s člancima 7. i 8., pri čemu se razina financijske poluge izračunava kao relevantna izloženost podijeljena s neto vrijednošću imovine AIF-a;
- (b) prirodu prava odobrenih za ponovno korištenje kolaterala;
- (c) prirodu odobrenih jamstava; i
- (d) pojedinosti o promjenama bilo kojeg pružatelja usluga u vezi s jednom od gornjih stavki.

3. Informacije o ukupnom iznosu financijske poluge izračunatom u skladu s bruto metodom i metodom preuzetih obveza koje koristi AIF objavljuju se u okviru periodičkog izvještavanja ulagatelja AIF-a, kako se zahtijeva pravilima ili osnivačkim aktima AIF-a ili istodobno s prospektom i dokumentom ponude i barem u vrijeme kad se godišnje izvješće stavlja na raspolaganje u skladu s člankom 22. stavkom 1. Direktive 2011/61/EU.

Članak 110.

Izveštavanje nadležnih tijela

1. Radi ispunjavanja zahtjeva iz drugog podstavka članka 24. stavka 1. i točke (d) članka 3. stavka 3. Direktive 2011/61/EU, prilikom izvještavanja nadležnih tijela UAIF dostavlja sljedeće informacije:

- (a) glavne instrumente kojima trguje, uključujući raščlambu financijskih instrumenata i druge imovine te investicijske strategije AIF-a i ključna zemljopisna i sektorska područja njegovih ulaganja;
- (b) tržišta čiji je član ili na kojima aktivno trguje;
- (c) diversifikaciju portfelja AIF-a, uključujući, ali ne ograničeno na njegove glavne izloženosti i najvažnije koncentracije.

Informacije se dostavljaju čim prije, a najkasnije jedan mjesec nakon završetka razdoblja iz stavka 3. U slučaju kada je AIF fond fondova, UAIF može produžiti ovo razdoblje za 15 dana.

2. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova za svaki AIF u EU kojim upravljaju i za svaki alternativni investicijski fond kojim trguju u Uniji dostavljaju nadležnim tijelima njihove matične države sljedeće informacije u skladu s člankom 24. stavkom 2. Direktive 2011/61/EU:

- (a) postotak imovine AIF-a koja podliježe posebnim mjerama, kako je utvrđeno u članku 1. stavku 5. ove Uredbe, koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode, kako je utvrđeno u točki (a) članka 23. stavka 4. Direktive 2011/61/EU;
- (b) svaku novu mjeru za upravljanje likvidnošću AIF-a;
- (c) sustave upravljanja rizicima koje koristi UAIF za upravljanje tržišnim rizikom, rizikom likvidnosti, rizikom druge ugovorne strane i drugim rizicima, uključujući operativne rizike;
- (d) sadašnji profil rizičnosti AIF-a, uključujući:
 - i. tržišni profil rizičnosti ulaganja AIF-a, uključujući očekivani prinos i volatilnost AIF-a u uobičajenim tržišnim uvjetima;
 - ii. profil likvidnosti ulaganja AIF-a, uključujući profil likvidnosti imovine AIF-a, profil uvjeta isplate i uvjeta financiranja koje druge ugovorne strane dostavljaju AIF-u;
- (e) informacije o glavnim kategorijama imovine u koje je AIF uložio, uključujući odgovarajuću tržišnu vrijednost kratkih i dugih pozicija, promet i uspješnost tijekom izvještajnog razdoblja; i
- (f) rezultate periodičkih testiranja otpornosti na stres, u uobičajenim i iznimnim okolnostima, provedenima u skladu s točkom (b) članka 15. stavka 3. i drugim podstavkom članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU.

3. Informacije iz stavaka 1. i 2. izvješćuju se kako slijedi:

- (a) upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju portfeljima alternativnih investicijskih fondova čija imovina pod upravljanjem izračunata u skladu s člankom 2. ukupno prelazi prag od 100 milijuna eura ili 500 milijuna eura utvrđen u točki (a) odnosno točki (b) članka 3. stavka 2. Direktive 2011/61/EU, ali ne prelazi 1 milijardu eura, izvješćuju na polugodišnjoj osnovi za svaki alternativni investicijski fond u EU kojim upravljaju i za svaki alternativni investicijski fond kojim trguju u Uniji;

- (b) upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju portfeljima alternativnih investicijskih fondova čija imovina pod upravljanjem izračunata u skladu s člankom 2. zajedno prelazi 1 milijardu eura izvješćuju na tromjesečnoj osnovi za svaki alternativni investicijski fond u EU kojim upravljaju i za svaki alternativni investicijski fond kojim trguju u Uniji;

- (c) upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji podliježu zahtjevima iz točke (a) ovog stavka izvješćuju na tromjesečnoj osnovi za svaki AIF čija imovina pod upravljanjem, uključujući svu imovinu stečenu korištenjem financijske poluge, ukupno prelazi 500 milijuna eura;

- (d) upravitelji alternativnih investicijskih fondova izvješćuju godišnje za svaki AIF koji ne koristi financijsku polugu, a koji je pod njihovim upravljanjem i koji u skladu s osnovnom investicijskom politikom ulaže u neuvrštena društva i izdavatelje radi stjecanja kontrole.

4. Odstupajući od stavka 3. nadležno tijelo matične države članice UAIF-a može smatrati primjerenim i potrebnim za izvršavanje njegove funkcije zahtijevati da se o svim ili o dijelu informacija češće izvješćuje.

5. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju s jednim ili više alternativnih investicijskih fondova za koje su ocijenili da znatno koriste financijsku polugu u skladu s člankom 111. ove Uredbe dostavljaju informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 24. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU istodobno kad i one koje se zahtijevaju u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

6. Upravitelji alternativnih investicijskih fondova dostavljaju informacije navedene u stavcima 1., 2. i 5. u skladu s formalnim obrascem za izvještavanje određenim u Prilogu IV.

7. U skladu s točkom (a) članka 42. stavka 1. Direktive 2011/61/EU, za upravitelje alternativnih investicijskih fondova izvan EU svako upućivanje na nadležna tijela matične države članice znači nadležno tijelo referentne države članice.

Članak 111.

Znatno korištenje financijske poluge

1. Za potrebe članka 24. stavka 4. Direktive 2011/61/EU smatra se da se financijska poluga znatno koristi, u slučaju kada izloženost AIF-a izračunata u skladu s metodom preuzetih obveza na temelju članka 8. ove Uredbe premašuje trostruku neto vrijednost njegove imovine.

2. U slučaju kada su ispunjeni zahtjevi iz stavka 1. ovog članka, upravitelji alternativnih investicijskih fondova dostavljaju informacije u skladu s člankom 24. stavkom 4. Direktive 2011/61/EU nadležnim tijelima svoje matične države članice, u skladu s načelima, utvrđenima u članku 110. stavku 3. ove Uredbe.

ODJELJAK 2.

Upravitelji alternativnih investicijskih fondova koji upravljaju alternativnim investicijskim fondovima koji koriste financijsku polugu

(članak 25. stavak 3. Direktive 2011/61/EU)

Članak 112.

Ograničenja u vezi s upravljanjem AIF-ima

1. Načela utvrđena u ovom članku primjenjuju se kako bi se utvrdile okolnosti u kojima nadležna tijela koriste svoje ovlasti kako bi za upravitelje alternativnih investicijskih fondova uvela ograničenja financijske poluge ili druga ograničenja.

2. Prilikom ocjene informacija zaprimljenih u skladu s člankom 7. stavkom 3., člankom 15. stavkom 4., člankom 24. stavkom 4. ili člankom 24. stavkom 5. Direktive 2011/61/EU, nadležno tijelo vodi računa do koje mjere korištenje financijske poluge od strane UAIF-a ili njegova interakcija s grupom upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili s drugim financijskim institucijama može doprinijeti povećanju sistemskog rizika u financijskom sustavu ili rizika poremećaja na tržištu.

3. Prilikom svog ocjenjivanja, nadležna tijela vode računa barem o sljedećim aspektima:

(a) okolnosti u kojima izloženost AIF-a ili nekoliko upravitelja alternativnih investicijskih fondova, uključujući izloženosti koje proizlaze iz financiranja ili investicijskih pozicija koje je sklopio UAIF za svoj račun ili u ime alternativnih investicijskih fondova, za financijsku instituciju mogu predstavljati važan izvor tržišnog rizika, rizika likvidnosti ili rizika druge ugovorne strane;

(b) okolnosti u kojima aktivnosti UAIF-a ili njegova interakcija s, na primjer, grupom upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili drugim financijskim institucijama, a posebno u vezi s vrstama imovine u koje ulaže AIF i tehnikama koje koristi UAIF pri korištenju financijske poluge, doprinose ili bi mogle doprinijeti trendu padanja cijena financijskih instrumenata ili druge imovine, na način koji ugrožava održivost takvih financijskih instrumenata ili druge imovine;

(c) kriteriji kao što su vrsta AIF-a, investicijska strategija UAIF-a u vezi s odgovarajućim alternativnim investicijskim fondovima, tržišni uvjeti u kojima posluju UAIF i AIF te svi mogući prociklički učinci koji bi mogli proizaći iz uvođenja

limita od strane nadležnih tijela ili drugih ograničenja u pogledu korištenja financijske poluge dotičnog UAIF-a;

(d) kriteriji, poput veličine AIF-a ili nekoliko upravitelja alternativnih investicijskih fondova i svi povezani učinci u određenom tržišnom sektoru, koncentracije rizika na određenim tržištima u koje ulaže AIF ili više alternativnih investicijskih fondova, bilo koji rizici širenja na druga tržišta s tržišta na kojemu su rizici utvrđeni, pitanja likvidnosti na posebnim tržištima u određenom trenutku, opseg neusklađenosti imovine/obveza u posebnoj investicijskoj strategiji UAIF-a ili nepravilna kretanja cijena imovine u koju bi AIF mogao ulagati.

ODJELJAK 3.

Posebna pravila u vezi s trećim zemljama

(članak 34. stavak 1., članak 35. stavak 2., članak 36. stavak 1., članak 37. stavak 7. točka (d), članak 40. stavak 2. točka (a) i članak 42. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 113.

Opći zahtjevi

1. Postupci suradnje obuhvaćaju sve moguće situacije i sudionike predviđene u poglavlju VII. Direktivi 2011/61/EU vodeći računa o lokaciji UAIF-a, lokaciji AIF-a i djelatnosti UAIF-a.

2. Postupci suradnje uspostavljaju se u pisanom obliku.

3. Postupci suradnje uspostavljaju poseban okvir za savjetovanje, suradnju i razmjenu informacija s ciljem nadzora i izvršenja između nadležnih tijela EU-a i nadzornih tijela trećih zemalja.

4. Postupci suradnje uključuju posebnu klauzulu kojom se predviđa prijenos informacija koje zaprimi nadležno tijelo Unije od nadzornog tijela treće zemlje prema drugim nadležnim tijelima Unije, ESMA-i ili ESRB-u, kako se zahtijeva u skladu s Direktivom 2011/61/EU.

Članak 114.

Mehanizmi, instrumenti i procedure

1. Postupci suradnje uspostavljaju mehanizme, instrumente i procedure koji su potrebni kako bi se nadležnim tijelima Unije omogućio pristup svim informacijama potrebnima za izvršavanje njihovih dužnosti u skladu s Direktivom 2011/61/EU.

2. Postupci suradnje uspostavljaju mehanizme, instrumente i procedure koji su potrebni kako bi se omogućilo obavljanje izravnog nadzora gdje je on potreban za izvršavanje dužnosti nadležnog tijela Unije u skladu s Direktivom 2011/61/EU. Izravni nadzor neposredno obavlja nadležno tijelo Unije ili nadležno tijelo treće zemlje uz pomoć nadležnog tijela Unije.

3. Postupci suradnje uspostavljaju mehanizme, instrumente i procedure koji su potrebni kako bi nadležno tijelo treće zemlje moglo pomoći nadležnim tijelima Unije kad je to potrebno za izvršavanje zakonodavstva Unije i nacionalnog provedbenog zakonodavstva u slučaju kršenja od strane bilo kojeg subjekta s poslovnim nastanom u trećoj zemlji, u skladu s nacionalnim i međunarodnim pravom koje se primjenjuje na navedeno tijelo.

Članak 115.

Zaštita podataka

Postupci suradnje osiguravaju da se prijenos podataka trećim zemljama i analiza podataka odvijaju samo u skladu s člankom 52. Direktive 2011/61/EU.

ODJELJAK 4.

Razmjena informacija u vezi s mogućim sistemskim posljedicama djelatnosti UAIF-a

(članak 53. stavak 1. Direktive 2011/61/EU)

Članak 116.

Razmjena informacija u vezi s mogućim sistemskim posljedicama djelatnosti UAIF-a

Za potrebe članka 53. Direktive 2011/61/EU, nadležna tijela država članica odgovorna za izdavanje odobrenja za rad ili nadzor upravitelja alternativnih investicijskih fondova u skladu s navedenom Direktivom s nadležnim tijelima drugih država članica, ESMA-om i ESRB-om razmjenjuju najmanje:

(a) informacije primljene u skladu s člankom 110. kad god takve informacije mogu biti značajne za praćenje i odgovaranje na moguće implikacije djelatnosti pojedinih upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili više upravitelja alternativnih investicijskih fondova zajedno za stabilnost

financijskih institucija značajnih za sustav i uredno funkcioniranje tržišta na kojima su upravitelja alternativnih investicijskih fondova aktivni;

(b) informacije primljene od tijela trećih zemalja, kad god je to potrebno za praćenje sistemskih rizika;

(c) analizu informacija iz točaka (a) i (b) te ocjenu svake situacije u kojoj se smatra da djelatnost jednog ili više nadziranih upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili jednog ili više alternativnih investicijskih fondova pod njihovim upravljanjem doprinose povećanju sistemskog rizika u financijskom sustavu, riziku poremećaja na tržištu ili riziku za dugoročan gospodarski rast;

(d) mjere koje su poduzete kad djelatnost jednog ili više nadziranih upravitelja alternativnih investicijskih fondova ili jednog ili više alternativnih investicijskih fondova pod njihovim upravljanjem predstavlja sistemski rizik ili ugrožava uredno funkcioniranje tržišta na kojima su aktivni.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 117.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 22. srpnja 2013.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. prosinca 2012.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

PRILOG I.

Metode za povećanje izloženosti AIF-a

1. Neosigurane novčane pozajmice: Kad se novčane pozajmice ulažu, one povećavaju izloženost AIF-a za cjelokupan iznos takvih pozajmica. Stoga je minimalna izloženost uvijek jednaka iznosu pozajmice. Ona može biti viša ako je vrijednost ulaganja realizirana pozajmicom viša od pozajmljenog iznosa. Kako bi se spriječilo dvostruko računanje, novčane pozajmice koje se koriste za financiranje izloženosti ne uključuju se u izračun. Ako se novčane pozajmice ne ulažu već ostaju u obliku novca ili novčanih ekvivalenata kako je utvrđeno u članku 7. točki (a), one ne povećavaju izloženost AIF-a.
2. Osigurane novčane pozajmice: Osigurane novčane pozajmice slične su neosiguranim novčanim pozajmicama, ali zajam može biti osiguran skupom imovine ili pojedinačnom imovinom. Ako se novčane pozajmice ne ulažu već ostaju u obliku novca ili novčanih ekvivalenata kako je utvrđeno u članku 7. točki (a), one ne povećavaju izloženost AIF-a.
3. Zamjenjive pozajmice: Zamjenjive pozajmice su kupljeni dug koji, pod određenim okolnostima, omogućuje imatelju ili izdavatelju da dug zamjene za neku drugu imovinu. Izloženost AIF-a je tržišna vrijednost takvih pozajmica.
4. Kamatni ugovori o razmjeni: Kamatni ugovor o razmjeni je ugovor o razmjeni novčanih tokova kamatnih stopa, obračunatih na temelju zamišljenog iznosa glavnice u određenim vremenskim intervalima (datumi plaćanja) tijekom trajanja ugovora. Obveza plaćanja svake strane izračunava se korištenjem različite kamatne stope koja se temelji na zamišljenoj izloženosti.
5. Ugovori za razlike: Ugovor za razlike (CFD) je ugovor između dvije strane - ulagatelja i pružatelja CFD-a – da će platiti drugoj strani promjenu u cijeni temeljne imovine. Ovisno o tome u kojem smjeru se kreće cijena, jedna strana plaća drugoj razliku koja je nastala od trenutka zaključivanja ugovora do njegovog isteka. Izloženost je tržišna vrijednost temeljne imovine. Isti postupak mora se primijeniti na oklade na raspon cijena financijskih instrumenata (*financial spread bets*).
6. Budućnosnice: Budućnosnica je ugovor o kupnji ili prodaji navedene količine vrijednosnih papira, valute, robe, indeksa ili druge imovine na određeni datum u budućnosti po unaprijed dogovorenoj cijeni. Izloženost je tržišna vrijednost istovjetne temeljne imovine.
7. Ugovori o razmjeni ukupnog prinosa: Ugovor o razmjeni ukupnog prinosa je ugovor kojim jedna strana (platitelj ukupnog prinosa) prenosi ukupan prinos referentne obveze na drugu stranu (primatelj ukupnog prinosa). Ukupan prinos uključuje prihode od kamata i naknada, dobitke ili gubitke koji proizlaze iz tržišnih kretanja i kreditne gubitke. Izloženost AIF-a je tržišna vrijednost istovjetne referentne imovine koja utječe na prinos razmjene.
8. Forvardi: Forvard je nestandardiziran dvostrani ugovor o razmjeni imovine ili novčanih tokova na određeni datum namire u budućnosti po forvard cijeni dogovorenoj na datum zaključenja ugovora. Pri tome je jedna strana forvard ugovora kupac (duga pozicija) koji je suglasan da će na datum namire platiti forvard cijenu; druga strana je prodavatelj (kratka pozicija) koji je suglasan da će primiti forvard cijenu. Zaključivanje forvarda u pravilu ne zahtijeva plaćanje provizije. Izloženost AIF-a je tržišna vrijednost istovjetne temeljne imovine. Ona se može zamijeniti zamišljenom vrijednošću ugovora ako je to konzervativnije.
9. Opcije: Opcija je ugovor koji daje kupcu, koji za to plaća proviziju (premija), pravo – ali ne i obvezu – da kupi ili proda određenu količinu temeljne imovine po dogovorenoj cijeni (izvršna cijena) na datum ili do datuma isteka ugovora (dospijeće). Opcija kupnje je opcija za kupnju, a opcija prodaje je opcija za prodaju. Granice izloženosti fonda biti će, s jedne strane, potencijalno neograničena izloženost, a s druge strane izloženost koja je ograničena višim iznosom između plaćene premije ili tržišne vrijednosti te opcije. Izloženost između ove dvije granice određuje se kao delta (delta opcija mjeri osjetljivost cijene opcije samo na promjenu cijene temeljne imovine) prilagođeni ekvivalent temeljne pozicije. Potrebno je usvojiti isti pristup za ugrađene izvedenice, na primjer u strukturiranim proizvodima. Strukturu bi trebalo raščlaniti na njene sastavne dijelove, a potrebno je na odgovarajući način obuhvatiti učinak slojeva izloženosti izvedenih financijskih instrumenata.

10. Repo ugovori: Repo ugovor obično se pojavljuje u slučaju kada AIF „prodaje” vrijednosne papire drugoj ugovornoj strani koja obavlja obratnu repo transakciju i suglasan je da će ih otkupiti po dogovorenoj cijeni u budućnosti. AIF snosi trošak financiranja od sklapanja ove transakcije i stoga treba reinvestirati novčana sredstva (zapravo novčani kolateral) kako bi ostvario prinos veći od nastalog troška financiranja. Ovo reinvestiranje „novčanog kolaterala” znači će AIF snositi dodatni tržišni rizik i sljedom toga treba ga uzeti u obzir prilikom izračuna opće izloženosti. Ekonomski rizici i prinos od „prodanih” vrijednosnih papira ostaju u AIF-u. Također, repo transakcija će gotovo uvijek dovesti do financijske poluge ako će novčani kolateral biti reinvestiran. U slučaju da se u okviru transakcije primi nenovčani kolateral i taj se kolateral dalje koristi kao dio neke drugog repo ugovora ili ugovora o pozajmljivanju dionica, ukupnu tržišnu vrijednost kolaterala treba uključiti u iznos ukupne izloženosti. Izloženost AIF-e se povećava za reinvestirani dio novčanog kolaterala.
11. Obratni repo ugovor: Do ove transakcije dolazi u slučaju kada AIF „kupuje” vrijednosne papire od druge ugovorne strane koja obavlja repo transakciju i suglasan je da će ih ponovno prodati po dogovorenoj cijeni u budućnosti. Alternativni investicijski fondovi obično sklapaju ovakve transakcije radi ostvarivanje prinosa s niskim rizikom koji su usporedivi s onima na tržištima novca, a „kupljeni” vrijednosni papiri djeluju kako kolateral. Stoga ne dolazi do povećanja ukupne izloženosti; niti AIF preuzima rizike i prinose koji proizlaze iz „kupljenih” vrijednosnih papira, tj. nema dodatnog tržišnog rizika. Međutim, moguće je da se „kupljeni” vrijednosni papiri koriste u okviru repo transakcije ili transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira, kako je gore opisano, i u tom slučaju potrebno je ukupnu tržišnu vrijednost vrijednosnih papira uključiti u iznos ukupne izloženosti. Ekonomski rizici i prinos od kupljenih vrijednosnih papira ostaju kod druge ugovorne strane i zato se ne povećava izloženost AIF-a.
12. Ugovor o pozajmljivanju vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani: AIF koji sklapa transakciju pozajmljivanja vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani pozajmljuje vrijednosne papire drugoj ugovornoj strani koja vrijednosne papire uzima u zajam (koja obično uzima u zajam vrijednosni papir radi pokrića fizičke transakcije kratke prodaje) za dogovorenu naknadu. Strana koja prima vrijednosni papir dostavlja AIF-u novčani ili nenovčani kolateral. Ukupna izloženost se povećava samo kad se novčani kolateral reinvestira u instrumente koji nisu instrumenti određeni u članku 7. točki (a). Ako se nenovčani kolateral dalje koristi u okviru repo transakcije ili transakcije pozajmljivanja vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani, potrebno je ukupnu tržišnu vrijednost vrijednosnih papira uključiti u iznos ukupne izloženosti, kako je to opisano gore. Izloženost se povećava ako se novčani kolateral reinvestira.
13. Ugovor o pozajmljivanju vrijednosnih papira od druge ugovorne strane: AIF koji sklapa transakciju pozajmljivanja vrijednosnih papira od druge ugovorne strane pozajmljuje vrijednosne papire od druge ugovorne strane koja vrijednosne papire daje u zajam za dogovorenu naknadu. AIF vrijednosne papire zatim prodaje na tržištu. AIF je sad u kratkoj poziciji za taj vrijednosni papir. U mjeri u kojoj se novčana sredstva od prodaje reinvestiraju, ovo također povećava izloženost AIF-a. Izloženost je tržišna vrijednost vrijednosnih papira za koje je AIF u kratkoj poziciji; dodatna izloženosti nastaje u mjeri u kojoj se primljeni novac reinvestira.
14. Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza: Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (CDS) je kreditna izvedenica koja primatelju kreditne zaštite osigurava obično potpunu namiru gubitka, u slučaju da subjekt na kojeg se ugovor odnosi ne ispunjava obveze ili u slučaju nastanka drugog kreditnog događaja. Zauzvrat, pružatelj kreditne zaštite CDS-a od primatelja kreditne zaštite prima redovitu premiju, nazvanu kreditna marža. Za pružatelja kreditne zaštite, izloženost je viši iznos između tržišne vrijednost temeljne referentne imovine i zamišljene vrijednosti ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza. Za primatelja kreditne zaštite, izloženost je tržišna vrijednost temeljne referentne imovine.

PRILOG II.

Metodologije pretvorbe za izvedene financijske instrumente

1. Na niže navedeni popis standardnih izvedenih financijskih instrumenata koji nije konačan primjenjuju se sljedeće metode pretvorbe:

(a) Budućnosnice

- obveznička budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna cijena referentne obveznice koja je najpovoljnija za isporuku
- kamatna budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora
- valutna budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora
- dionička budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna cijena temeljne dionice
- indeksna budućnosnica: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * razina indeksa

(b) Standardne opcije (kupljene/prodane opcije prodaje i opcije kupnje)

- standardna obveznička opcija: zamišljena vrijednost ugovora * tržišna vrijednost temeljne referentne obveznice * delta
- standardna dionička opcija: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna vrijednost temeljne dionice * delta
- standardna kamatna opcija: zamišljena vrijednost ugovora * delta
- standardna valutna opcija: zamišljena ugovorna vrijednost jedne ili više valutnih pozicija * delta
- standardna indeksna opcija: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * razina indeksa * delta
- standardna opcija na budućnosnicu: broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna vrijednost temeljne imovine * delta
- standardna opcija za ugovor o razmjeni: pretvoreni iznos preuzete obveze referentnog ugovora o razmjeni * delta
- varanti i prava: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnog referentnog instrumenta * delta

(c) Ugovori o razmjeni

- standardni ugovori o razmjeni na fiksnu/promjenjivu kamatnu stopu i na stopu inflacije: zamišljena vrijednost ugovora
- valutni ugovori o razmjeni: zamišljena vrijednost jedne ili više valutnih pozicija
- međuvalutni kamatni ugovori o razmjeni: zamišljena vrijednost jedne ili više valutnih pozicija
- osnovni ugovori o razmjeni ukupnog prinosa: temeljna tržišna vrijednost referentne imovine
- složeni ugovori o razmjeni ukupnog prinosa (TRS): ukupna temeljna tržišna vrijednost obiju pozicija TRS-a
- ugovori o razmjeni na osnovu nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta:
 - pružatelj kreditne zaštite — viši iznos između tržišne vrijednosti temeljne referentne imovine i zamišljene vrijednosti ugovora o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza
 - primatelj kreditne zaštite — tržišna vrijednost temeljne referentne imovine
- ugovori za razlike: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnog referentnog instrumenta

(d) Forvardi

- valutni forvard: zamišljena vrijednost jedne ili više valutnih pozicija
- kamatni forvard: zamišljena vrijednost

(e) Izloženost uz financijsku polugu na indekse s ugrađenom financijskom polugom

Izvedenica koja omogućuje izloženost uz financijsku polugu na temeljni indeks ili indekse koji ugrađuju izloženost uz financijsku polugu svom portfelju mora na predmetnu imovinu primjenjivati standardni važeći pristup preuzetih obveza.

2. Na niže navedeni popis financijskih instrumenata koji ugrađuju izvedenice koji nije konačan, primjenjuju se sljedeće metode pretvorbe:

- zamjenjive obveznice: broj referentnih dionica * tržišna vrijednost temeljnih referentnih dionica * delta
- kreditni zapisi: tržišna vrijednost temeljne referentne imovine
- djelomično plaćeni vrijednosni papiri: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnih referentnih instrumenata
- varanti i prava: broj dionica/obveznica * tržišna vrijednost temeljnog referentnog instrumenta * delta

3. Popis primjera nestandardnih izvedenica uz odgovarajuću metodologiju preuzetih obveza koja se koristi:

- ugovori o razmjeni varijance: ugovori o razmjeni varijance su ugovori koji ulagatelju omogućuju izloženost varijanci (volatilnost na kvadrat) temeljne imovine i, posebno, trgovanje budućom realiziranom (ili povijesnom) volatilnošću u odnosu na trenutačnu impliciranu volatilnost. Sukladno tržišnoj praksi, izvršna cijena i zamišljena vrijednost varijance izražavaju se u smislu volatilnosti. Zamišljena vrijednost varijance određuje se kako slijedi:

$$\text{Zamišljena vrijednost varijance} = \frac{\text{zamišljena vrijednost vege}}{2 \times \text{izvršna cijena}_j}$$

Zamišljena vrijednost vege omogućuje teoretsko mjerenje dobiti ili gubitka koji proizlaze iz 1 % promjene volatilnosti.

Budući da realizirana volatilnost ne može biti manja od nule, poznat je maksimalan gubitak duge pozicije ugovora o razmjeni. Maksimalan gubitak po kratkoj poziciji često je ograničen uključivanjem gornje granice volatilnosti. Međutim, bez gornje granice za volatilnost potencijalni gubici za kratku poziciju ugovora o razmjeni su neograničeni.

Metodologija pretvorbe koju treba koristiti za određeni ugovor u trenutku t je:

zamišljena vrijednost varijance * (trenutačna) varijanća _{t} (bez gornje granice volatilnosti)

zamišljena vrijednost varijance * min [(trenutačna) varijanća _{t} gornja granica volatilnosti²] (s gornjom granicom volatilnosti)

pri čemu je (trenutačna) varijanća _{t} funkcija kvadrata realizirane i implicirane volatilnosti, odnosno točnije:

$$(\text{trenutačna}) \text{ varijanća}_t = \frac{t}{T} \times \text{realizirana volatilnost } (0,t)^2 + \frac{T-t}{T} \times \text{implicirana volatilnost } (t,T)^2$$

- ugovori o razmjeni volatilnosti

Analogno ugovorima o razmjeni varijance, za ugovore o razmjeni volatilnosti trebala bi se primjenjivati sljedeća formula pretvorbe:

— zamišljena vrijednost vege * (trenutačna) volatilnost _{t} (bez gornje granice volatilnosti)

— zamišljena vrijednost vege * min. [(trenutačna) volatilnost _{t} ; gornja granica volatilnosti] (s gornjom granicom volatilnosti)

pri čemu je (trenutačna) volatilnost t funkcija realizirane i implicirane volatilnosti.

4. Opcije s dosegnutom/nedosegnutom (*knock-in knock-out*) granicom

Broj ugovora * zamišljena veličina ugovora * tržišna vrijednost temeljnih dionica * delta

PRILOG III.

Pravila o netiranju trajanja

1. Kamatna izvedenica pretvara se u istovjetnu poziciju u temeljnoj imovini u skladu sa sljedećom metodologijom:

Istovjetna pozicija u temeljnoj imovini svakog kamatnog izvedenog financijskog instrumenta izračunava se kao njegovo trajanje podijeljeno s ciljanim trajanjem AIF-a i pomnoženo s istovjetnom pozicijom temeljne imovine:

$$\text{Istovjetna pozicija u temeljnoj imovini} = \frac{\text{trajanje}_{\text{FI}}}{\text{trajanje}_{\text{ciljano}}} \times \text{PV}_{\text{izvedenice}}$$

gdje je:

- $\text{trajanje}_{\text{FI}}$ je trajanje (osjetljivost tržišne vrijednosti izvedenog financijskog instrumenta na kretanja kamatne stope) kamatnog izvedenog financijskog instrumenta,
- $\text{trajanje}_{\text{ciljano}}$ je u svakom trenutku u skladu s investicijskom strategijom, pozicijama i očekivanom razinom rizika i inače se normalizira. Također je u skladu s trajanjem portfelja u uobičajenim tržišnim uvjetima,
- $\text{PV}_{\text{izvedenice}}$ je pretvorena vrijednost pozicije u izvedenici kako je utvrđeno u Prilogu II.

2. Istovjetne pozicije u temeljnoj imovini izračunate u skladu sa stavkom 1. netiraju se kako slijedi:

(a) Svaki kamatni izvedeni financijski instrument raspoređuje se u odgovarajući raspon dospijea prema sljedećoj tablici koja se temelji na dospijea:

Rasponi dospijea

1. 0–2 godine
2. 2–7 godina
3. 7–15 godina
4. > 15 godina

(b) Duge i kratke istovjetne pozicije u temeljnoj imovini netiraju se unutar svakog raspona dospijea. Iznos dugih pozicija koji se netira s kratkim pozicijama je netirani iznos za taj raspon dospijea.

(c) Počevši od raspona s najkraćim dospijecom, netirani iznosi između dvaju susjednih raspona dospijea izračunavaju se netiranjem iznosa preostale nenetirane duge (ili kratke) pozicije u rasponu dospijea (i) s iznosom preostale nenetirane kratke (duge) pozicije u rasponu dospijea (i + 1).

(d) Počevši od raspona s najkraćim dospijecom, netirani iznosi između dva udaljena raspona dospijea odvojena jednim rasponom izračunavaju se netiranjem iznosa preostale nenetirane duge (ili kratke) pozicije u rasponu dospijea (i) s iznosom preostale nenetirane kratke (duge) pozicije u rasponu dospijea (i + 2).

(e) Netirani iznos izračunava se između preostalih nenetiranih dugih i kratkih pozicija dva najudaljenija raspona dospijea.

3. AIF izračunava svoju izloženost kao sumu apsolutnih vrijednosti:

- 0 % netiranog iznosa za svaki raspon dospijea,
- 40 % netiranih iznosa između dva susjedna raspona dospijea (i) i (i + 1),
- 75 % netiranih iznosa između dva udaljena raspona dospijea odvojena jednim rasponom, što znači rasponi dospijea (i) i (i + 2),
- 100 % netiranih iznosa između dva najudaljenija raspona dospijea, i
- 100 % preostalih nenetiranih pozicija.

Obrasci za izvještavanje: UAIF

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. Direktive 2011/61/EU)

Informacije specifične za UAIF koje je potrebno dostavljati

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. točka (1) Direktive 2011/61/EU)

		Najvažnije tržište/instrument	Drugo najvažnije tržište/instrument	Treće najvažnije tržište/instrument	Četvrto najvažnije tržište/instrument	Peto najvažnije tržište/instrument
1	Glavna tržišta na kojima trguje u ime alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja					
2	Glavni instrumenti kojim trguje u ime alternativnih investicijskih fondova kojima upravlja					
3	Vrijednost imovine pod upravljanjem za sve alternativne investicijske fondove kojima upravlja, izračunata kako je navedeno u članku 2.	U osnovnoj valuti (ako je ista za sve alternativne investicijske fondove)		U eurima		
Molimo, navedite službeni naziv, lokaciju i nadležnost nad tržištem						

Detaljan popis svih alternativnih investicijskih fondova kojima UAIF upravlja

koji se dostavljaju na zahtjev na kraju svakog tromjesečja

(članak 24. stavak 3. Direktive 2011/61/EU)

Ime AIF-a	Identifikacijska oznaka fonda					Datum osnivanja	Vrsta AIF-a (hedž fond, fond rizičnog kapitala, fond za ulaganje u nekretnine, fond fondova, drugo (*))	NVI	AIF u EU: Da/Ne

(*) Pod drugo, molimo navedite strategiju koja najbolje opisuje vrstu AIF-a.

Novčane vrijednosti trebale bi biti iskazane osnovnoj valuti AIF-a.

Obrazac za izvješćavanje: AIF

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. Direktive 2011/61/EU)

Informacije specifične za AIF koje je potrebno dostavljati

(članak 3. stavak 3. točka (d) i članak 24. točka (1) Direktive 2011/61/EU)

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Identifikacija AIF-a			
1	Ime AIF-a	AIF u EU: da/ne	
2	Upravitelj fonda <i>(službeni naziv i standardna oznaka, ako je dostupna)</i>	UAIF u EU: da/ne	
3	Identifikacijske oznake fonda, ako su primjenjive		
4	Datum osnivanja AIF-a		
5	Rezidentnost AIF-a		
6	Identifikacija glavnog brokera (glavnih brokera) AIF-a <i>(službeni naziv i standardna oznaka, ako je dostupna)</i>		
7	Osnovna valuta AIF-a u skladu sa standardom ISO 4217 i imovina pod upravljanjem, izračunata kako je navedeno u članku 2.	Valuta	Ukupna imovina pod upravljanjem
8	Nadležnost nad tri najvažnija izvora financiranja (bez udjela ili dionica AIF-a koje su kupili ulagatelji)		
9	Prevladavajuća vrsta AIF-a <i>(izберите jednu)</i>	hedž fond, fond rizičnog kapitala, fond za ulaganje u nekretnine, fond fondova, drugo niti jedan	
10	Raščlamba investicijskih strategija <i>(Dostavite raščlambu investicijskih strategija AIF-a ovisno o prevladavajućoj vrsti AIF-a odabranoj pod pitanjem 1. Za dodatne informacije o tome kako odgovoriti na ovo pitanje pogledajte upute)</i>		

Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	Navedite strategiju koja najbolje opisuje strategiju AIF-a	Udio u NVI (%)
<p>(a) Strategije hedž fonda (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „hedž fond” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategije hedž fonda koje najbolje opisuju strategije AIF-a</p> <p>Dionički fond: Pretežno duge pozicije (<i>Long Bias</i>)</p> <p>Dionički fond: Duge/kratke pozicije (<i>Long/Short</i>)</p> <p>Dionički fond: Tržišno neutralne pozicije (<i>Market Neutral</i>)</p> <p>Dionički fond: Pretežno kratke pozicije (<i>Short Bias</i>)</p> <p>Fond relativne vrijednosti: Arbitraža dužničkih financijskih instrumenata (<i>Fixed Income Arbitrage</i>)</p> <p>Fond relativne vrijednosti: Arbitraža zamjenjivih obveznica (<i>Convertible Bonds Arbitrage</i>)</p> <p>Fond relativne vrijednosti: Arbitraža volatilnosti (<i>Volatility Arbitrage</i>)</p> <p>Fond čija strategija ovisi o događajima (<i>Event Driven</i>): Ulaganje u vrijednosne papire društava s poteškoćama u poslovanju/vrijednosne papire društava koja se restrukturiraju (<i>Distressed/Restructuring</i>)</p> <p>Fond čija strategija ovisi o događajima: Arbitraža rizika/arbitraža spajanja (<i>Risk Arbitrage/Merger Arbitrage</i>)</p> <p>Fond čija strategija ovisi o događajima: Ulaganje u vlasničke vrijednosne papire društava u posebnim situacijama (<i>Equity Special Situations</i>)</p> <p>Kreditni fond dugih/kratkih pozicija (<i>Credit Long/Short</i>)</p> <p>Kreditni fond za kredite osigurane imovinom (<i>Credit Asset Based Lending</i>)</p> <p>Makroekonomski fond (<i>Macro</i>)</p> <p>Fond budućnosnica (<i>Managed Futures</i>)/strategija za trgovanje robom (CTA): Temeljni</p> <p>Fond budućnosnica (<i>Managed Futures</i>)/strategija za trgovanje robom (CTA): Kvantitativan</p> <p>Hedž fond koji kombinira više strategija (<i>Multi-strategy hedge fund</i>)</p> <p>Hedž fond koji koristi druge strategije</p>		
<p>(b) Strategije fonda rizičnog kapitala (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategije fonda rizičnog kapitala, koje najbolje opisuju strategije AIF-a</p> <p>Fond poduzetničkog kapitala</p> <p>Fond rastućeg kapitala</p> <p>Fond mezanin kapitala</p> <p>Fond rizičnog kapitala koji kombinira više strategija</p> <p>Fond rizičnog kapitala koji koristi druge strategije</p>		

Vrsta podataka	Iskazani podaci	
<p>(c) Strategije fonda za ulaganje u nekretnine (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „Fond za ulaganje u nekretnine” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategije fonda za ulaganje u nekretnine koje najbolje opisuju strategije AIF-a</p> <p>Stambene nekretnine Poslovne nekretnine Industrijski objekti Fond za ulaganje u nekretnine koji kombinira više strategija Fond za ulaganje u nekretnine koji koristi druge strategije</p>		
<p>(d) Strategije fonda fondova (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „fond fondova” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite strategiju „fonda fondova” koja najbolje opisuje strategije AIF-a</p> <p>Fond hedž fondova Fond fondova rizičnog kapitala Drugi fond fondova</p>		
<p>(e) Druge strategije (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „drugu” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>		
<p>Navedite „drugu” strategiju koje najbolje opisuje strategije AIF</p> <p>Robni fond Dionički fond Obveznički fond Infrastrukturni fond Drugi fond</p>		

Vrsta podataka			Iskazani podaci		
Glavne izloženosti i najvažnije koncentracije					
11	Glavni instrumenti kojima AIF trguje				
		Vrsta instrumenta/oznaka instrumenta	Vrijednost (izračunata u skladu s člankom 3. direktive o UAIF-ima)	Duga/kratka pozicija	
		Najvažniji instrument			
		Drugi najvažniji instrument			
		Treći najvažniji instrument			
		Četvrti najvažniji instrument			
		Peti najvažniji instrument			
12	Ključna zemljopisna područja				
	Navedite zemljopisnu raščlambu ulaganja AIF-a prema postotku ukupne neto vrijednosti imovine AIF-a			% NVI	
	Afrika				
	Azija i Pacifik (bez Srednjeg istoka)				
	Europa (EGP)				
	Europa (izvan EGP-a)				
	Srednji istok				
	Sjeverna Amerika				
	Južna Amerika				
	Nadnacionalna regija/regija s više država				

Vrsta podataka					Iskazani podaci		
13	10 glavnih izloženosti AIF-a na dan izvještavanja (najveće vrijednosti u apsolutnim iznosima):						
		Vrsta imovine/obveza	Naziv/opis imovine/obveza	Vrijednost (izračunata u skladu s člankom 3.)	% bruto tržišne vrijednosti	Duga/kratka pozicija	Druga ugovorna strana (prema potrebi)
	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						
	6.						
	7.						
	8.						
	9.						
	10.						
14	5 najvažnijih koncentracija portfelja:						
		Vrsta imovine/obveza	Naziv/opis tržišta	Vrijednost ukupne izloženosti (izračunata u skladu s člankom 3.)	% bruto tržišne vrijednosti	Duga/kratka pozicija	Druga ugovorna strana (ako je relevantno)
	1.						
	2.						
	3.						
	4.						
	5.						

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
15	<p>Tipična veličina transakcije/pozicije (Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „Fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a)</p>	<p>[Odaberite jednu mogućnost]</p> <p>Vrlo mala Mala Niža srednja tržišna Viša srednja tržišna Velika kapitalizacija Vrlo velika kapitalizacija</p>	
16	<p>Glavna tržišta na kojima AIF trguje</p>		
	Molimo unesite ime i identifikacijsku oznaku (npr. kod MIC), ako postoji, tržišta s najvećom izloženosti		
	Molimo unesite ime i identifikacijsku oznaku (npr. kod MIC), ako postoji, tržišta s drugom najvećom izloženosti		
	Molimo unesite ime i identifikacijsku oznaku (npr. kod MIC), ako postoji, tržišta s trećom najvećom izloženosti		
17	<p>Koncentracija ulagatelja</p>		
	Navedite približan postotak imovine AIF-a koja je u vlasništvu pet vlasnika koji imaju najveći vlasnički udio u AIF-u (kao postotak postojećih udjela/dionica AIF-a; uvid u stvarne vlasnike ako su poznati ili ako je to moguće)		
	Raščlamba koncentracije ulagatelja prema statusu ulagatelja (procjena ako nisu dostupne točne informacije):	%	
	<ul style="list-style-type: none"> — Profesionalni ulagatelji (kako su utvrđeni u Direktivi 2004/39/EZ (MiFID)); — Mali ulagatelji: 		

Novčane vrijednosti moraju se iskazati u osnovnoj valuti AIF-a.

Informacije specifične za AIF koje se dostavljaju nadležnim tijelima

(članak 24. stavak 2. Direktive 2011/61/EU)

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
Identifikacija AIF			
1	Ime AIF-a	AIF u EU: da/ne	
2	Upravitelj fonda	UAIF u EU: da/ne	
1	Ime AIF-a		
2	Upravitelj fonda		
3	Identifikacijske oznake fonda, prema potrebi		
4	Datum osnivanja AIF-a		
5	Osnovna valuta AIF-a u skladu s normom ISO 4217 i imovina pod upravljanjem izračunata kako je navedeno u članku 2.	Valuta	Ukupna imovina pod upravljanjem
6	Identifikacija glavnog brokera (glavnih brokera) AIF-a		
7	Nadležnost nad tri najvažnija izvora financiranja		
Instrumenti s kojima se trguje i pojedinačna izloženost			
8	Pojedinačne izloženosti kojima trguje i glavne kategorije imovine u koje je AIF uložio izražene kao na dan izvještavanja:		
	(a) Vrijednosni papiri		Vrijednost duge pozicije
			Vrijednost kratke pozicije
	Novac i novčani ekvivalenti		
	<i>Od toga:</i>	<i>Certifikati o depozitu</i>	
		<i>Komercijalni zapisi</i>	
		<i>Drugi depoziti</i>	
		<i>Drugi novac i novčani ekvivalenti (bez državnih vrijednosnih papira)</i>	
	Uvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	<i>Od toga:</i>	<i>Izdani od strane financijskih institucija</i>	
		<i>Drugi uvršteni vlasnički instrumenti</i>	
	Neuvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	Korporativne obveznice koje nisu izdale financijske institucije		
	<i>Od toga:</i>	<i>Investicijski rejting</i>	

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
	Bez investicijskog rejtinga		
Korporativne obveznice koje nisu izdale financijske institucije			
Od toga:	Investicijski rejting		
	Bez investicijskog rejtinga		
Državne obveznice			
Od toga:	Obveznice država članica EU s dospeljem 0–1 godina		
	Obveznice država članica EU s dospeljem dužim od 1 godine		
	Obveznice država članica izvan G10 s dospeljem 0–1 godina		
	Obveznice država članica izvan G10 s dospeljem dužim od 1 godine		
Zamjenjive obveznice koje nisu izdale financijske institucije			
Od toga:	Investicijski rejting		
	Bez investicijskog rejtinga		
Zamjenjive obveznice koje su izdale financijske institucije			
Od toga:	Investicijski rejting		
	Bez investicijskog rejtinga		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Zajmovi			
Od toga:	Zajmovi s financijskom polugom		
	Drugi zajmovi		
Strukturirani/sekuritizirani proizvodi			
Od toga:	Vrijednosni papiri pokriveni imovinom (ABS)		
	Vrijednosni papiri pokriveni stambenim hipotekama (RMBS)		
	Vrijednosni papiri pokriveni hipotekama na poslovnim nekretninama (CMBS)		
	Vrijednosni papiri pokriveni hipotekama na nekretninama koje izdaju agencije (Agency MBS)		
	Komercijalni vrijednosni papiri pokriveni imovinom (ABCP)		
	Financijski instrumenti osigurani dužničkim financijskim instrumentima/Financijski instrumenti osigurani kreditima (CDO/CLO)		
	Strukturirani certifikati		
	Proizvodi kojima se trguje na burzi (ETP)		
	Drugo		
(b) Izvedenice		Vrijednost duge pozicije	Vrijednost kratke pozicije
Dioničke izvedenice			
Od toga:	Povezane s financijskim institucijama		
	Druge dioničke izvedenice		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Obvezničke izvedenice			
Ugovori o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (CDS)			
Od toga:	Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta koji se odnosi na financijske institucije		
	Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta koji se odnosi na države		
	Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza jednog subjekta koji se odnosi na druge izdavatelje		
	Indeksni ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza		
	Egzotični (uključujući nastanak statusa neispunjavanja obveza po tranšama)		
		Bruto vrijednost	
Valutne izvedenice (u svrhe ulaganja)			
Kamatne izvedenice			
		Vrijednost duge pozicije	Vrijednost kratke pozicije
Robne izvedenice			
Od toga:	Energetika		
	Od toga:		
	— sirova nafta		
	— zemni plin		
	— električna energija		
	Plemeniti metali		
	Od toga: zlato		
	Druga roba		
	Od toga:		
	— industrijski metali		
	— stoka		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
	— poljoprivredni proizvodi		
Druge izvedenice			
(c) Fizička (stvarna/materijalna) imovina		Vrijednost duge pozicije	
Fizička: Nekretnine			
Od toga:	Stambene nekretnine		
	Poslovne nekretnine		
Fizička: Roba			
Fizička: Drvena građa			
Fizička: Umjetnički i kolekcionarski predmeti			
Fizička: Prijevozna sredstva			
Fizička: Drugo			
(d) Subjekti za zajednička ulaganja		Vrijednost duge pozicije	
Ulaganje u subjekt za zajednička ulaganja kojim upravlja UAIF			
Od toga:	Novčani fondovi i subjekti za zajednička ulaganja za upravljanje novčanim sredstvima		
	Fondovi kojima se trguje na burzi (ETF)		
	Drugi subjekti za zajednička ulaganja		
Ulaganje u subjekt za zajednička ulaganja kojim ne upravlja UAIF			
Od toga:	Novčani fondovi i subjekti za zajednička ulaganja za upravljanje novčanim sredstvima		
	Fondovi kojima se trguje na burzi (ETF)		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
		<i>Drugi subjekti za zajednička ulaganja</i>	
	(e) Ulaganja u druge vrste imovine		Vrijednost duge pozicije Vrijednost kratke pozicije
	Ukupno drugo		
9	Vrijednost prometa u svakoj vrsti imovine tijekom izvještajnih mjeseci		
	(a) Vrijednosni papiri		Tržišna vrijednost
	Novac i novčani ekvivalenti		
	Uvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	Neuvršteni vlasnički vrijednosni papiri		
	Korporativne obveznice koje nisu izdale financijske institucije		
	<i>Od toga:</i>	<i>Investicijski rejting</i>	
		<i>Bez investicijskog rejtinga</i>	
	Korporativne obveznice koje su izdale financijske institucije		
	Državne obveznice		
	<i>Od toga:</i>	<i>Obveznice država članica EU</i>	
		<i>Obveznice država koje nisu članice EU</i>	
	Zamjenjive obveznice		
	Zajmovi		
	Strukturirani/sekuritizirani proizvodi		

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
		Zamišljena vrijednost	Tržišna vrijednost
	(b) Izvedenice		
	Dioničke izvedenice		
	Obvezničke izvedenice		
	Ugovor o razmjeni na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (CDS)		
	Valutne izvedenice (u svrhe ulaganja)		
	Kamatne izvedenice		
	Robne izvedenice		
	Druge izvedenice		
	(c) Fizička (stvarna/materijalna) imovina	Tržišna vrijednost	
	Fizička: Roba		
	Fizička: Nekretnine		
	Fizička: Drvena građa		
	Fizička: Umjetnički i kolekcionarski predmeti		
	Fizička: Prijevozna sredstva		
	Fizička: Drugo		
	(d) Subjekti za zajednička ulaganja		
	(e) Druge vrste imovine		
	Valuta izloženosti		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
10	Ukupna vrijednost izloženosti duge i kratke pozicije (prije zaštite od tečajnih rizika) za sljedeće valutne skupine:	Vrijednost duge pozicije	Vrijednost kratke pozicije
	AUD		
	CAD		
	CHF		
	EUR		
	GBP		
	HKD		
	JPY		
	USD		
	Drugo		
11	Tipična veličina transakcije/pozicije (Popunite ovo pitanje ako ste gore odabrali „Fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a).	[Izberite jednu mogućnost] Vrlo mala (< 5 m EUR) Mala (5 m EUR do < 25 m EUR) Niža srednja tržišna (25 m EUR do < 150 m EUR) Viša srednja tržišna (150 m EUR do 500 m EUR) Velika kapitalizacija (500 m EUR do 1 milijarde EUR) Vrlo velika kapitalizacija (1 milijarda EUR ili veća)	

	Vrsta podataka	Iskazani podaci		
12	Prevladavajući utjecaj (vidjeti članak 1. Direktive Vijeća 83/349/EEZ (SL L 193, 18.7.1983., str. 1.) <i>(Popunite ovo pitanje ako ste u prvom pitanju odabrali „fond rizičnog kapitala” kao prevladavajuću vrstu AIF-a; molimo popunite za svako društvo nad kojim AIF ima prevladavajući utjecaj (ostavite prazno ako ne postoji), kako je utvrđeno u članku 1. Direktive 83/349/EEZ)</i>	Naziv	% prava glasa	Vrsta transakcije

Profil rizičnosti AIF-a

	1. Profil tržišnog rizika		
13	Očekivani godišnji prinos od ulaganja/interna stopa rentabilnosti (IRR) u uobičajenim tržišnim uvjetima (u %)		
	Delta neto kapitala (Net Equity Delta)		
	Neto DV01:		
	Neto CS01:		
	2. Profil rizika druge ugovorne strane		
14	Mehanizmi trgovanja i poravnanja		
	(a) Procijenjen % (u pogledu tržišne vrijednosti) vrijednosnih papira kojima se trguje <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim vrijednosnim papirima)</i>	%	
	Na uređenim burzama		
	Na neformalnim tržištima (OTC)		
	(b) Procijenjen % (u pogledu volumen trgovanja) izvedenica kojima se trguje <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim izvedenicama)</i>	%	
	Na uređenim tržištima		
	Na neformalnim tržištima (OTC)		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
(c) Procijenjen % (u pogledu volumena trgovanja) poravnanih transakcija izvedenicama <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim izvedenicama)</i>		%	
Preko središnje druge ugovorne strane			
Dvostrano			
(d) Procijenjen % (u pogledu tržišne vrijednosti) poravnanih repo transakcija <i>(ostavite prazno ako se ne trguje nikakvim izvedenicama)</i>		%	
Preko središnje druge ugovorne strane			
Dvostrano			
Trostrano			
15	Vrijednost kolaterala i drugih oblika kreditne zaštite koje je AIF dao svim drugim ugovornim stranama		
	(a) Vrijednost kolaterala danog u obliku novca i novčanih ekvivalenata		
	(b) Vrijednost kolaterala danog u obliku drugih vrijednosnih papira (bez novca i novčanih ekvivalenata)		
	(c) Vrijednost danog kolaterala i dane kreditne zaštite (uključujući nominalnu vrijednost akreditiva i slične kreditne zaštite trećim osobama)		
16	Od vrijednosti kolaterala i drugih oblika kreditne zaštite koju je fond koji podnosi izvješće dao drugim ugovornim stranama: koliki postotak su druge ugovorne strane ponovno stavile pod hipoteku?		
17	Pet najvećih izloženosti prema drugim ugovornim stranama (bez središnjih drugih ugovornih strana)		
	(a) Utvrdite pet najznačajnijih drugih ugovornih strana prema kojima AIF ima najveću neto kreditnu izloženost vrednovanu po tržišnoj vrijednosti, izmjerenu kao % NVI AIF-a.	Ime	Skupna izloženost
	Druga ugovorna strana 1		

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	Druga ugovorna strana 2		
	Druga ugovorna strana 3		
	Druga ugovorna strana 4		
	Druga ugovorna strana 5		
	(b) Utvrdite pet najznačajnijih drugih ugovornih strana koji imaju najveću neto kreditnu izloženost prema AIF-u vrednovanu po tržišnoj vrijednosti, izmjerenu kao % NVI AIF-a.	<i>Ime</i>	<i>Ukupna izloženost</i>
	Druga ugovorna strana 1		
	Druga ugovorna strana 2		
	Druga ugovorna strana 3		
	Druga ugovorna strana 4		
	Druga ugovorna strana 5		
18	Izravno poravnanje preko središnjih drugih ugovornih strana		
	(a) Je li tijekom izvještajnog razdoblja AIF izvršio poravnanje bilo koje transakcije preko središnje druge ugovorne strane?	Da Ne (ako ne, preskočite ostatak pitanja i prijedite na pitanje 21.)	
	(b) Ako ste na pitanje 18(a) odgovorili s „da”, navedite tri najznačajnije središnje druge ugovorne strane u smislu neto kreditne izloženosti	<i>Ime</i>	<i>Vrijednost imovine koju drži</i>
	Središnja druga ugovorna strana 1 (<i>ostavite prazno ako nije primjenjivo</i>)		
	Središnja druga ugovorna strana 2 (<i>ostavite prazno ako nije primjenjivo</i>)		
	Središnja druga ugovorna strana 3 (<i>ostavite prazno ako nije primjenjivo</i>)		
	3. Profil likvidnosti		
	Profil likvidnosti portfelja		

	Vrsta podataka						Iskazani podaci		
19	Profil likvidnosti ulagatelja Postotak portfelja koji se može likvidirati u roku:								
	1 dan ili manje	2–7 dana	8–30 dana	31–90 dana	91–180 dana	181–365 dana	Više od 365 dana		
20	Vrijednost novčanih sredstava koja nisu opterećena								
	Profil likvidnosti ulagatelja								
21	Profil likvidnosti ulagatelja Postotak imovine ulagatelja koji se može isplatiti u roku (kao % NVI AIF-a):								
	1 dan ili manje	2–7 dana	8–30 dana	31–90 dana	91–180 dana	181–365 dana	Više od 365 dana		
22	Isplate ulagateljima								
	(a) Daje li AIF ulagateljima pravo na povlačenje/isplatu u redovnom tijeku poslovanja?						Da	Ne	
	(b) Koja je učestalost isplata ulagateljima (u slučaju više rodova dionica i udjela, navedite najveći rod dionica prema NVI)?						<i>[Odaberite jednu mogućnost]</i> Dnevno Tjedno Svaka dva tjedna Mjesečno Tromjesečno Polugodišnje Godišnje Drugo Nije primjenjivo		
	(c) Koliko iznosi rok za prethodno obavješćivanje za ulagatelje u slučaju isplate u danima? <i>(u slučaju više rodova dionica ili udjela, navedite ponderirani rok za prethodno obavješćivanje za svaku vrstu imovine)</i>								

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	(d) Koliko traje razdoblje zabrane raspolaganja instrumentima u danima (u slučaju više rodova dionica i udjela navedite ponderirani rok za prethodno obavješćivanje)?		
23	Posebne mjere i povlašten tretman		
	(a) Koliki postotak NVI AIF-a na dan izvještavanja podliježe sljedećim mjerama:	% NVI	
	Posebnim računima za odvajanje nelikvidne imovine		
	Privremenom ograničenju isplata		
	Obustavi trgovanja		
	Drugim mjerama za upravljanje nelikvidnom imovinom (navedite)	[Vrsta]	[%]
	(b) Navedite postotak neto vrijednosti imovine AIF-a za imovinu koja trenutno podliježe posebnim mjerama koje proizlaze iz njezine nelikvidne prirode na temelju članka 23. stavka 4. točke (a) direktive o UAIF-ima, uključujući one iz pitanja 25(a):		
	Posebne mjere kao % NVI		
	(c) Postoje li ulagatelji koji dobivaju povlašten tretman ili pravo na povlašten tretman (npr. u okviru dodatnog sporazuma) i stoga podliježu objavljivanju ulagateljima u AIF u skladu s člankom 23. stavkom 1. točkom (j) direktive o UAIF-ima?	(Da ali ne)	
	(d) Ako je odgovor na pitanje (c) „da”, navedite sve relevantne povlaštene tretmane:		
	U vezi s različitim objavljivanjem/izvještavanjem ulagatelja		
	U vezi s različitim uvjetima likvidnosti za ulagatelje		
	U vezi s različitim uvjetima u vezi naknada za ulagatelje		
	Druga vrsta povlaštenog tretmana koja nije gore navedena		

		Vrsta podataka						Iskazani podaci	
24	Navedite raščlambu vlasništva udjela u AIF-u po skupinama ulagatelja (kao % NVI imovine AIF-a; uvid u stvarne vlasnike, ako se oni znaju ili ako je to moguće)								
25	Financiranje likvidnosti								
	(a) Navedite ukupan iznos pozajmljivanja AIF-a i financiranja novčanim sredstvima koje je dostupno AIF-u (uključujući sve kreditne linije, povučene i nepovučene, po kojima je preuzeta obveza i po kojima nije, kao i moguće financiranje u utvrđenom roku)								
	(b) Podijelite iznos iz točke (a), na razdoblja navedena dolje, od najdužeg razdoblja za koje je vjerovnik ugovorno obvezan osigurati financiranje:								
	1 dan ili manje	2–7 dana	8–30 dana	31–90 dana	91–180 dana	181–365 dana	Više od 365 dana		
	4. Rizik pozajmljivanja i rizik izloženosti								
26	Vrijednost novčanih pozajmica ili pozajmljivanja vrijednosnih papira prema:								
	Neosigurane novčane pozajmice:								
	Osigurane novčane pozajmice – preko glavnog brokera:								
	Osigurane novčane pozajmice – preko (obratnog) repo ugovora:								
	Osigurane novčane pozajmice – preko drugog:								
27	Vrijednost pozajmljivanja ugrađenih u financijske instrumente								
	Izvedenice kojima se trguje na burzi: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade								
	Neuvrštene (OTC) izvedenice: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade								

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
28	Vrijednost vrijednosnih papira pozajmljenih za kratke pozicije:		
29	Bruto izloženost financijskih i, ovisno o slučaju, pravnih struktura koje AIF kontrolira, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 78. direktive o UAIF-ima		
	<i>Financijska i, ovisno o slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno o slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno o slučaju, pravna struktura</i>		
	...		
30	Financijska poluga AIF-a		
	(a) izračunata po bruto metodi		
	(b) izračunata po metodi preuzetih obveza		
	5. Operativni i drugi aspekti rizika		
31	Ukupan broj otvorenih pozicija		
32	Povijesni profil rizičnosti		
	(a) Bruto prinosi od ulaganja ili interna stopa rentabilnosti (IRR) AIF-a u izvještajnom razdoblju (u %, prije odbitka naknade za upravljanje i naknade za uspješnost)		
	Prvi mjesec izvještajnog razdoblja		
	Drugi mjesec izvještajnog razdoblja		
	...		
	...		
	Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja		
	(b) Neto prinosi od ulaganja ili interna stopa rentabilnosti (IRR) AIF-a u izvještajnom razdoblju (u %, nakon odbitka naknade za upravljanje i naknade za uspješnost)		
	Prvi mjesec izvještajnog razdoblja		

Vrsta podataka		Iskazani podaci	
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			
(c) Promjena neto vrijednosti imovine AIF-a u izvještajnom razdoblju (u %, uključujući učinak upisa i isplata)			
Prvi mjesec izvještajnog razdoblja			
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			
(d) Upisi u izvještajnom razdoblju			
Prvi mjesec izvještajnog razdoblja			
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			
(e) Isplate u izvještajnom razdoblju			
Prvi mjesec izvještajnog razdoblja			
Drugi mjesec izvještajnog razdoblja			
...			
...			
Posljednji mjesec izvještajnog razdoblja			

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.

Rezultati testiranja otpornosti na stres

Molimo, navedite rezultate **testiranja otpornosti na stres**, provedenih u skladu s točkom (b) **članka 15. stavka 3. Direktive 2011/61/EU** [rizici povezani uz svaku poziciju ulagana AIF-a i njihovo ukupni učinak na portfelj AIF-a može se kontinuirano točno utvrditi, mjeriti, upravljati i pratiti, uključujući korištenjem odgovarajućih postupaka testiranja otpornosti na stres;] (slobodan tekst)

--

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.

Molimo, navedite **rezultate testiranja otpornosti na stres** provedenih u skladu s **drugim podstavkom članka 16. stavka 1. Direktive 2011/61/EU** [upravitelji alternativnih investicijskih fondova redovito provode testiranja otpornosti na stres, u uobičajenim i iznimnim uvjetima likvidnosti, što im omogućuju da procijene rizik likvidnosti AIF-a i da, shodno tome, prate rizik likvidnosti AIF-a.] (slobodan tekst)

--

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.

Informacije specifične za AIF koje je potrebno učiniti dostupnim nadležnim tijelima

(članak 24. stavka 4. Direktive 2011/61/EU)

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
1	Od vrijednosti kolaterala i drugih oblika kreditne zaštite koju je AIF dao drugim ugovornim stranama: koliki postotak su druge ugovorne strane ponovno stavile pod hipoteku?		
	Rizik pozajmljivanja i rizik izloženosti		
2	Vrijednost novčanih pozajmica ili pozajmljivanja vrijednosnih papira prema:		
	Neosigurane novčane pozajmice:		
	Osigurane novčane pozajmice – preko glavnog brokera:		
	Osigurane novčane pozajmice – preko (obratnog) repo ugovora:		
	Osigurane novčane pozajmice – preko drugog:		
3	Vrijednost pozajmljivanja ugrađenih u financijske instrumente		
	Izvedenice s kojima se trguje na burzi: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade		

	Vrsta podataka	Iskazani podaci	
	Neuvrštene (OTC) izvedenice: bruto izloženost umanjena za dostavljeni iznos nadoknade		
4	Pet najvećih izvora novčanih pozajmica ili pozajmljivanja vrijednosnih papira (kratke pozicije):		
	Najveći:		
	Drugi najveći:		
	Treći najveći:		
	Četvrti najveći:		
	Peti najveći:		
5	Vrijednost vrijednosnih papira pozajmljenih za kratke pozicije		
6	Bruto izloženost financijskih i, ovisno o slučaju, pravnih struktura koje kontrolira AIF, kako je utvrđeno u uvodnoj izjavi 78. direktive o UAIF-ima		
	<i>Financijska i, ovisno slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno slučaju, pravna struktura</i>		
	<i>Financijska i, ovisno slučaju, pravna struktura</i>		
	...		
7	Financijska poluga AIF-a:		
	(a) Bruto metoda		
	(b) Metoda preuzetih obveza		

Novčane vrijednosti iskazuju se u osnovnoj valuti AIF-a.